

ХУРШИДА
САМОЙИНУР

САЙЛАНМА

«SHARQ» НАШРИЕТ-МАТБАА
АКЦИЯДОРЛИК КОМПАНИЯСИ
БОШ ТАХРИРИЯТИ
ТОШКЕНТ — 2011

УДК 821.512.133-1

ББК 84(5ў)6

Х-92

Хуршида.

Самойинур: (Сайланма): шеърлар / Хуршида. — Т.: «Sharq», 2011. - 304 б.

Самимиятга ва рамзларга бой илк шеърлари биланоқ адабий жамоатчилик эътиборини тортган шоира Хуршида (Ваҳобжон қизи)нинг «Сигмагай жисмим жаҳонга», «Алдамчи тонглар», «Изҳор», «Тажалли» каби шеърый тўпламлари китобхонларга етиб борган.

Нозиктаъб шоиранинг ушбу сайланма китобига киритилган туркум шеърлари ва достонида инсон руҳиятининг ўта нозик, кўз илгамас, ақлан идроки мураккаб олис манзиллари бадий чизгиларда акс этади.

Ҳаётнинг пасту балаңликлари, синов ва машаққатларини сабрматонат билан енгиш, меҳнатсеварлик ва бағрикенглик, саховат ва кечиримлиқ каби фазилатлар инсонни албатта нурафшонликка етказишини, дунёни тутиб тургувчи куч эзгулик эканлигини, салбий хислатлар ортида эса чигал қисмат юз кўрсатишини шоира ўз шеърларида таъкидлайди. Хуршиданинг ижодида Шарқ мумтоз шеърятига хос бадий санъатларнинг замонавий шеърятдаги образлиқ ва ғоявий етуқлик билан уйғунлашувини кузатиш мумкин. Вақт силсиласи ҳукмидан ҳоли умуминсоний — азалий ва абадий мавзуларнинг устуворлиги эса шоира шеърларининг моҳиятини ташкил этади.

Ўйлаймизки, Хуршиданинг қалб гавҳари — «Самойинур» дилларга мунавварлик бағишлайди, ёш авлодлар қалбида чин инсоний туйғулар шаклланишига хизмат қилади.

УДК 821.512.133-1

ББК 84(5ў)6

ISBN 978-9943-00-747-5

© «Sharq» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси
Бош таҳририяти, 2011 йил.

Ишқи шуурий

Бекис бу Ватан васфинди сўзсиз,
 Хошра — Ватандек муқаддас бир ҳис
 Гарланд ҳисми туфроқ қазғида, сассиз
 Ҳуллардан ёдгор — Забон мусарфро,
 Арждоғларим руси шодон, мусарфро

МУСАФФО МАСКАН

Халқим, тегрангга боқ, ҳар ён мусаффо,
Осмон мусаффодир — замон мусаффо,
Мусаффодир диллар — виждон мусаффо,
Не бахт, томирда қон — туғён мусаффо!
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!

Гарчанд мотамсаро кўзлар тўла ёш,
О, бу маскан узра парвона қуёш!
Тингла, аҳли олам, тинглагил, элдош:
Бу кун юракларда фиғон мусаффо...
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо...

Беқиёс бу Ватан васфидир сўзсиз,
Хотира — Ватандек муқаддас бир ҳис!
Гарчанд жисми тупроқ қаърида, сассиз
Улуғлардан ёдгор — забон мусаффо,
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!

Момоларим ёққан қадим чироқлар
Нуридан залолат зулми йироқлар,
Жигарбандин кутган гирён қароғлар
Уммонида фасли найсон мусаффо,
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!

Ёмғирдек ёғилган ўт гирдобида
Шаҳид кетган номлар дил китобида,
Она-юрт бағрида қутлуғ обида —
Азизу мукаррам майдон — мусаффо,
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!

Ватан Истиклоли йўлида қурбон
Зотлар, иншоаллоҳ, топгай пок макон,

Фитрату Абдулла, Усмону Чўлпон
 Чин ҳаққи-ҳурмати иймон мусаффо
 Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!..

2001

БЕДОРИНГМАН, ВАТАН

Дардингни кўксимда кўтаргим келди,
 Бир оҳ ўртаганда дилингни, Ватан!
 Нур бўлиб, ҳур бўлиб асрагим келди,
 Ёмон кўздан мушфиқ элимни, Ватан!

Ким сендан не тилар, барҳақи Худо,
 Мен фақат тинчингни тиладим, Она,
 Қара, сўз кўшикида Чўлпонинг каби
 Мен ҳам бедорингман, мен ҳам парвонанг!

Бағрингни бир тикон тилса ногаҳон,
 Бағримни минг фифон ёқди ўшал дам.
 Фарзанд доғида сен ютганингда қон,
 Юпатмоқ истадим кўзларимда нам...

Васлингдан даволар изладим ишққа,
 Тупрофингдан топдим тансиқ меҳрни.
 Онамсан, сен томон отилса тошлар,
 Кўксим қалқон бўлур, сўзим қаҳрли.

Сенга пайвастадир томирим, илло,
 Бобур кўксидаги эй буюк армон!
 Тожмаҳалдан гўзал, азиз мен учун
 Қалдирғоч ин қурган шу очиқ айвон!

Очиқ кўнгил элим, очиқ қўл элим,
 Очиқ айвонингда меҳр тўла дур!

Жаннат жамолингга дунё ҳавасда,
Сени асрамоқлик бурчим-ку ахир!

Улуғлар хокидан юксалган замин,
Юлдузи бағрига сиғмаган само!
Дукчи Эшонингдан сўрагил, айтур:
Тинчлик – улуғ неъмат, барҳақи Худо!

Ҳар бир майсангни, ҳар битта ғунчангни
Ғанимдан асрай деб ўртанар жоним.
Ахир томиримда оқмоқда менинг,
Ватан деб жон берган аждодлар қони!

2008

ВАТАН

Ватан, қалбда ёнган оташсан, Ватан,
Томиримга туташ, уйқашсан, Ватан,
Сендан айро юрак урмоғи гумон,
Жафокаш, ҳаётбахш қуёшсан, Ватан!

Гирён кўзгинамнинг қароғи ўзинг,
Ошуфта кўнглимнинг ардоғи ўзинг,
Дардингдан дилимнинг дардлари бунёд,
Қувончингдан ёруғ ёноғим ўзинг.

Сенсиз тупроқларнинг исин сезмасман,
Ёмғирлар сасин, қор тусин сезмасман!..
Оламини яшнатиб, ифор таратиб,
Баҳорлар гул очиб келсин, сезмасман!..

Висолингдан айро меҳрга ташна
Қон бўлди не диллар – не тиниқ чашма...
Бағрингда бахтга ёр, муҳаббатга ёр,
Нур сочар кўнгилар кундан-кун яшнаб!

Саркорим, сафдошим, сирдошим Ватан,
 Бедор ҳисларимдай саркашим Ватан!
 Сендан айро юрак урмас бегумон,
 Жону жаҳонимга жонбахшим Ватан!

2004

ПАХТАКОР

Чин бахтни меҳнатдан излаган халқим,
 Айтган сўзинг аҳд-у, дилингда паймон!
 Сен тўккан терларнинг ҳосиласидан
 Не тонг, самолар-ла бўйлашса хирмон!

Ерни севиш сенга азалий мерос,
 Асли жон томиринг заминда сенинг.
 Оқ ятакни кийиб баҳордан то куз,
 Оқ пахтадек оппоқ ниятда эдинг!

Хокисор дилингда нашида, сурур,
 Далалар олмоқда енгил бир нафас,
 Беминнат боқасан кўзинг тўла нур,
 Кўкда юлдузлар ҳам қилади ҳавас.

Ғалла бошоқлари ризқи рўз бўлса,
 Оқ пахта — пок иқбол деҳқонга, элга,
 Қўлинг қадоғига момиқ пахтани
 Босмоқни йил бўйи боғладинг дилга.

Ёзнинг чилласига юрагинг меҳри
 Баробар келди-ю, гулади пахта.
 Сен очиққўл эдинг сахий куз каби,
 Кўсақларнинг кўнгли очилди шахдам.

Роҳатни чин аҳддан излаган элим,
Имкони́нг — пок виждон, иймондан нишон.
Пахтадек оқ бўлсин танлаган йўлинг,
Пахтадек пок, чексиз тилагим, ишон!

2008

АНДИЖОН

Боғи беҳиштдин ҳусн олган ажиб бўстондир,
Сервиқор манзиллара одимлаган карвондир.

Мирзо Бобур изларин асраб қадим тупроғида,
Бахту иқбол қасрининг бунёдидин комрондир.

Нодира назмий навосин сеҳридин сарбаст эса,
Коинот юлдузлари ичра ёруф Чўлпондир.

Зебу зар тупроғига жонбахш меҳр сарчашмаси
Дилдаги иймондир, кўнгилдаги паймондир.

Меҳнату сабрин риёзат кўксига нарвон этиб,
Ҳуррият тулпорларин имкониға шоёндир.

Дилда жўш ургай шижоатким, фурур давворида
Рустами дostonдир — мардонаи даврондир.

Чун ҳилол мастоналиқдин шабгир ўлғон кечалар,
Офтоб кўксига чўф солган улуф армондир.

Толей ҳурлик қуёшин тафтидин порлар бу кун,
Миллатим, халқим дили осмондир, рахшондир.

Назм ила изҳори ишқ этгуси Хуршида, не бахт,
Айрилолмас бир нафас кўнгулки, Анда жондир.

2001

ФАЛЛА ХИРМОНИ

Ўзбегимга тўй ярашгай тўй устига,
 Қуёш мамнун нурин сочар осмонидан,
 Дунё ҳавас қилгай расо бўй-бастига,
 Таҳсин ёғар Бобур Мирзо замонидан!

Она юртим, зар тупроғим жондан азиз,
 Ҳурлик сўзи янграр ул хуш ондан азиз,
 Меҳри олов Ўзбекистон нондай азиз,
 Умид донин сочар элга имконидан.

Бу кун Ватан нигоҳида жон Андижон,
 Севинч ёнар қароғида, жон Андижон,
 Ризқи тўлиқ тупроғида, жон Андижон
 Зўр эътироф топмиш улуғ сарбонидан!

Андижонда тўйлар бўлсин тўй устига,
 Кўз тегмасин жондан бино бўй-бастига,
 Меҳнат билан топган меҳр пайвастидан
 Бу кун кўкси тоғдир фалла хирмонида.

Қутлуғ, элим, ризқи рўзинг, нонинг қутлуғ,
 Ёруғ юзли бободехқон, номинг қутлуғ,
 Шараф-шонга чўмилган шул онинг қутлуғ,
 Истикболинг қутлуғ, ҳурлик давронида!

Замин узра парвонадир фалак тинмай,
 Юрт ишқида ёнаверар юрак тинмай,
 Камолингни тилайверар тилак тинмай:
 Бахтинг кўриб мосуво дил армонидан.

2010

УЛУҒ ЗОТ

Меҳр излар инсон мудом даҳр ичра,
Сеҳр излар саховатли самоватдан.
Гар маърифат ёрдир нурли эрур чеҳра,
Юракда жо бўлса агар илму урфон.

Кимни қандай ташвиш ўртар,
Кўнгилни дард,
Бир илиқ сўз айтмоқ жоиз, келмай малол,
Фанимат бу умр уммонидан абад
Ишқ булоғин излаб ўтгаймиз эҳтимол?..

Аммо бир зот борки, унга қодир Аллоҳ,
Тухфа этмиш бор меҳр ва саховатни,
Ҳар дам сенинг дардинг ила бедор, огоҳ,
Миннат билмас,
Ўйламас ҳеч ҳаловатни.

Сенинг юксак камолингни ўйлаб яшар,
Бору йўғи, инояти — илму зиё,
Минг эҳтиром, таъзим бажо айлар башар,
Унинг минг бир хислатидан пойдор дунё.

Устоздир ул самолардан юксак бағир,
Устоздир ул замин ичра улуғ калом.
Ул зот сабаб даҳоларни кўрмиш даҳр,
Ул зот сабаб камолотга ёр бу олам.

Ватан янглиғ азиз, юртдек муқаддас, деб,
Дил тўрида асрагаймиз устоз, номинг,
Ҳар он сенинг бир корингга ярар дастдек,
Кўз нурида асрагаймиз устоз, номинг!

Қутламоқда бу кун Ватан шараф-шонинг.

2005

ВАТАН ПОСБОНИ

Тунлар чароғондир,
Кундуз фаровон,
Ҳар тонг қуёш кулар,
Тун моҳитобон —
Сокин боғлар аро ҳурлик ҳукмрон,
Қалбингиз матонат мулкига султон,
Сизлар борки озод, тинч Ўзбекистон!

Самоларга боқдим:
Мудрар юлдузлар,
Тун сепин ёйса гар юмилар кўзлар,
Заминдек ҳушёру заминдек бедор,
Туну кун элимга беминнат посбон —
Сизлар борки озод, тинч Ўзбекистон!

Сафларингиз безар аҳдлари чинлар,
Алпомишингизга ошиқ Барчинлар,
Фурур давворида, ҳатто лочинлар
Шижоатингизнинг қошида ҳайрон,
Сизлар борки озод, тинч Ўзбекистон!

Не-не заҳматларга берурсиз бардош,
Барчасига гувоҳ кўқда ой-қуёш,
Э воҳ, нигоҳингиз ичра кўрдим ёш,
Эрк йўлида неча мардлари қурбон,
Сизлар борки озод, тинч Ўзбекистон!

Топмоқ бахт, йўқотмоқ — дилларга алам,
Шаҳид жонларга жон беролмас нолам,
Фарзанд доғида зор йиғласа олам,
Ҳижронида кун-тун гирёндир Ватан,
Сизлар борки озод, тинч Ўзбекистон!

Қанча таъриф этмай саёз кўринур,
Минг таъзим айлагум, лек оз кўринур,
Тинчлик олам аро тенгсиз кўхинур,
Тинчлик посбонлари, бўлингиз омон,
Сизлар борки озод, тинч Ўзбекистон!

2001

ОНА ИСТАГИ

Бисёрбекка

Қайси йўл сенга бахт эшигин очса,
Кезгайман шу йўлда мисли девона.
Истагим: қалбингда қуёш акс этса,
Ёғдулар ёғилса заррин ҳар ёна...

Кўнглим кишварида умид юлдузин
Порлатиб, роҳларим рахшон айласанг.
Юракнинг қонига уйқаш армоннинг
Бағрига тилларанг пайкон жойласанг...

Пайваста дилларга қалбингдаги шамс
Айласа беадад меҳрдан нисор.
Куйдирса кўқарган риё томирин,
Сочса вафо нурын заминга Бисёр...

Ғам аҳлининг маҳзун талъатларида
Шуълалар рақсидан чекинса қадар.
Ғофилларнинг мудроқ дил қатларидан
Узалса орзулар осмон қадар...

Ҳаётим сурури, кўксим ғурури,
Сен борсан, умримнинг иддизи пойдор.

Пойингга тўшалсин саодат гули,
Севинчдан чехрамда чақнасин шарор.

Қайси йўл сенга бахт эшигин очса,
Кезгайман шу йўлда далли девона.
Истагим: қалбингда қуёш акс этса,
Ёғдулар ёғилса заррин ҳар ёна.

1997

САОДАТ ФАСЛИ

Магарким, уйинг тинч — Ватанинг тинчдир,
Соф — осуда эрса кўнгил — севинчдир,
Нурсиз ҳаёт бўлмас, меҳр илинждир,
Дилни айро тутманг мурувватлардан!

Дунё муҳаббатдан яралган асли,
Муҳаббат — гул фасли, саодат фасли!
Эй сиз, Моҳларойдек моҳвашлар насли,
Асранг авлодингиз залолатлардан!

Султонлари суйиб, ардоқлаган зот,
Аёл бошинг тутгил тоғлардай баланд,
Ниҳолинг бермасин десанг агар панд,
Огоҳ яша хавфу хиёнатлардан.

Аёл борки, дунё мангу, бардавом,
Аёл Ватан янглиғ муқаддас калом,
Аёл борки, яшар миллат деган ном,
Юрт учун кечгувчи ҳаловатлардан!

Ҳур Ватанинг сенга ишончи улуғ,
Иймон сўзи аёл қалбидаги туғ!

Маърифат ўчоғин бағридаги чўғ —
Фарзандларинг эрур шаҳодатлардан!

Бир болага етти қўшни онадир,
Фарзандсиз уй ғариб, бир ғамхонадир,
Қариси бор уйдан ёғду ёғадир,
Наслинг яралмишдир саховатлардан!

Ватан остонадан бошланар асли,
Бугун эрк фаслидир, ҳуррият фасли,
Оила Ватанга остона мисли,
Остона улуғдир самоватлардан!

Шижоатли диллар билмагай завол,
Халқим сўзларимни олмасми малол,
Ашъорим сўнггида берсам гар савол:
Севгим санарми чин муҳаббатлардан?

2004

ШАРАФ

(Амир Темуру орденни берилиши муносабати билан)

Аллоҳ назар қилган кўҳна Андижон,
Фурур давворининг саҳни Андижон,
Бу кун юзинг ёруғ, она Андижон,
Амир Темуру руҳи қўллаган диёр!

Улуғсан замонлар силсиласида,
Жаҳонгирлар қони тугён насида,
Истиқлол чўққисин забти қасдида
Не зотларин қурбон айлаган диёр...

Суюксан, шоҳ шоир Бобуринг суюк,
Шаҳид Моҳларойим жонисан буюк,
Чўлпон, кўзларингдан севинч ёшинг тўк!
Мозийдан ҳикматлар сўйлаган диёр!

Олтин қўлларингнинг қадоқларига
Юзимни босайин, адоғларингман,
Тарих муҳр этган дил доғларингман,
Хокига хислатлар жойлаган диёр!

Бемашаққат толе кулмоғи душвор,
Эл ризқин бутлагай сарбалад сардор,
Келажакка зимдан боқар умидвор —
Ўзни қўйиб, элни ўйлаган, диёр!

Соҳибқирон фаҳри муборак, сенга,
Порлоқ истиқболдан чин дарак сенга,
Не бахт, ҳавасдадир ер-фалак сенга —
Юртбоши туҳфасин йўлмаган, диёр!..

...Юксак эътибор бу, қутлуғ, ташаккур,
Аҳли Андижондан улуғ ташаккур!
Падардек мўътабар бузург, ташаккур!
Ишончдан жаҳонга бўйлагай диёр,
Ватан ҳаққи Сизни қўллагай диёр!

2003

ФИДОЛИК

Юртга фидоликни шараф деб билиб,
Кунни тунга улаб тер тўкар сабот —
Элнинг ғами билан ўзни унутиб,
Улуғ ният сари чоғлагай қанот.

Ақл-заковатнинг сувратларида
Сабр-матонатнинг сийрати яшар,
Самони титратган чақмоқ қаърида
Заминга муҳаббат ғайрати жўшар.

Гарчи шиддатидан ранж чекар майса,
Ёмғир бу — тириклик, ҳаёт манбаи.
Меҳнатдан яралган ўзбек дегани
Меҳнат қилсам дейди қилгани сайин.

Буюклик — камтарлик — макони ойдир,
Манзили ягона, матлаби — меҳр,
Адолат қуёши порлаган жойда
Самога бўй чўзгай пок ниятлар ҳур!

Гўзал Андижонда эрта отар тонг,
Гўзал Андижонда кеч ботар қуёш.
Бу кун Андижоннинг сийрати осмон,
Бу кун Андижоннинг суврати бардош!

Анда жондан ўтар Аршга қадар йўл —
Турфаранг гулларнинг ифорин сочиб,
Жаннат тупроғида ризқи рўзи мўл,
Бу кун Андижоннинг манзили ажиб...

Улуғ эътирофдан само юраги,
Илиқ муҳаббатдан жўшмоқда шиддат.

Юрт Отаси берган меҳр тафтидан
Мамнун жилмаяди авлоду аждод!

Юракларда тугён интилиш, орзу,
Билакларга тўлган янги куч-қудрат.
Тилакларда: мудом ёруғ юз билан
Юксакларга қадам ташламоқ фақат!

2010

МЕҲР ҚУЁШИ

Боқиб кўҳна тарих нигоҳларига,
Дуога чулғанган ҳайратни кўрдим.
Ҳур Ватаним, қайноқ қучоқларингда
Мунаввар юз очган ҳаётни кўрдим!

Заррин нур ёғилди само бағридан,
Дуру гавҳар унган тупроқларимга.
Ватан, деган садо минг йил наридан
Янгради дилларнинг титроқларида —

Андижон — жон қадар суюк, деганда,
Юртбошим бор меҳрин қуёшдек сочиб,
Ўтмиш-келажаги буюк деганда,
Улуғ ният тўла қалбини очиб!

Чиройингга чирой бахш этди бу ишқ,
Салоҳият қўшди азиз номингга,
"Анжанча" лаҳжада янгради калом —
Юксак эҳтиром-ла она заминга!

Тарихий ҳужжатга чекилди имзо,
Элим, шод қаршила бу улуғ бахтни!

Муқаддас Ватанни айлагил ризо —
Жондан азиз тутгай Андижон аҳдни!

Барқарор бўлсину тинчлик жаҳонда,
Ҳеч дилга адоват фиғон солмасин,
Бағрикенг ҳур диёр Ўзбекистонда
Халқим яратишдан асло толмасин!

2010

ФАХРИЯ

Кўрганларнинг ошар ҳайрати,
Дил яйратиб эсар хуш насим,
Бўй талашар ҳар иморати
Янги "Ўзбекистон" кўчасин!

"Арк ичи"дан келади садо,
Синчлар аро жонланар мозий,
Ҳавасланиб нур сочар само,
Замин қутлуғ қадамдан рози!

Эски шаҳар хотирларини
Йигирма йил ёритар бир-бир,
Таҳсин келар минг йил наридан,
Фурурларга тўлади сабр!

Анда жоним, дея ўртанган,
Шоҳ ва шоир Бобур битар байт,
Армонларин ўчади ранги,
Руҳи обод юртни қучган пайт!

Навоийнинг даҳоси буюк
Ниятларга бахш этса дуо,

Ворисларин Соҳибқирондек
Қўлаб турар улуғ муддао!

Юракларни яйратар севинч,
Нигоҳларни ёндирар меҳр,
Асрларга синалгувчи синч —
Мозий узра қўйилган муҳр!

2011

МУҚАДДАС ВАТАН

Буюк ва муқаддас Ўзбекистонда
Хумо қушнинг баланд учмоғи азиз,
Мозий қатларидан асрий орзулар
Юксалиб, самони қучмоғи азиз.

Ватан дея урган ҳар бир юракнинг
Оҳидан яралган титроғи азиз,
Шонли Мустақиллик солномасида
Йигирма йил тизган саноғи азиз.

Ватаннинг дардию, чеккан заҳмати,
Бағрида ҳар сиқим тупроғи азиз,
Азиз, барчасидан оби раҳмати,
Истиқлоли азиз, байроғи азиз.

Ҳурлик карвонида одимлар шаҳдам,
Танлаган нурафшон ўз роҳи азиз,
Азиз, муқаддасдир, чин ишонч билан
Сизу бизга тиккан нигоҳи азиз!

2010

• • •

Арзир элга хизматингиз эътирофга —
Ҳақ қўллагай ҳар нияту муродингиз,
Мардонавор давр юки зиммангизда,
Асрларга етгай сабру саботингиз.
Давру даврон, зайли замон ўтар, аммо
Жондан бино рўйи замин қароғида
Осмон юдузлари янглиғ яхшиларнинг
Номи яшар юракларнинг ардоғида.

2011

ДУНЁ

Замонлар ўзгарар, давронлар ўтар,
Қалбларни ўртаган армонлар ўтар,
Сафилу сафодил инсонлар ўтар,
Фақат сўз абадий қолар дунё бу.

Кимдир боғ яратгай, дилларга малҳам,
Кимнингдир қадамин гарди тўкар ғам,
Серёғду фалакнинг булутлари нам,
Ер-кўкни йиғлатиб қонар дунё бу.

Оҳуларнинг маъсум кўзларида ёш,
Қумурсқалар йўлин ёритар қуёш,
Бегуноҳ оққушлар кўтаролмас бош,
Берган зийнатидан тонар дунё бу.

Гўзалдир, оламнинг ойлари гўзал,
Ишвакор гуллари, сойлари гўзал,
Маст этар хушнаво найлари гўзал,
Жилваси жонларни олар дунё бу.

Номардлар қилмиши дилни доғлайди,
 Манфаат миннатнинг тилин ёғлайди,
 Чумчуққа дон берсанг, зоғга ёқмайди,
 Ҳасадлар ўт бўлиб ёнар дунё бу.

Ўтинчим: байтларим ботмасин дилга,
 Талх уммон ҳаёт бахш этолмас гулга,
 Мусича дарс берса не тонг, булбулга,
 Дилозорни қувиб, толар дунё бу,
 Фақат сўзни асраб қолар дунё бу!..

2001

ЮРТ ИШҚИ

Йиғламоқ истайди кўнгул, йиғлаёлмасман, нетай?
 Руҳим ором излаган чоғ ухлаёлмасман, нетай?

Боғда булбул чорламиш, гар бормасам ҳолим
хароб,
 Интизор гул-лоаларни ҳидлаёлмасман, нетай?

Тоғ ошиб манзилга етмоқ — фарзи дунёи азал,
 Икки чашмим боғламиш ағёр, ошолмасман, нетай?

Бул жаҳон шони надурким, ман бўлиб шайдо анга,
 Тоғдин ошгайман, вале дилларда қолмасман,
нетай?

Андижон Чўлпони чорлайдир — сочиб сўздин
зиё,
 Йўлларим тўсмиш азал ҳукми, боролмасман,
нетай?

Кўҳна Шош кўксига унсиз кўзларим тўкканда ёш,
Доду фарёд иштиёқидин тонолмасман, нетай?

Бетиним йиғлар юрак, мен йиғлаёлмасман, нетай?
Толдилар мужгонларим, ох, ухлаёлмасман, нетай?

1998

ВАТАНГА

Тунга қамар даркор, кундузга қуёш,
Гулга нур, об, ҳаво, шабнамий кўзёш.
Кимга бол, кимга ёр, кимга мол орзу,
Дилга ишқ-муҳаббат керак ҳис-туйғу.
Ким неъмат истайди, ким роҳат истар,
Кимнинг кўнгли висол ўйида музтар.
Ким шодон, ким нолон,
Ким лол, ким ҳайрон,
Мен Сенинг ҳажрингда бериб қўйгум жон!

2008

ЭЪТИҚОД

Беҳудуд оламнинг бир нуқтасини
Бедор, беҳаловат этаётган ким?
Кундуз кўзин ёқиб, тун сийнасини
Шўр сув ила ювиб, кетаётган ким?

Ким у суюкисин вафо қошида
Ожиз, афтодаҳол кўрган жафокаш?
Ким у умрининг энг кўркам ёшида
Васлдин бегона кўнгли кул-оташ?

Қадр бозорида кезиб сазойи,
Мурувват мезонин излаётган ким?
Серғавфо дунёнинг сермеҳр жойи
Кўйида кўкларни кўзлаётган ким?

Эътиқод каломин тиш-тирноғи-ла
Жонида, қонида асраётган ким?
Оқибат нотайин гумон доғи-ла
Туҳмат ботқоғига неча ботган ким?

Қўл тугул, ўй етмас ишқ мавзусида
Қалам бирла суҳбат қураётган ким?
Кўкни титратгувчи сўз орзусида
Замин кўксига тиф ураётган ким?

Ер уза тортма ғам-алам наърасин,
Кўксига оёғинг қўйганинг камми?
Ҳаётбахш тупроқнинг илиқ сийнасин
Тарк этсанг, кўк ватан бўлур эканми?

Беҳудуд оламнинг бир нуқтасини
Бедор, беҳаловат этаверма кўп,
Жажжи дилгинангнинг мунгли сасини
Ватан юрагига тутаверма кўп!..

1999

ИСТАК

Дунё!

Бағрингдан гул термоқ — ниятим!
Ва рангин гулларим ифори қайта
Ўзгинангни сарҳуш айласа, дейман.

Юртим!

Муҳаббатим сенгадир буюк!
Мени қалбим ишқин изҳори сенга
Ишонч иплари-ла бойласа, дейман.

Тупроқ!

Ҳидларингга тўймайман сира;
Соғинч саҳросида хуморинг мени
Мажнуналикка тенг айласа, дейман.

Ҳаёт!

Гоҳо офир, гоҳида аччиқ
Ҳазилларинг, гаму қайғуларингни
Юрак ер қаърига жойласа, дейман.

Халқим,

Бағрингда кўп турфа феъл каслар;
Тангрим мендек ўжар қизингни сенга
Лойиқ фарзанд этиб сайласа, дейман!..

2001

Мен жой ахтариб юрибман,
Халқим, сенинг юрагинг аро.
Бир тайинли сўз айтолмадим,
Афсус шеърим йўқ бирор сара.

Меҳр ахтариб юрибман,
 Сендан чирой оларманми, деб,
 Суюк, хушрӯй бўларманми, деб,
 Ишқим ахир олий, бокира!

2007

БОБУР БОБО БИЛАН МУЛОҚОТ

*(Андижон воқеалари қурбони бўлган
 Бобур театри изтироблари ёхуд тилсиз
 гувоҳ — Бобур ҳайкали қошида)*

— Бобур бобо, Сиз севган гул диёр узра
 Бугун офтоб нур сочмоқда маъюс, маъсум,
 Халқингизнинг қалбида ҳур алёр узра
 Не тонг, афсус, алам тўла мунгли назм...

Руҳингизни безовталар айламакка
 Ботиндими ул мудҳиш кун, жаннатмакон?!
 Мозий аро келди сўзингиз кўмакка:
 Жазо топқусидир албат, кимки ёмон.

Саркардалик — мардлик ахир Сиздан мерос,
 Йўқ, хиёнат отин минган биздан эмас,
 Тожмаҳаллар безаб турган дунё ҳаққи,
 Доно халқим асло оқни қаро демас!

Ўшал куннинг гувоҳи — Сиз, тулпор, майдон,
 Каззоб дунё сўйлар ёлғон башоратлар.
 Ўшал куннинг минг оҳисиз — тилсиз қурбон,
 Дош бердингиз — бағрингизда ёнди ўтлар!..

Дош бердингиз, Сиз суйган юрт кўки узра
 Тундан қаро булут кезди ўшал кеча.

Иймони пок элингизга нажот излаб,
Қурбон бўлди неча асл миллатпеша.

Насиҳатлар этгандингиз наслингизга,
Юрт ҳажрида ёниб Ҳинднинг қучоғида.
Неча аср Сиз кутган ҳур фаслингизда
Олов ёғди хоинларнинг ўчоғидан.

— Болам, битмас ярамга туз сепдинг, аммо
Эзгуликка жаҳолат ҳеч келганми бас?
Сабр айла, алам олис кетгусидир,
Ҳалокатсиз тарих Ҳаққа етган эмас.

Гарчи жонсиз танам, руҳим уйғоқ эди,
Кўрдим: само узра ёт эл абри бедор,
Наслим, сенга маломатлар ёғдирмоққа
Уриндилар неча нокас, неча хунхўр.

Ёт ғоялар сўқир этган каслар қўли
Пок юраклар қонларига ботди, э воҳ!
Мозийдан бир ёдгор — фазл даргоҳидан
Аршга қадар етди сўнгсиз аламли оҳ!

Соф фалакни булғаб тундек тийра дудга,
Ўт қўйнидан ҳасадгўйлар излар таскин —
Ёнди, э воҳ, асрлардан омон ўтган,
Авлодларим азиз билган қутлуғ маскан.

Ёнди диллар, ёнди замин, ёнди олам —
Чидолмайин манқуртларнинг қилмишига.
Куйган дилим сўзламоқда кўрганларин,
Ишонмангиз кўрмаганлар миш-мишига.

Бу дунёга бўлганми устун ахир,
 Ҳақиқатни эгиб, даврон сурган каслар?
 Тарих ҳукми барҳақ, чин сўз демок фарздир,
 Ҳақни эслаб, халқни эслаб ҳар нафасда!

Кўнгил отлиғ олий ҳилқат тоза бўлса,
 Тоза аъмол, тоза виждон ёрдир анга.
 Қабиҳ ният макон этган вужудлардан
 Ёғар фақат тубан ҳисли ўт-аланга.

Ҳушёр яша, алдов бир ён, синов бир ён,
 Бедор яша, ғаниматдир ҳар бир онинг.
 Эл бошига иш тушдими, бўлгин қалқон,
 Токи мавжуд эрур жисминг аро жонинг.

– Бобо, халқим билар ҳурлик сўзин қадрин,
 Сабр йўлларида оғмай одимлагай.
 Нетай, кимдир англамайди фано даҳрин —
 Ўзни само, ўзгани ер фаҳмлагай!?..

Замонларга балолардан уруф сочган
 Эмасмикан ўзни эдан устун кўрмоқ,
 Нафс отин миниб, меҳр боғларининг
 Мевасин еб, илдизига болта урмоқ?

Эмасмикан битта миллат, битта халқнинг
 Инқирози — дўст қадрини дўст билмаслик?
 Келтирмасми аждодларнинг ғазаб-қаҳрин —
 Эзгуликка эзгуликни қасд билмаслик?

– Тарих сўзлар ноқисларнинг кечмишларин,
 Асрлардан ўтгай фақат илму зиё,
 Разолатдан чиқмас сира маъно, тайин,
 Қабоҳатдан безор замин, безор дунё!

Мозийнинг қат-қатларидан акс этгай,
Ким жоҳилу ким фузало, ким нобакор?
Калтабинлар катта сўзлаб қайга етгай,
Қайга етгай элдан жудо бўлган беор?

Сўз демоклик эмас осон элга манзур,
Оқил асло даҳоликка этмас даъво!
Асрларнинг синов отли элаги бор,
Элақдан соф-омон ўтмоқ мушкул савдо!

Айтар сўзинг, юртим, деган ҳар юракка
Жойлай олсин эзгу умид, эзгу калом,
Токи Ватан ичра кезган хоинлардан
Омон қолсин ўзбек деган муқаддас ном!

2005

СЕНИ СЕВАМИЗ

Мен сени севаман, Андижон!
Юракда соф туйғу — ишқ билан!
Ишқимнинг баёнин истадим,
Ушбу кун аламли ашқ билан.

Мен сени севаман, Андижон,
Меҳрингдан ним кўнглим тоғ эрур!
Яранга бир малҳам тополмай
Ожиз бу дилгинам доғ эрур.

Дунёни, зиёни англадим,
Англадим ҳаётнинг қадрини,
Фусункор гулзору боғларинг
Таратгач жаннатий атрини.

Кўзимда жолаю ҳажрдан
 Юракни енгганда дард-ситам,
 Жонсиз бу танимни авайлаб,
 Бошимни силадинг, волидам.

Бобуринг кетганда йироқлаб,
 Соғинчдан сочларинг қор бўлди.
 Чўлпонинг бағрига босолмай
 Тупроғинг ташнаи зор бўлди.

Нодиринг закоси қалбларга
 Сочганда беминнат нур-зиё,
 Жаҳолат, жонимни олма, деб,
 Этгандинг оламга илтижо.

Айт, қандай юпатай, Онажон?
 Осмонинг йиғлар ёв абридан.
 Корингга ярарми, сўзим, деб,
 Муҳаммад ўртанар қабрда.

Биз Сени севамиз, Андижон!

2005

ОГОҲЛИК

Не-не синовларга бергансан бардош,
 Халқим, мудом сенга пок иймон йўлдош,
 Кимки тинч кунларни этмаса эъзоз,
 Кечирмагай икки дунё, эй халқим!

Ахир инсон деган муқаддас калом —
 Аллоҳдан иноят, Аллоҳдан инъом,
 Ахир мусулмонга мусулмон одам
 Этмоғи мумкинми, риё, эй халқим?

Бу кун шахрим, сенинг маҳзун бағрингда
Кезарканман дилда ёнди аланга,
Ахир қаро ният ёшу ялангга
Келтирди-ку шунча бало, эй халқим!

Афсус-надоматдан энди йўқ фойда,
Не тонг, тикон ўсса гул мавжуд жойда,
Қабоҳат қайдаю, садоқат қайда,
Фақат эзулик — нур, зиё, эй халқим!

Ватан сўзин улуғ, азиз билганлар,
Она тупроққа чин меҳр берганлар,
Бу кун бизни деб жон фидо қилганлар
Номларин унутма асло, эй халқим!

Мен бир дилбандингман, мен битта ниҳол,
Бағрингда неча мард фарзандларинг бор,
Ҳамиша Юртбошим этган ифтихор —
Андижонсан — асл маъво, эй халқим!

Огоҳлик, ҳушёрлик, бедорлик чекинг,
Майли, юрт деб жону жаҳондан кечинг,
Ватанга содиқлик қасамин ичинг,
Биздан қолсин Ватан сафо, эй халқим!

Ҳеч ким топмагай бахт кечиб виждондан,
Ахир Ватан сўзи эрур иймондан,
Агар Ватан дея кечмасак жондан,
Авлодлардан ёғар жафо, эй, халқим!

2005

ТИЛАК

Туғилсин туйғулар,
Туғилсин ҳислар,
Мусаффо — пок бўлсин ортдаги излар.
Эзгулик зиёси сочсин дур — сеҳр,
Қалблардан таралсин
Муҳаббат, меҳр!
Дунёга нур керак,
Оташ — қуёшга,
Инсонга не керак севгидан бошқа?
Сувсиз яшнарми гул,
Яшнарми ҳаёт?
Ишқсиз қандай ахир яшар одамзод?
Дарёлар тўлқинсиз наҳрми,
Юрак
Тўлғониб, куймаса кимга ҳам керак?
Туғилсин оҳанглар,
Туғилсин оҳлар,
Диллари дардларга ошино моҳлар...
Қалбларга армонлар солсин майли ишқ,
Майли уммонларга айлансин сиришқ.
Майли, девонавор висолсиз тунлар
Асрий орзуларни этсин кукунлар;
Эгилсин эгилмас,
Эрк билмас бошлар —
Кўнгилга зулм этса сабру бардошлар!..
...Туғилса ишқ сабаб
Нафосат — назм,
Энг улуғ бахт асли
Шудир, азизим!

2004

БАҲОР

Баҳор!
Қалбим сенингдек софдир, ишон!
Шаббодангдек ҳисларим бедор,
беозор
осмонингдан юксақда ишқим яшар,
тупрофингнинг остида юрагим бор...

Баҳор!
Қиш зарбига этмайин парво,
мағрур, мардонавор енгасан уни,
менинг муз қалблардан озурда дилим —
риёлар гулханин кукуни!..

Баҳор!
Ўргат менга оҳиста,
кулиб,
қаро ерга алвон либос бичмоқни,
нозик ниҳолларинг савалаган сел
сувларин меҳр ила ичмоқни!..

Баҳор!
Сен йилдан йил яшнайвер, эркам;
Мен — очилмай сўлган гулнинг
дарбадар,
сенга ўхшолмаган байтларига ҳам
ҳаёт бахш этиб тур ҳар сафар!?..

2002

УМИД

Дўппингдан ўргилай, жафокаш халқим,
 Қандай кўз тикяпман нигоҳларингга?
 Мен бир фарзандликка арзидимми, айт,
 Малҳам тополмасам минг оҳларингга!

Сени камситдилар, кўндинг, чидадинг,
 Ишлатдилар, сабр паймонинг бўлди.
 Пахта — бут устим деб, буғдой — ноним деб,
 Роҳатни билмаган бир жонинг бўлди.

Зорланасан, фақат меҳнатдан умид,
 Хўрланасан, эзар ташвиши ноннинг.
 Юзингдаги ажин, кўзингдаги мунг
 Наҳот изтиробга солмас виждонни...

Дардингни айтавер, тинглайверайин,
 Чораси бир куни топилиб қолар,
 Умидлар юртида бир кунмас, бир кун
 Кўзларим кўзингга тик боқиб олар!..

...Мана, нурли кунлар келдилар охир,
 Муродбахш саболар эсдилар майин.
 Эрк қушинг қанотин кенг ёйиб, соҳир —
 Умид нурин сочар кўқдан тинмайин.

1994

САИД АҲМАД

Фалак, қизғонмайин ўз неъматингни,
Икки буюк дилга буюк ҳис солдинг!
Ногоҳ Саидаи омонатингни
Суйганин бағридан қайтариб олдинг...
Нечун дариф тутдинг раҳм-шафқатни,
Ҳажр ўтида ёқдинг Саид Аҳмадни?!

Матонат мулкида ягона ўзи —
Вафо маликаси, шум қисмат қули.
Назмий чаман ичра янграгай сўзи,
Сўнмагай, сўлса-да умрининг гули!
Армонларга тўла фоний ҳаётни,
Тарк этди Саида Саид Аҳмадни!..

Эрк қушин хўрлаган хор замон узра
Маърифат маъвосин вайрон этганлар,
Тикондан туғ ясаб, гул макон узра
Жаҳолат байроғин баланд тутганлар —
Қаҳр ила бошига солиб тухматни
Қаро чоҳга отди Саид Аҳмадни!..

Саида зор кутган ҳуррият фаслин
Саксон йил самодан сўрди Саид Аҳмад!
Қўмсаса ғамгусор ёрининг васлин,
Андижонни кўзга сурди Саид Аҳмад!
Дўстлар, қадр этсангиз бу садоқатни,
Суртинг кўзингизга Саид Аҳмадни!

2000

ШОИР МУҲАММАД

Тириклик нимадир?..
 Фоний хаёлот!
 Ишқ излаган баёт,
 Висолсиз фарёд!
 Ким бешафоатдир, ким бесаховат,
 Сўнги надоматдир санги маломат!

Дилдаги дардли оҳ —
 Серҳадик гулмоҳ...
 Юракни тилмоқдир риёни билмоқ!..
 Ким беҳаловатдир,
 Беишқ саломат,
 Ажри саодатдир ҳажру харобот.

Пайғом ҳадя этган Лайлатулқадр:
 Ҳар бир сиқим тупроқ —
 Биттадан қабр!
 Кимларга роҳатдир ғанимат давр...
 Мурувват оятдир,
 Сабр — ҳидоят,
 Бу чин ривоятдир, бу чин ривоят!..

Тириклик бу назм!
 Залворли, азим,
 Икки жаҳон ичра жон бермоқ — жазм!..
 Иншоаллоҳ ўшал соҳиби фазл —
 Ким аҳли жаннатдир, сўзлари абад —
 Шоир Муҳаммаддир,
 Шоир Муҳаммад!

2004

• • •

Мукаммал бўлмай дунё кўзи нам,
Умр синов эрса, Ҳақ — олий ҳакам.
Эзгулик қуёши қулган макондан
Қочгайдир залолат, чекингайдир ғам.

Токи дунё мавжуд, мавжуд одамзод,
Ислом нури этгай дилларни обод!
Эътиқод безатгай қалб маъвосини,
Муҳаббат-меҳрдан бунёддир ҳаёт.

2001

МАШҒАЛА

*(Андижонда бўлиб ўтган «Баркамол авлод» спорт
мусобақалари тантаналарида ўқилган шеър)*

Машғала ёнса аҳд — шижоат ёнар,
Дилда зўр иштиёқ, матонат ёнар,
Машғала ёнса гар мардлар кўксида
Шон-шавкат шуури — жасорат ёнар.

• • •

Юракларда ёнган олов — машғала,
Марду майдон ичра синов — машғала.
Кўқда ёнган қуёш зарраси мисол,
Замин узра сочар зиё машғала.

• • •

Дилга мардлик ўтин ёққан машғала,
Ўчмоқдасан, афсус қилмасмиз, яна
Қалбларни титратиб, зиё таратиб,
Ёнгайсан юракда қилиб тантана!

2003

ИЗЛАДИМ

Мен дунёдан фақат меҳр изладим,
 Дилга чин вафодан муҳр изладим...
 Меҳр излай-излай кўксим музлади,
 Ўзимни сенлабон ишқни сизладим...

...Мен дунёдан фақат жафолар топдим,
 Алёр излаб, гирён наволар топдим,
 Баҳорий беқарор саболар топдим —
 Қалбимдан қаҳр — акс садолар топдим...

...Мен дунёдан ширин висол изладим,
 Тоза ишқ изладим, зилол изладим,
 Олов нигоҳлардан титраса лабим,
 Самовий — сарҳадсиз хаёл изладим!..

...Мен дунёдан талхи уммонлар топдим,
 Сайри боғ истабон, сайхонлар топдим,
 Саргардонлар излаб, комронлар топдим!..
 Қалбим қул айлаган хоқонлар топдим!..

Орзулар баҳридан армонлар топдим!?..

2004

ОҚИБАТ

Нурга чўмган севги сатрин тузмасман,
 Серхазон ишқ боғин сира кезмасман...
 Бағрим — қуёш, намхуш ҳаво эмасман,
 Лек қуёшдай кулолмасман, дўстларим,
 Оби дийдам тиёлмасман, дўстларим!..

Ошиқларим юрак розин тўкса ҳам,
Кўйимда минг дарду алам чекса ҳам,
Фурур тоғи пойимга тиз чўкса ҳам,
Қулфи дилим очилмагай, дўстларим,
Нури иймон сотилмагай, дўстларим!

Муҳаббатнинг йўллари тордир менга,
Севги оромгоҳи озордир менга,
Неча Фарҳоду Мажнун зордир, нега
Кўринмайдир вафо даштида Мажнун,
Хиёнат тоғида Фарҳод туну кун?..

Басе, савти наволарга ишонмам,
Ҳийлагар, шўх саболарга ишонмам,
Ҳажр ила бедаволарга ишонмам —
Хиёнатнинг хили серобдир бугун,
Садоқатнинг ҳоли харобдир бугун...

Даста-даста гулларим бор, асраган,
Хушқалом булбулларим бор, асраган,
Самовий соф дилларим бор, асраган —
Қалбимга жо осмон қадар муҳаббат,
Сочай ер узра, то унсин оқибат!..

1999

Зулмат қучоғида ёрқин хотирот,
Зумрад баҳорларга гул тутар алвон,
Биллур томчиларни чексиз коинот
Замин қатларига қайтарар нолон.

Аввал кулиб унга этганди тортиқ,
Сахий ер қизғониш нима билмайин.

Элчи қуёш келиб меъёрдан ортиқ,
Олиб кетаверган эди жилмайиб.

Инсониятда ҳам кўп учрар бу ҳол:
Олмоққа моҳирлар жилмаяр — кулар...
Бермоққа оғринар...
Шундан бу мақол:
"Оларда кирар жон, берарда ўлар!.."

2006

* * *

Сўрдилар: ишқ, деб топганинг
Нима бўлди, не бўлди?
Шеър десам жумла жаҳон
Мулзам бўлди, жим бўлди...

Ишқ ҳаётдир, ишқ билан
Инсон умри бардавом,
Ишқ сўзи мавжуд экан,
Барҳаёт шеър ҳам мудом!

2007

ГУЛ ФАСЛ

Ҳар йил сени интиқ кутаман, аммо
Ҳар гал гул фаслингда юрагим музлар...
Яшарганда меҳринг тафтидан дунё,
Кўксимга беркинар хазонгир кузлар?

Ишқпараст кўнгиллар сурганда даврон,
Куйларин қизғонар мендан булбуллар,
Сенинг завқ-шавқингдан шўхи шаън, шодон,
Ёрим йўлларига сочилар гуллар!

Мен ожиз қоламан, ғурурим оғрир,
Сўлар ишқ гулларим ҳам безътибор.
Мен сени севаман, севаман, ахир,
Сен нечун севмайсан мени, гул баҳор?

2008

ЁШЛАР

Мақсадлари мунаввар, олий,
Қадамлари дадил, музаффар,
Юлдузларни кўксига тақиб,
Довруқ сочар бугунги ёшлар.

Юрагида шижоат, шиддат,
Эртасига ишонч барқарор.
Илму ҳунар, спорт, санъатнинг
Сирин очар бугунги ёшлар!

Биз ҳеч кимдан кам эмасмиз, деб,
Юксакларга нигоҳин ташлар.
Жаҳон марди-майдонларида
Зафар қучар бугунги ёшлар.

Элнинг улуғ сиймоларига
Муносиблик ишқида яшар,
Миллий ғурур, юрт-Ватан учун
Жондан кечар бугунги ёшлар!

2011

ҚУЁШ

Қуёш, васлингни соғиндим,
 Ёруғ васфингни соғиндим.
 Илиқ тафту шарорингни,
 Баҳор фаслингни соғиндим...

Кулиб бир чиқдинг-у, аста
 Кетиб қолдинг, ки мен хаста,
 Паришон ҳолима боқмай,
 Юрарсан мағрур, ораста!

Нетай, армон эзар дилни,
 Нетай, сенсиз чаман, гулни?
 Қуёш, сен кўкдаги шоҳсан,
 Нетар ер мендаин қулни?

Сенга дунё этур таъзим,
 Даҳрда мен каби маҳзун
 Топилғайми, сенингдек шод,
 Менингдек бедаво мажнун?

Қуёш, тафтингни соғиндим...

2008

УСТОЗГА

Ёғди, ёғаверди само ашклари,
 Тоғдан оқаверди дарё-дарё сув,
 Боғнинг булбулига зоғнинг ғашлари
 Келганлиги Ҳаққа ёқмади, ёху!

2009

ҚУШ

Ҳаётимга баҳор, руҳимга мадор,
Баётимга шарор олиб келган қуш!
Хонишларинг сеҳри оқшому саҳар
Бедор юрагимни айлади сархуш!..

Юсуф жамолини орзулаган дил
Зулайҳо хобини айларди хаёл,
Қайс аҳволидан хароба кўнги
Ишқсизлик даштини этарди ишғол...

Баҳорий гулларин исин қизғониб,
Қалбим торларини созломмаган ишқ,
Баётимда севинч сўзидан тониб,
Бахтнинг сарҳарфини ёзолмаган ишқ —

Семурғ қанотида сирли мактубин
Ҳазин дил боғима элтибди, наҳот?
Ойнинг ўн бешини тийра айлабон,
Ўн бешин мунаввар этибди, наҳот?!

Толеимга беҳишт, қалбимга соғинч,
Дил лавҳимга севинч инъом этган қуш!
Дилингда маъсум бир ихтиёр, илинж —
Дардим олиб, ўзинг тортдингми хомуш,

Баётимга ҳаёт инъом этган қуш!..

2004

СЎЗ

Сўзлар теравердим битга-битталаб,
 Хаёлан изингга босганимча лаб!
 Шеър айтдим!
 Булутлар йиғлади юм-юм,
 Қуёшнинг кўксини куйдирди сўзим.
 Осмондан ёғилди меҳр ва шафқат,
 Булбуллар тин олди, сийлади шавкат!
 Бедардлар бунда бор риё, дедилар,
 Ўзни ҳурдек тутма гўё, дедилар!
 Юракни ер тортди, руҳимни само,
 Йиллар ўтаверди ахтариб даво.
 Кўксим тилкалади алам тошлари,
 Ўксиб, ўпкаларим тўла бошлади.
 Гийбат келаверди қувиб ортимдан,
 Юрак куяверди ишқ дея зимдан...
 "Хаёлий висол"ни топдим қидириб,
 "Насим оғушида" елиб-югуриб,
 "Ёмғир" қилиб тўқдим элга зоримни,
 "Фурур" деб атадим ишқ мазоримни.
 "Изҳор" этолмайин "Муҳаббат"имни,
 Шеър бағрига тўқдим "Садоқат"имни.
 "Сой бўйида" "Қуш"ни сенга ўхшатиб,
 "Алвидо" товушин сенга ўхшатиб,
 "Фигон" қила-қила фироқ-ҳажрингда,
 Сўзлар теравердим шудир ажрим, деб!?
 Шеър десам ювилар йўлакдаги гард,
 Шифо топар дедим, юракдаги дард!
 Ҳамон тортмоқда ер дил-замиримни,
 Надир тирнамоқда нозик еримни...
 Бор дема сен асло, риё сўзингда,
 Бордир балки икки дунё сўзимда!

2009

ЎЗЛИК

Қалбимнинг тўрида нурли қуёш бор,
Тубида сервиқор тоғлар узра қор...
Ва қуёш сеҳридан оқиб келгувчи
Сермавж дарёлар тасвири — ашъор!..

Юрагим кўксида битмас жароҳат —
Ишқнинг йўлларида топган армоним —
Малҳам илинжида дилларни кезган
Танамдан кун сайин олар дармоним!..

Онгимни бошқарар иймон-эътиқод,
Кўнглимни бошқарар талабгор руҳим...
Сўнгимни кўролма...
Эҳ, сабр-тоқат,
Надомат ва умид — исён гуруҳи!..

Вужудим зирқирар — таскинлар абас,
Фурурим — менинг энг кучли рақибим!
Дунёвий севгига боғланар ҳавас,
Чин ишқ элларининг ортар таъқиб...и...

Мана, тағин мен ўз менлигим билан
Ўзимга таниш бир хилватгоҳ ичра
Ўз даҳрим бағрига ўт ёқмоқдаман,
Кўнглимга тийраранг кафанлар бича...

2005

ТОПИЛМАС

Қадрима етгувчи бир ёр топилмас,
 Ломакон жисмима диёр топилмас...
 Дилозор дўстларим бағрида, э воҳ,
 Топилгай ханжар-у, ор топилмас!

Нури моҳ изларам — паноҳ изларам,
 Сайри боғ изларам, гулзор топилмас —
 Муҳаббат мулкининг тупроғи аро
 Вафодор изларам, зинҳор топилмас!..

Юлдузлар ёғдусин олис Коинот
 Улашгай беминнат дил айвонига,
 Минг аламки, Замин юзинда, ҳатто
 Биргина соҳиби шарор топилмас...

Ёлғизлик кемирган кўнглим деворин
 Қулатмоқ истаган ғанимларим мўл,
 Ё фалак!
 Йиқилмоқ истамам ва лек
 Қаддим тик тутмоққа мадор топилмас...

Ҳасаднинг кўксига оловлар ёқиб,
 Ўзнию ўзгани қул айлаганлар,
 Адашманг, кенг жаҳон ичра манимдек
 Хастадил, аҳволи абгор топилмас!

Яйрамоқ истарам, кулмоқ истарам,
 Куйламоқ истарам — алёр топилмас,
 Мунаввар хаёллар мамлакатинда
 Дардларим кўмгали мозор топилмас...

Кўнглима чин ҳабиб, чин ёр топилмас,
 Жисмима бир муқийм диёр топилмас...

1999

ДЎСТ ҚАДРИ

Мен сизни соғиндим,
Дўсти азизим!
Юракни босганда ғаму қайғулар.
Айнан сизгагина бор айтар сўзим,
Ҳамда соғинч отлиқ илиқ туйғулар.

Дўстни эсламоқлик — кўнгилга илинж,
Бошларга ташвишлар ёғилган чоғлар
Дилга нажотбахшдир.
Худбин кишилар
Найзаси юракни ўймоқни хоҳлар!..

Уларда вафо йўқ,
Улар бераҳм!
Заҳарли илондек бағирни чақар;
Қадам товушидан келади ваҳмим,
Ёш тўла кўзларга жилмайиб боқар...

Улардан умид йўқ,
Ўкинчлар мавжуд!
Ишончсиз ерларда сарсон кезар ишқ,
Бебошу туйғулар, боғлидир вужуд,
Оқаётган дилхун,
Эмасдир сиришқ!..

Менда айб бисёр,
Сизда саховат —
Меҳр чашмингиздан ёғар нур — зиё,
Яхши ном — энг олий бахту саодат,
Сизни шундай улуг айласин Худо.

2004

ЁЛФИЗЛИК

Мен ёлғиз яшайман, яшайман танҳо —
 Эгмайин ҳеч кимга ҳам бошгинамни...
 Қўйинг, кўп илтифот айламанг, сиз ҳам
 Бир кун тўкасиз-да, кўзёшгинамни?..

Мен ғамгин яшайман — яшайман маъюс,
 Гирён этар армон кулиб тутган май,
 Бахт куйин авжини билмасман, аммо
 Дил ҳазин қўшиқлар куйлайди тинмай...

Соғиниб яшайман — яшайман интиқ —
 Мардона юраклар айтсин қасида,
 Яшайман нурафшон кунларни кутиб,
 Маккора кечалар исканжасида...

Қалбларга сочилар меҳр-дурларим,
 Озорлар берар ёр дудоклари-ла,
 Юракка санчилган найзалар зангин
 Кўзларим ювар соф булоқлари-ла.

Аламдан қаҳрга тўлар дунёлар,
 Ҳавони булғайди сўзлар тўзони —
 Бесуяк забони эрки битта кас
 Қилмиши йиғлатар еру самони...

Аллоҳга айтаман шукрона, лекин
 Номардлар ошига шерик қилмасин,
 Беорга ҳамхона бўлгандан кўра
 Чилла ўтирмақ бас ўқиб чил Ёсин!..

Умидвор яшайман, яшайман нолон,
 Излаб сабр тубин олтинларини —

Менга қурган дорин остида кўрсам
Қалбимнинг бешарм қотилларини!..

Эгмайин ҳеч кимга хам бошгинамни,
Мен ёлғиз яшайман,
Яшайман танҳо!..

2003

ЯХШИЛАР

Машариф Юсуповга

Сиз отамдек меҳнатқаш, ҳалол,
Сиз отамдек юртга фидойи!
Сиздайлар бор, қайтгуси баҳор,
Иффор сочар гуллар анвойи.

Уйғонади гафлатдан диллар,
Камтарлиқдан дарс олар дунё!
Меҳнат аҳли этганда таъзим,
Раҳматларин ёғдирар само!

Ҳидоятга буркаб заминни,
Нафосатга берурсиз сайқал,
Инсонийлик, садоқат, меҳр,
Матонатдан қўюрсиз ҳайқал.

Яхшиларнинг қалбида бедор
Ватан деган энг муқаддас сўз!
Отам эди Сиздай хокисор,
Ташбеҳларим эмасдир бежиз.

Яхшилар бор бардавом ҳаёт,
Кафтларида дунё тургуси,
Фидойилик, заҳмат ортидан
Янграгуси элнинг кулгуси!

2011

ОНА

Ҳозир васлингизга етсайдим, Она,
Тонггача юракда сабр етмайди...
Борсам, бағрингиздан топгум бошпана,
Аммо бугун келган озор кетмайди...

Асло кўрмагайсиз кўзимда намлар,
Кўзёшга арзимас каломлар майда!..
Тўксам ҳасратларим, кетар-ку ғамлар,
Аммо бугун келган озор кетмайди.

Қадр-қиммат танқис, кўнгиллар хаста,
Бу ёқда лабзи чин жўмардлар қайда?..
Қуёш ҳам боқмасдан кетади аста,
Аммо бугун келган озор кетмайди.

Ҳиссиз юраклардан ишқ топмоқ маҳол,
Дарду оҳанрабо мужассам найда,
Зулмкор гумонлар кетар эҳтимол,
Аммо бугун келган озор кетмайди.

Кўнгил хоҳишга қул, хоҳишнинг мулки,
Хиёнатга вафо бекор, бефойда...
Баднафс куфр уйин тарк этар балки,
Аммо бугун келган озор кетмайди...

Онажон, бағрингиз иссиқки бирам,
Сизсиз музлар танам ҳар он, ҳар жойда...
Бир кун кетар мангу ой-у офтоб ҳам,
Аммо бугун келган озор кетмайди!

2003

СОҒИНЧ

Она, ўртар аламлар,
Кўзёш тўкиб толмадим...
Келди улуғ айёмлар,
Кўргани боролмадим...

Аёз юзим чимдалар,
Ёр риё куйин чалар,
Ожизманки, шунчалар —
Кўргани боролмадим...

Бугун энг қувноқ байрам,
Менинг кўзимда-чи, нам,
Соғинчдан бежон танам —
Кўргани боролмадим...

Дунёга келтирганим,
Дил берибсиз ним — ярим,
Қародир кун-тунларим —
Кўргани боролмадим...

Ота, бу не ситамлар —
Кўзёш тўкиб толмадим?!..
Келди улуғ айёмлар,
Кўргани боролмадим!..

2002

ОТАЖОН

Саховат элинда меҳрпешасиз —
 Мудом қалбимга нур сочган қуёшим!
 Дилда Сизга мансуб сертуйғу юрак,
 Кўксимда барқарор сабр-бардошим.

Эзгулик, ҳалоллик гулбоғларининг
 Гуллари ичинда гудайин яйраб,
 Ўсдим мунофиқлар нўш этган сойнинг
 Сувларига асло теккизмайин лаб...

Маърифат гавҳарин қалбим қаърига
 Жойлаган эмасми, Сиз, Отажоним?
 Руҳимни самовий сирлар барига
 Бойлаган эмасми, Сиз, Отажоним?

Нуроний чехрангиз ҳар тонг, ҳар кеча
 Замину осмонга ёғду улашур.
 Ҳар баҳорий чечак, ҳар очилган гул
 Уммон қалбингиздан меҳр талашур.

Сиз билан дилимда тўлиқ ифтихор,
 Юдузлар порлаган осмонларим бор!
 Юдузлар бағрида тилло ҳарф-ла
 Шаънингизга битган дostonларим бор!

Фоний ўлкаларни тарк этса дилим,
 Даҳр аро қолса гар ундан бир нишон:
 Балки илиқ бир сўз, балки яхши ном —
 У Сизники эрур, азиз Отажон!

2000

БУЗРУКВОР

(Дадам Ваҳобжон мулла Раҳимжон ўғли хотирасига)

1

Олам гўзалликни Сиздан олганди,
Нафис кўнгиллигим, жоним Отам-а,
Саховатда қуёш ортда қолганди,
Дуоғўйим, шараф-шоним, Отам-а...

Муҳаббатдан сабоқ олганди замин,
Меҳр осмонининг кўшки Отам-а,
Сиз яратган гулзор, боғлар ичиндан
Топсам изингизни кошки, Отам-а...

Самолардан улуғ, беминнат қалбли,
Эзгулик уруғин сочган Отам-а,
Неча мурғак юрак, неча дилларда
Илм чашмаларин очган Отам-а...

Дунёларни кезиб, юрт тинчи учун
Жангоҳларда жонин тиккан Отам-а,
Оҳ, қанчалар оғир, қанчалар азоб,
Мусибатга чидаш экан, Отам-а?..

Кўкси тўла меҳр, кўкси тўла ишқ,
Нуроний юзлари ёруғ Отам-а,
Айрилиқ доғидан беадоғ сиришк —
Йиғламоқда бутун борлиқ, Отам-а...

Соғинч саҳросида девонадирман,
Юрак-бағрим ўртар армон, Отам-а,
Қабрингиз узра қалб кўрингиз тафти
Муз кўксим илитар ҳамон, Отам-а...

Тийрамоҳдан сўрай, офтобдан сўрай —
 Саволларимга йўқ жавоб, Отам-а,
 Юрган йўлларингиз кўзимга сурай,
 Қадамларин бари савоб, Отам-а...

Тубо соясинда оромлар олиб,
 Фирдавс боғларинда кезинг, Отам-а,
 Ризвон неъматлари мунтазир чоғ ҳам
 Ўйлайверманг тагин бизни, Отам-а?..

Кавсар сувларига қонсин дилингиз,
 Аллоҳ рози бўлсин, мўъмин Отам-а,
 Тану руҳингиз шод, Маҳшар тонгида
 Пайғамбарни қучинг, омин, Отам-а!..

2

Фироқ ўртар дилимни,
 Малҳам тополмас жаҳон —
 Беназир олтинимни
 Кўмди тупроқ ногаҳон...

Ажабланмагин, дунё,
 Кўзимда кўриб ёшим,
 Тундан тийра қалбимни
 Ёритолмас қуёшинг!..

Ярим кўнгил, ярим жон,
 Ярим толе — пешонам,
 Мангу армонни қучиб,
 Йиғлаб овутар онам.

Беозорим, ғамхўрим,
 Меҳрибоним, қайдасиз?
 Борлиғим сел бўлди-ку,
 Соябоним, қайдасиз?..

...Кўнглим овутмоқ истар
Само тўла юлдузлар —
Кўзларим кўк бағридан
Нигоҳингизни излар...

Баҳор келиб заминга,
Тўлса дунё сеҳрга,
Сизни қўмсаб, майсалар
Бўлсалар зор меҳрга;

Абри найсон ашкидан
Шамшодлар қад эгсалар,
Бинафшалар бошлари
Тупроқларга тегсалар;

Борлик; қуёш, оймомо
Сўроқласа куну тун,
Жавоб қийнаб юракни,
Соғинч кўрсатса кучин...

Сабр етгайми, йўқми,
Гумондаман, дадажон,
Ҳар дам хаёлимда Сиз
Томондаман, дадажон...

3

Куз келди, ўтди ёз, баҳорлар,
Дилимга етди кўп озорлар,
Бевафо экан дўсту ёрлар,
Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о...

Мунчалар бераҳм бу фалак,
Тескари айланур чархпалак,
Беташвиш кунлардан йўқ дарак,
Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о.

Келмоғинг, кетмоғинг азобдир,
 Каззобдир, дунёлар каззобдир,
 Оғуси кимгадир шаробдир,
 Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о.

Ошингга шерикдир баъзилар,
 Бошингга иш тушса сезилар,
 Менга ҳам келганда азалар,
 Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о.

Суянган устуним йўқ энди,
 Фигонсиз кун-туним йўқ энди,
 Юрак ним, бутуни йўқ энди,
 Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о.

...Куз ўтди, нишон йўқ баҳордан,
 Қабрингиз тўкилмай оҳордан —
 Сиз ташлаб кетган тонг — саҳардан
 Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о.

4

Қўлимда қаламу, дилимда оғриқ,
 Ёзганим кўзёшим ювиб, ўчирар..
 Дадажон, мен Сизга муносиб, лойиқ
 Фарзанд бўлолмадим, мени кечиринг...

Кўксим ёнмоқда-ю, сўзим ёнмайди,
 Соғинч ўртамоқда, аммо йўқ илинж.
 Дилим тифлар йўқлаб борган чоғларим,
 Кетганларим иш кўп, дея шошилинич...

Бағрим куймоқда-ю, танам музлайди,
 Э воҳ, шамстальят халоскорим йўқ!..
 Паришон хаёлим висол излайди —
 Энди ўйдан бўлак дасти корим йўқ!..

Сиз эккан дарахтлар бошимни силар,
Суйган гулларингиз ҳол сўрар нолон,
Ўтирган ўрнингиз, юрган йўлингиз
Маъюс қарши олар энди, дадажон...

Қайтаман, қалбимда армоним чексиз,
Ёзаман, гўёки алам йироқлар...
Сўзларга сифмаган оҳу фарёдим
Юрагим қаъридан Сизни сўроқлар!?!..

Малҳам бўлолмайди кўзимдаги сув,
Ҳажр ўти беаёв, бешафқат, нетай?..
...Ҳар гал мени йўқлаб келардингиз-у,
Дарҳол дер эдингиз: энди мен кетай!..

Мангу фироқларда қолдириб бу кун,
Мангу ғамхонага ташлаб кетдингиз,
Борса қайтмас чин йўл манзилин кўзлаб,
Мени ёлғонига ташлаб кетдингиз!?!..

Энди қайдан излаб, қайдан қидирай,
Энди изингизга зорман, дадажон,
Беминнат моҳитоб, беминнат моҳруй —
Мангу қизингизга армон, дадажон!..

...Қўлимда қаламу кўксимда оғриқ,
Ёзганим кўзёшим ювиб ўчирар...
Дадажон, гар Сизга муносиб, лойиқ
Фарзанд бўлолмасам, мени кечиринг...

2003

ТАСКИН

Дада,
 қошингизга келдим, ушбу кун
 дўстлардан етганда ранж ила озор.
 Дердингиз: қалбингни кемирса гар кин,
 дилинг маҳзун этса айлангил мозор...

Дада,
 тупроқларнинг бағрида ҳаёт
 осуда эканми, йўқмикан армон?..
 Ҳажру фироқлардан фақат одамзод
 тирикликда чекар эканми аффон?

Дада,
 Сиздан мадад, куч сўраб келдим!
 Найлай, пойингизга эголмайман бош —
 Сиз тупроқ остида, хотиржам, маъсум,
 мен-чи тепангизда гофил, бебардош!..

...Дада,
 мен юрибман, ўша-ўша...
 ғам
 кўнглим ним этганча, юз бурганча бахт.
 Вале васлингизга восил бўлар дам
 ёруғ рухсор ила кўринмоғим — аҳд!..

Дада,
 тириклардан марҳумлар бисёр,
 меҳрлари зиёд, озорлари йўқ!..
 Беминнат мададкор, беун нажоткор —
 фақат тинглагайлар, оҳ-зорлари йўқ!

Аммо тирикларнинг кўксига қаҳр,
 сўзларида макр, қўйнида ханжар.

Бир зум ғафлат боссанг, чоҳлар мунтазир —
машғум қучоғига олар тубсиз жар...

Дада,
тирикларга меҳрингиз ҳаққи
тиланг шафоату инсоф-диёнат!
Оппоқ — ойдин йўллар етказсин токи
оппоқ манзилларга мени саломат!

2004

ОТА

Отамнинг бор умри сабрга кетди,
Меҳнату риёзат — жабрга кетди.
Фароғат чироғин, ҳидоят нурин
Ахтариб, қоронғу қабрга кетди...

2007

ОТАМДАН ҚОЛГАН

Юзимда ажинлар — отамдан қолган,
Отамни кўмган кун — отамдан қолган,
Етар, менга ҳукм ўтказолмайсан,
Ҳижрон, ўзгаларга ситамлар қолган!

Омонат саховат — хотамдан қолган,
Надомат — ишқдаги хатомдан қолган,
Кўздаги изтироб, дилдаги алам,
Ваъдасин унутган одамдан қолган...

2005

* * *

Ота, яшаб-яшаб ўтиб кетдингиз!..
 Неча қақшаб-қақшаб ўтиб кетдингиз?..
 Мен-чи ошаб-ошаб юрибман омон,
 Ризқим тоғ-тоғ хирмон,
 Теграмда уммон.
 Она, сиз ҳам жим-жим юрибсиз яшаб,
 Бир кун кетасизми отамга ўхшаб?
 (О, нақадар даҳшат!)
 Нақадар даҳшат,
 Мен бунда қолмоғим қақшаб...

2007

ИҚРОР

Онажон, мен Сизни кўрмаганимга
 Ой бўлдими, йилми, билмайман.
 Аммо дилни эзган туйғуни
 Ҳар кун йўқламасам, кулмайман!
 Онажон, мен Сизга беролмаганим,
 Аллақандай ҳиснинг измида увол.
 Сиз ҳар кун интизор кутган қадамлар,
 Тошдиллар тош йўлин этмоқда ишғол.
 Кўнгил умр тилаб, тонг оттирганмас,
 Жабр ила тириклай кўмганни излар.
 Сизга айтилмаган энг сара сўзлар
 Бемехр касларга айтилар юзлаб.
 Билмам яшаяпман қандай?
 Тескари!
 Ахир етади-ку, ҳар нега ақлим.
 Ойда йўқламасам, Сизни бир бора,
 Кимга наф берарди ёзган шеър — нақлим?

2007

ДИЛ АРМОНИ

Онажон, Сиздан бўлак бир меҳрибоним йўқ
менинг,
Меҳрингиз тафтидин ўзга хонумоним йўқ менинг.

Қон била жисмимда тугён пок дилингиз чашмаси,
Ки Ватанга бундин ўзга армуғоним йўқ менинг.

Турфа ранг гулзор — бу кўнглимга кўз солмас
қуёш,
Парвариш истар, нетайки боғбоним йўқ менинг.

Гоҳ замин-даввор аро тансиқ маҳал обу ҳаво,
Жонға осойиш этарга ошиёним йўқ менинг.

Тил била дил ёралар эрсаки кўнгли қоралар,
Руҳима куч бергали ширин забоним йўқ менинг.

Минг шукр, чархи фалакнинг юз жабр-жафосига
Кўп эрур сабрим, вале оҳу фиғоним йўқ менинг.

Онажон, Хуршида дил армони бир уммондир:
Бўлмасин кетсам жаҳондинки нишоним йўқ
менинг.

2000

Мурад-ул шамс

Мен англаб етдимки, нури илохий
Қалбинидан юзинга акс этман моҳидир!
Рухим кўкка элтиан беадад тунгу,
Кўксим ери тоғтиан беаёв кайгу.
Шанири хижронидан ёқилтиан оҳидир!

САМОЙИНУР

(Изтироб гостони)

Зоҳид бўлма, обид бўлма, ошиқ бўлғил...

Хожа Аҳмад Яссавий

*Ҳар киро жома зи ишқе чок шуг,
Ў зи ҳирсу жумла айбе пок шуг.¹*

* * *

*Ошиқи пайдост аз зориш дил,
Нест бемори чу бемориш дил.²*

Жалолиддин Румий

Эски нома

Сен ҳақингда фақат хотира,
Сен ҳақингда фақат хаёл бор!..
Сен — дунёнинг тенгсиз нодири,
Деб билгувчи ёлғиз аёл бор!..

Яшаймизу биз бир шаҳарда,
Тақдир бир бор учраштирамайди...
Юрак йиғлар шому саҳарда,
Васлинг тилаб, кўксим тирнайди...

Лутфимга зор неча юз-юзлаб
Дўстлар тафтин сезмай музлайман,
Нигоҳимга тикилган кўзлар
Қароғидан сени излайман?!..

¹ Кимса эгни ишқдин гар чокдир,
Покдир у, ҳирсу айбдин покдир.

² Ишқ пайдодир кўнгил оҳ-зоридан,
Йўқ эрур бемор кўнгил беморидай.

Сен ҳақингда ширин хотира,
 Сен ҳақингда нурли хаёл бор!..
 Қайлардасан, тенгсиз бокирам,
 Қайлардасан, сирли савол бор?

Яшаб ўтсак биз бир шаҳарда,
 Тақдир бир бор учраштирамайин.
 Сенсиз жонсиз жисмим Маҳшарда
 Жаннатдан юз бурмоғи тайин?!..

* * *

Мен сени соғиниб, кутиб яшадим,
 Умидларим унсиз ютиб яшадим.
 Рухсорингни минг бор тасвир айлабон,
 Оқ қоғозни шунча йиртиб яшадим...
 Дармоним сен эдинг, дардим сен эдинг,
 Жонсиз бу танни тик тутиб яшадим,
 Орзум: пойингга бош қўймоқ эди-ю,
 Номингга раддия айтиб яшадим...

*Ногаҳоний нур – умидган ҳажрга,
 сабрдан ҳидоятга қагар йўл номалари*

* * *

...Сендан миннатдор дил,
 Сендан рози дил!
 Балки нур висолнинг бўлмагай насиб,
 Бизни этмаса гар Аллоҳ муносиб?..
 Умидлар руҳимни йўқлади!
 Даҳл
 Этдим яна ёруғ дунёларига!
 Халос қилдинг кўзим гирёнларидан!
 Сендан миннатдор дил,
 Сендан рози дил!
 Балки айтолмайин кетгум розидил?

Ҳатто жамолинг бир кўрмоғим гумон,
Бир бор суҳбатингдан бенасиб, бежон,
Эҳтирос, иштибоҳ-ла беихтиёр
Ўшал дунёларга қилурман сафар?
Аммо рози кетгум бутунги кундан,
Муродбахш, ҳаётбахш умидли кундан!

* * *

Умид қандай яхши,
Умид қандай соз!
Кўзга нур, дилга кўр бергувчи рўё,
Умид борки, таңда айланади қон,
Умид борки, юздан таралур зиё.
Наботот қуёшга интилган каби,
Уммонга қўшилмоқ дарё матлаби,
Умидсиз манзилга етолмас инсон,
Умиддан яралар ҳаёт мактаби.
Бедаво дардларни енгмоқлик мумкин,
Текса юракларга умидвор эпкин,
Умид бор, яшайди муҳаббат, орзу,
Умид бор, дил нафас олади эркин.

* * *

Умидим узайми, қандай узайин,
Ахир боғланган-ку жуда олисдан.
Амрингга итоат этай деб мана,
Бошим кўтаролмай қолдим болишдан.

Алам ютавериб, ишқ кутавериб,
Чарчадим бир умр куйиб-ёнишдан,
Армон, ҳижрон, соғинч, ашкка зеб бериб,
Ашғор битавериб толдим хонишдан.

Сенга гулларимни тутсам гар сара,
 Наҳот бош тортасан уни олишдан?
 Висол орзусига гарчи йўқ тараф,
 Қўрқаман умиддан айро қолишдан!..

* * *

Наҳот, сени топмай туриб йўқотдим?
 Ор, ғурур деб ишқ қошида лол қотдим!
 Ўз-ўзимни надоматга қул этиб,
 Ўз бошимга маломат тошин отдим!

Ишқ ва юрак жанги кетмиш кўксимда,
 Аҳли сипоҳ ранги кетмиш кўксимдай —
 Жанг майдони қаро қонга бўялган,
 Юрак ҳоли танг —
 У кетмиш кўксимдан!

Ишқ ғозий!
 Сувор, отлар дупури,
 Баронғору жавонғорлар сурури!
 Зеру забар бунда юрак лашкари,
 Сабр келди ёрдамга тез югуриб —

Сабр амри вожиб, вужуд — бемажол,
 Дил қонини ичар сабр бемалол.
 Яро юрак ва ниҳоят жанггоҳда
 Илма-тешик ҳолатда топмиш завол.

* * *

Бутун дунёлардан тополмай меҳр,
 Аста дил эшигинг чертдим тортиниб,
 Нафис сас таралди, ёруғ сипеҳр —
 Умидим бойладим унга ботиниб...

Нечун дунё шундай фирром яралган,
Нечун ўйларинга ўйим боғлиғ-у,
Сарв бўйларинга бўйим муносиб
Келмади!
Ёнмоқда эҳтирос, туйғу!

Бутун дунёлардан ёғилди меҳр,
Баридан юз бурдим сенга илиниб,
Осмон юрагиндан минг бор ялиниб,
Ҳарорат истадим, изладим сеҳр!

Менга ноаёндир дилингдаги ҳис,
Менга қоронғудир истак-хоҳишинг!?
Кўрсанг раҳму рифъат этардинг шаксиз,
Ашк ўрнида юрак қоним оқишин...

Юрагимни кемирмоқда аламлар,
Вужудимни ер тортмоқда қаърига!
Руҳим самоларда сарсон, излаб жой,
Мен жим бардош қилмоқдаман барига!

Ахтараман ожиз дилга йўқ нажот,
Сендан ўзга ололмас хор кўнглимни,
Тун хўмраяр, ҳижрон кулар устимдан,
Кўриб ҳар тонг сенга терган гулимни.

Сенсиз дарёларнинг бўлдим ҳамроҳи,
Корим булутлар-ла бўлди муштарак,
Сенсиз бедардларга айтдим дардимни,
Қайда жойлашганин унутди юрак.

Дунё ачинди-ю, очди бағрини,
Зиё таратмоқчи бўлди қалбингдан,
Сен бўйингни самоларга тенг қилиб,
Томошабин бўлдинг киборли, зимдан.

* * *

Қорадарё, Қорадарё,
 Юрагимга қара, дарё!
 Қон оқар қоп-қова, дарё.
 Қорадарё, Қорадарё,
 Ўзинг ҳолим сўра, дарё,
 Номардларга зор айламай,
 Дардимга топ чора, дарё!
 Қорадарё, Қорадарё,
 Умидларим экан рўё,
 Сенинг бағринг тўлар, дарё,
 Йиғласам зор, зора, дарё?
 Қорадарё, Қорадарё,
 Севги чунча хор-а, дарё?
 Мунча макру хиёнатдан
 Ясалган кўп дор-а, дарё?
 Сен кўзёшим таъмин тотдинг,
 Қара, қандай шўр-а, дарё,
 Ажабланма рангин кўриб,
 Бағрим тўла яра, дарё.
 Умидларим сўнмиш бутун,
 Ишқим эди сара, дарё,
 Мен ҳеч нега ярамайман,
 Сен коримга яра, дарё!

* * *

Осмон, қуёш, гулзор,
 Дарё – жилвакор...
 Мендан кўнгил сўраб чирқиллар қушлар...
 Сабо юзларимни силар авайлаб,
 Япроқлар пойимга пойандоз тўшар.

Борки мавжудотдан тиланмоқ шафқат,
 Меҳр излаб топмоқ мумкиндир, аммо
 Сенинг юрагингнинг тафтини туймоқ,
 Сенинг тилагингни билмоқ – муаммо!?!

* * *

Сен мени бир тафтга айладинг мухтож,
Фурур тоғин ошиб, ашк наҳрин кечиб,
Дил дардимга ожиз изладим илож,
Ёлғизлик шаробин мардона ичиб...

...Гўё минг йил бурун кўргандим уни,
Энг ҳарир, энг латиф парда ортидан.
Ой юзидан сим-сим ёғиларди нур,
Тенгсиз мўъжизадек эди сиртидан.

Сенсиз уни излаб дарёга бордим,
Дарёдилмасларни билмам, деди у.
Қуёшга ёлвордим, қайда, кўрсат, деб,
Бемехр касларни билмам, деди у.

Дарахт ковагига айтдим сиримни,
Туну кун шивирлаб оламга сочди,
Кўзёшларим ичган тупроқ ниҳоят
Мендан қарздор каби бағрини очди?!..

* * *

Менга бедардликдан сабоқ берингиз,
Ё юрак торларим узингиз ишқдан!
Меҳр дарёсининг қирғоқларида
Юравермай ҳамон тинмай сиришқдан!

Бешафқатлик ҳиссин кўксимга кўминг,
Дийдам билмай қолсин кўзёш нелигин,
Кибр фанини ҳам қўшиб ўргатинг,
Қаддим расо тутай, бўлмайин нигун.

Худбинликдан бир оз дарс беринг, токи
Хаста дил ғамини тинглай бир бора,
Бедор юрагимга ором илинай,
Бир бор унинг учун қидирай чора!

* * *

Мени ютиб юбормоқда ёлғизлик,
 Михлаб ташламоқда тўшакка!
 Мезон — сирдошимдир хазонрезгилик,
 Дил гашланар ҳар гал гўшақдан...

Кимнинг сўзи янграр назм боғида,
 Кимдир коинотга қадам қўйган он —
 Кимдир само сиррин очган чоғида,
 Мен-чи чекмоқдаман ишқ, дея фиғон!..

* * *

Етар, фуруримни урмайман ерга,
 Етар, тиланмайман сендан шафоат,
 Майли асрий умид-армонларимни
 Тинмай талаб ётсин афсус-надомат.

Бас, азиз бошимни хам, нигун ҳолда
 Кўрмайдилар энди аҳли жамоат.
 Энг сара, энг инжу тилакларимни
 Эшитгуси фақат олис самоват.

Айтгум бардошимнинг синовларига,
 Амри киборингга этмас итоат,
 Сенга етишмоқлик чин иқбол дердим,
 Асли етишмаслик экан саодат!

* * *

Кўзларим ювмоқда алам ёшлари,
 Болишларга ботиб кетди бошларим,
 Келмайсанми бардош, кетмайсанми ғам,
 Дилни бўлмааяпти бошқариб!?!..

Умр поёнига етар ҳам бир кун,
Жунун вужудни тарк этар ҳам бир кун...
Шеърим хотимаси битар ҳам бир кун,
Ўшанда тупроқдан тилангум тафтлар!..

Суякларим қалам бўлиб тупроққа
Ёзса гар исмингни минг бир титроқда,
Руҳим куяверса тагин фироқда,
Унга бағишла бир сураи софлар!

Самодан ёғилса мен чеккан оҳлар,
Сен мунаввар нурга бурканган чоғлар,
Мени ютиб ётган оғзи берк чоҳда
Сенинг ғалабангга айтгум шарафлар!

Келиб жон сўрса Азроил қилиб касби аъмолини,
Қўюрман шартки, аввал менга кўрсат ёр
жамолини.

Ўйилган дилда исмингни ўқибон Мункару Накир,
Кетур қайтиб, этиб шафқат, беролмай бир
саволини.

Магар қилсамки фарёд, жабру ҳажринг дастидан
Аршга,
Юборгай мен томон Ҳақ, дил-танинг ёллаб
шамолини.

Қуёш миллиард йил ўтгач куйдирай деб келса ер
шарин,
Топур хоким уза ишқим ўтидин ўз заволини.

* * *

Ишқ оғир, дард оғир, юрак кўп оғир,
Бахт йироқ, кўк йироқ, қаттиқ ер-бағир,
Теграмда минг қалбда ҳаяжон, титроқ,
Сезмайман!
Дил сенсиз сезгидан йироқ!

Ҳаёт бирам оғир, тириклик оғир,
Зиммамда: лутф, карам — бўлмоқ кенг бағир,
Матонат ва сабр — бесўз, бесўроқ,
Нур сочмоқ — дилда йўқ эрса-да чироқ!

Кўп оғир, табассум, тажассум оғир,
Елкамда муаззам юк — босим оғир!
Интилоқ ва етмоқ мумкиндир, бироқ,
Бахтдан тарқ этмаса жон танни шу чоқ!?

* * *

Изларинг излаб, баҳор, ёз қолмади,
Чоргузар, Майдону Гумбаз қолмади.

Кўк бағир очди у ой, юлдузми, деб,
Кўнглима кўз солмаган кас қолмади.

Аҳду паймон элидан минг бор узр,
Ўртада бир ҳурмату лафз қолмади,

Дилга ташбеҳ ахтариб сарсон замин,
Харсангу тош, хор, хазон, хас қолмади.

Бўйларим эрди само қадр элида,
Воҳ, қара: ердан-да ул паст, қолмади.

Ҳақ гувоҳ, халқ рози дил орзусига,
Сандин ўзга норизо рост, қолмади.

Бошни бунда қор, қировлар қопламиш,
Вақт ҳакамдир, фурсатим оз, қолмади.

Тонгла Маҳшар, бас санга минг зор, ўтинч,
Дилда қолди қасд-у, дилроз қолмади.

• • •

– Нурга чўмилтириб овозларингни,
Кимга сўйлаяпсан дилрозларингни,
Қайга шайлаяпсан парвозларингни?

– Аршга йўллаяпман тилакларимни,
Юлдузлар эшитиб эртақларимни,
Ростга тўлдирмоқда этакларимни!

– Кимга асраяпсан ишқ-бисотингни,
Зикри хуфя этиб тун-кун отини,
Зоҳиринг заъфарон, гирён ботининг?

– Ҳур деб атаганим – самовий висол
Тупроққа беланиб топмоқда завол,
Зарра меҳр тансиқ, минг нола увол!

– Ўксима, ўртанма, ишқдан тортиниб,
Кимки ҳазил қилди сенга ботиниб,
Аллоҳ Ўзи топгай дилинг қотилин!

• • •

Гарчи дунё бағри кенг, азим, лекин
Сен, мен яшаётган шаҳар тор, ихчам —

Бир кун учраштира йўллар дафъатан,
Кўриб олгум сени узоқдан секин.

Шунга шунча ўтинч, илтижо шартми,
Кўз – маним, йўл – умум, хоҳ қоч, хоҳ беркин!
Бу фано даҳрида хусумат нечун,
Нечун кибру ҳаво, нечун гина-кин?

Атрофингда ҳар кун сонсиз одамлар,
Улар-ла мулоқот, машварат мумкин?!
Бир дилни бу истак маҳв этмоқда-ю,
Тақиқ айлармиди инсонпарвар дин?

* * *

Аввал гулларимни ол-чи, қўлингга,
Ёқмаса кетарсан ташлаб йўлингга,
Олгин, сўнг борайин рози ўлимга!
Дилни хору хасдан бино, демагил!

Бир бор билагимга бойла билагинг,
Томирим шахтидан ўйнар юрагинг!
Қара, назар сол-у, ўтинч, тилагим —
Мунча бағри дилинг хино, демагил!

Само синамоқда ғурур-оримни,
Замин симирмоқда куч-мадоримни,
Гулларимни ол-у, қургил дорингни,
Вале ичгил жоми фано, демагил!

Шафқат тилайверар дилдан яхшилар,
Шавкат тиловчилар гулдан баҳс қилар,
Гулларим бир сендан парвариш тилар,
Олақол, бунда не маъно демагил!

* * *

Ишқ куйи янграса, янграбди,
 Бир юрак яйраса, яйрабди,
 Бахт сўзин англаса, англабди —
 Назар сол, менга бир, ё Раббим!

Кўзимдан нур олсин юлдузлар,
 Юзимдан тафтлансин кундузлар,
 Ортимдан ҳавасманд ой юзлар
 Эргашсин, сўзим — дур, ё Раббим!

Ҳаволар етказгин юракка,
 Наволар бойлансин тилакка,
 Кўнмас дил ундан ҳеч бўлакка,
 Бир бора учраштир, ё Раббим!

Сеҳр бер, сен томон юзланай —
 Аксингдан тус олай, кўзланай!
 Имкон бер, унга бир сўзланай!
 Бас, зикна, шум тақдир, ё Раббим!

* * *

Менга, сабр, дединг, то қабр, дединг,
 Каломдан сўнг сенинг сўзинг, дедим мен,
 Сен ва мен висолга етган тун тонгла
 Маҳшар воқе бўлур ўзи, дедим мен!?..

Севги надир, дединг, ишқ — ҳазил, дединг,
 Беишқ қолсам, жоним, узил, дедим мен!
 Туни Қадр, дедим, оққушингга айт,
 Минг тунлик тилагим — асл, дедим мен!

Меърожим — тушимга сен кирган кеча,
 Ибодатимсан тўрт фасл, дедим мен!
 Ушшоқ юрагимдан тўкилган такбир,
 Пулсирот ипига тизил, дедим мен!

* * *

Менга шарт қўйишдан аввал, азизим,
Ўзингнинг эртангни қанийди кўрсанг!
Аввал мен томон бир қадам босиб кўр,
Пойинг ўпгаи чўғдан куяди кўксинг!

Менсиз ҳолинг оғир кечса нетарсан,
Дея ташвишимни қилмагин сира,
Мендан кечгувчини туғмаган дунё,
Асли эртанг учун сен қидир чора!

Аввал мен томонга қадам босиб кўр!

* * *

Тафтингдан қўрқаман, танамни
Ёқиб юбормасми, ўшал кун?!
Минг жунун, савдойинг кам, дея
Жонимни бадалга тўшар тун?

Васлингдан қўрқаман, наслимда
Муродга етмаган ҳеч санам!
Умидлар дояси — ер-фалак
Камолга етказди ишқни ҳам —

Бир висол, сўнг завол, дер юрак!

* * *

Изингдан ихтиёр — иқрор истадим,
Дилингдан изтироб — изҳор истадим,
Фанимдан ижтиноб бисёр истадим,
Топдимми, топмадим, билмадим!?

Сўзингдан мажозий қарор истадим,
Юзингдан самовий шарор истадим,
Бағрингдан баҳорий ифор истадим,
Топдим-у, тутдинг-у, олмадим —
Самодан ижозат бўлмади!

* * *

Елга ишонмайман, келмайди!
 Гулга ишонмайман, кулмайди!
 Дилга ишонаман, ўлмайди!
 Келгин, ишонайин сенга сўнг!

Селдан нолимайман, савалар,
 Не қилсам Ой мени қувалар?
 Кўзни сувласам сўз қувонар,
 Дилга тордир дунё, гилга кенг!

Қуёш, ўтмадинг ҳеч бошимдан,
 Эй тош, чиқаверма ошимдан,
 Бардош, ҳайдагин сен лошимдан —
 Таъқиб, таҳқир, туҳмат турса чўнг!

Наво, таралиб тур йироқдан,
 Сабо, қутқар мени фироқдан,
 Худо, яратдинг-ку, тупроқдан!
 Сўзим ҳаволарга қилма тенг!

* * *

Менга боқмаяпти бу замон,
 Селга боғлаяпти дилимни,
 Бир бор ҳидлат менга, хиромон —
 Меҳр исмли тоғ гулимни.

Кенгга кенг, деб дарёдек оқдим,
 Сахролар тўйганин айтмади.
 Тенгга тенг, деб шайдойи боқдим,
 Шайдойим суйганин айтмади,

Шайдойи у кунлар қайтмади!

Майли, висолига етказма, унинг,
Лайли аҳволидан бўлсам-да хароб,
Майнинг заволига тутқазма мени,
Зайлинг шундай, дея замонга қараб!

Найни узоқроқ чал, мутриби муҳиб,
Айни жўр бўлмоқда қудратли нидо!
Ойни сенга бергум, келақол, мурид,
Жойни кўрсатақол, сен менга Худо!

– Айт, ҳаётдан нолиб нетасан?
– Ишқсиз урмай қўймоқда юрак,
Бақога ишқ излаб кетаман!
– Сабр қилсанг кўниб кетасан!?
– Қирқ йил қилган сабрим — бесамар!
– Самолардан келмиш хушхабар:
«Муродинга энди етасан!»

Сенга беролмасам ишқ гулларимни,
Куйлаб бўлгач барча қўшиқларимни,
Кетавергум, майли, ёлғон дунёдан...
...Пок либослар кийиб зару зиёдан,
Юрак-ла саралаб равза гулларин,
Лол этиб жаннатнинг ийни ҳурларин,
Энг аввали пешвоз чиқиб йўлингга,
Тутқазгум гулларим аста қўлингга!
Мурод ҳосил бўлур бормоқларимда:
Гул ҳиди уфурган бармоқларим-ла
Бармоғингга тақиб қўяман секин,
Нурдан ясалган чин никоҳ узутин!..

* * *

Қачондир бир куни Буроқ отида,
 Еттинчи фалакка олиб чиқса ишқ,
 Йўлда очгум сенга сирри ботиним,
 Бохабар еру кўк тўкади сиришк!..

Қачондир бир куни шафқат охири,
 Қўлингдан об-ҳаёт тутқазса ҳалол,
 Равшан тортардики, шундай зоҳирим,
 Икки дун дўзахи топарди завол!

* * *

Сўзни тушунмадинг!
 Сўзимдан олам
 Кўкси қалқиб-қалқиб ларзага тушди!
 Шеърга ишонмадинг,
 зоҳиди Адам,
 унутма, Калом шеър тарзида тушди!

Дилга ачинмадинг!
 Аллоҳи Карим
 мен — гадо кўксига жойлаб ишқ — гадин,
 сен — ваний пойингга отганди атай,
 Дилда Ўзи пинҳон бўлди тиланчи!
 Зикри сир этолмай тепалаб ўтдинг!

— Меҳр! —
 умидвор дил тутиб тиландик,
 — Шафқат! —
 сабр билан кутиб тиландик,
 охир тавалло — шеър айтиб тиландик,
 доҳил бир сўзни минг қайтиб тиландик —
 Бизни менсимаин тақвога кетдинг!
 Шавқ шаробин тилаб уқбога кетдинг?!..

• • •

Дил — фано дайрида бир дайди тайр —
На бордир ватани, на ном-нишони,
На уммон, на тоғдан олади хайр,
На гул сочар унга анбарафшонин.

Тинмай куйлайверар сирли бир қўшиқ,
Уни тушунади на ер, на само,
Найзаларга тўлиб кетгандир тўши,
Куйламоқда парво қилмайин ҳамон!
Дил — фано дайрида бир дайди тайр!

• • •

Бўйим етмаяпти бўйларингизга,
Қўлим етмаяпти қўлларингизга,
Фикрим кетмаяпти ўйларингиздан,
Зикрим қайтмаяпти йўлларингиздан.

Тақдир босмаяпти кўксига бизни,
Бағир қўмсаса-да у солган ҳисни.
Охирлаб қолди-ку умрнинг кузи,
Оний дийдорга ҳам йўқмикан изн?

• • •

Қор учқунлаб қолди...
То дийдор
Йўл тағин мушкулроқ, эҳтимол?
Дил қушим тин олди...
То баҳор
Фанодан топмасми интиқол?
Зор, чирқиллаб кетса
бевисол,
қонидан унса ол-лолалар,
Бир дийдор ҳаққига соф, зилол
Дуога қўшиб тўк жолалар!?

* * *

Ёронлар, йиғлашни ташладим,
Бедардлик қўшиғин бошладим!
Эгнимда яп-янги оқ либос,
Дастимда – ҳазми соз ошларим!

Юдузлар кўз қисиб қўймоқда,
Ой сокин дийдорга тўймоқда,
Шамоллар булутлар бағрини
Қуёшнинг тийғи-ла ўймоқда!

Бўйлари чўзилмиш йилларнинг,
Кенг экан ишқсизлик йўллари,
Серҳашам бир қасри бор экан,
Сайргоҳ экан ўнг-сўллари!

Қарғалар боқаркан мастона,
Ким беҳис, қаршилар остона,
Бахт сўзи осилган пештоқда,
Кулгудан безалган кошона!

Осмонлар ўпаркан бошини,
Жаранги биллурдай тошининг,
Ҳиссизлик куйига рақс этар,
Шўх қизлар сар-пойи кошинли!?

– Кел, бунда яшашни бошлагил! –
Ногоҳон кимдир сўз ташлади.
– Йўқ, менда кулгута маҳорат,
Яхшиси, йиғлашни бошлагум!

Мен висолни китобатдан ахтардим,
Муҳаббатни самоватдан ахтардим,
Ибодатни саховатдан ахтардим,
Саодатни қайдан ахтарай, дунё?

Шаҳду қандни тил — суҳбатдан ахтардим,
Садоқатни чин меҳнатдан ахтардим,
Мен умматми, Муҳаммаддан, ахтардим!
Ва ё барча аъмолим пучми, рўё?

Нуҳ кемаси, асраб қол дил кенгини,
Одам Ато, ато этгил тенгимни,
Момо Ҳавво, ҳавонгдин бер сўнгини,
Ютиб кетмоқда мени ишқи дарё!

— Кўзёш, сабр, сукут...
Бошқа йўқ чора!?!..
— Унут, барин унут!
Айла наззора —
Тунда ой нурлари руҳинг овулар,
Юлдузлар кўзингдан аритар жоланг!

Кутгинг келяптими?
Кут, майли, кутсанг —
Тоғлар бағридаги баҳайбат ҳарсанг
Қор-бўронга чидам дарсин ўргатар,
Бедор ўрмон алла айтади ҳорсанг!

— Уйқум келмаяпти!
— Ором ол, пича,
Қон дилинг тун рангин олмасин ичиб,
Сўкиб қўйса тонгнинг чокин кипригинг,
Осмон Хуршидадан кетмасин кечиби!?!..
Умид, фақат умид — даво бемора!

* * *

Ҳуснинг яратганга шукр,
 Нурдек таратганга шукр!
 Хок исмимни Хуршида деб,
 Сенга қаратганга шукр!

Яралганим ҳақ бўлса-ю,
 Дилда ишқ барҳақ бўлса-ю,
 Сенингсиз беэга кўнглим
 Азозилга нақ бўлса-ю,
 Ундан айритганга шукр,
 Ишқ деб сайратганга шукр,
 Куйдириб ўтингда жисмим,
 Руҳим яйратганга шукр!

... Кўзимга тупроқ тўлса-ю,
 Сўзингда сўроқ қолса-ю,
 Менга буюрмаган чўғни
 Лабингдан титроқ олса-ю —
 Ҳиссинг уйғотганга шукр —
 Охир тонг отганга шукр —
 Турбат ичра таскин топиб,
 Бахтиёр ётганга шукр!?!..

* * *

Мендан сабр, мендан шукр,
 Сен онамга бергил умр,
 Бадал айлай ишқим — фузун,
 Сен боламга бахш эт сурур!

Пойин ўпай садоқатнинг,
 Дил ноламга шайла қабр,
 Маҳрагимга саодатлиғ,
 Муяссар эт юксак қадр!

Ўлсин ҳавас, синсин ғурур,
Истиқболдан кетсин жабр!
Девоналиф мақомимдан
Айирма сен ҳиссиз тавр!

Мендан сабр, мендан шукр,
Сен онамга бахш эт сурур,
Жоним бўлсин ниёз-назр,
Сен боламга бергил умр!

* * *

Басдир шунча ҳаяжон, титроқ,
Айтаримни айтдим сувларга,
Қайтаримни буюрди қирғоқ,
Ҳожат йўқ деб энди қувларга!

Раҳмат, сенга, эй оқар булоқ,
Сирларимни ортиб сийнанга,
Малолидан тутса-да тўлғоқ,
Сездирмадинг мен — кўзи намга.

Ялдо туни ҳорғин ва мудроқ,
Сокин наво чалди муҳаббат,
Ташна дилга ачиндинг, бироқ,
Тилаб кетдинг сабр ва тоқат!

* * *

Бахтнинг рангларини кўра бошладим,
Бири ойда экан, бири қуёшда!
Кулгу жарангини илғаб оляпман,
Гоҳо сойдан келса, гоҳида тошдан!

Ялдо кечасининг яғмоларидан
Савти наво топдим ўй-у ҳавас-ла,

Лайло бўлиб бориб ишқ саҳросига,
Висол завқин туйдим Мажнуннафасдан.

Умр авроқида яйраш сирларин
Беқарор, безавол еллар ўргатди,
Туҳмат тошларини емирмоқ илмин
Хазонгир фаслимда селлар ўргатди.

Бахт рангин энди сал англаяпман-у,
Ўзимдек зорларга келар ўргатгим!

* * *

Илк ҳабиб айлаган назми қаламга,
Самовий сирларга тўлдирган дилим,
Раҳмоний нурларга чўмилган гулим —
Яйраб сайр этмаган нозу ниамда.
Сенга мурувватлиғ бўлмадим, кечир,
Майли, энди қасос оғусин ичир!

Руҳлар сарҳад билмай кўқда учганда,
Юрак икки дунё дардин қучганда,
Тилак икки танга кафан бичганда,
Сен не, ўзимга ҳам қуймадим, кечир,
Майли, энди армон оғусин ичир!

* * *

Сендан ранжимоққа бор менда асос,
Селдан ранжимоққа ҳаққим бор пича,
Йўлимга сен тортган тақиқ чизигин,
Ювмай сел кўзёшим қўймоқда ичиб...

* * *

Висол борми то Маҳшар,
Хаёл борми мунаввар?
Ҳақдин шафқат муқаррар,
Хастаман, йўқла, савоб!

Ёшим ўтдими ишқдан,
Бир бор жой кўрмай кўшқдан,
Нечун толмам сиришқдан,
Нечун ўтмас изтироб?

Муродга етганмидинг,
Бахтинг бут этганмидинг,
Заволим кутганмидинг,
Меҳримга шуми жавоб?

* * *

Менга зарра умид бер, бас,
Оламини шеърга тўлдирай,
Даламини гулга тўлдирай,
Аламини гилга кўмиб, ой
Ҳуснингга боғлай ҳавас!
Менга қайта умид, бер, бас!

* * *

Бугун мен дунёдан четдаман,
Бугун дил мавҳум бир элларда.
Кўксимда яшнаган боғ-чаман
Қоп-қора қонларга беланган.

Елларни кутган гул интизор,
Селларга тутилди оқибат.
Кезмоқда бетайин оҳу зор,
Эзмоқда бемисл уқубат.

Ҳа, ҳеч ким тушунмас бу шеърни,
Дер балки бу – қуруқ сафсата!
Орзулаб ўтмоқда дил ерни,
Осмонга сиғмаган лаҳзада,
Осмондай йиғлаган лаҳзада...

* * *

Менинг кимлигимни билмадинг, осмон!
 Мен сенинг остингда хору зор —
 Муштарий ҳуснига интизор,
 Қадрсизлик ёмон, осмон!

Менинг кимлигимни билмайсан, замин!
 Оёғим варракнинг ипидай —
 Сен уни минг маҳкам тутмагин,
 Осмонга талпинар дил тинмай.

Менинг кимлигим сен биларсан, уммон?
 Қанча кўзёш тўқдим бағринга,
 Тўлқинлар кўксимга тўлганда
 Юрагим қанчалар оғриган...
 Малҳамим бермаган осмон!..

* * *

Баҳоримдан йўқ дарак,
 Наҳоримда тилаклар.
 Чорлов куйини чалиб,
 Толмиш нозик билаклар...

Лайлаklar келмиш учиб,
 Турналар тушмиш ўйин.
 Қалдирғочлар кимнингдир
 Нурга буркамиш уйин.

Қор ёққан бошларимда
 Ўрик гули парвона,
 Булбуллар юрагимдан
 Ошён истаб гирёна.

Ранг қидирар майсалар
Кўнглим кенгликларидан,
Лоладек дил қонимни
Ичмоқда боларилар.

Маҳзун-маҳзун қўшиқлар
Янграмоқда юракдан,
Баҳоримдан бер дарак —
Наҳоримда тилаклар!..

• • •

Нега дилгоҳингдан жой кўрсатдинг-у,
Борай десам ёпдинг даричаларни?
Нега нигоҳимга кўз ташлайсан-у,
Боқай десам бирдан кетасан нари?

Қуёш каби порлаб кўксим ёқасан,
Ой бўлиб аллалай бошлайсан ҳар тун,
Тушларимни қучиб йиғлаб оламан,
Илинж уйғотганда кипригим туртиб...

• • •

- Сен Ишқ ҳақида шеър ёздинг!
- Ҳа, ёздим!
- Ой висолин орзу этдинг!
- Тонмайман!
- Ҳисларинг ортидан дунёдан чиқдинг!
- Бу руҳнинг иши!

Тутқин эди жисм вафога, жон эса руҳга,
Англолмаслар ҳислар илоҳиётин умидландилар!
Қочдим. Паноҳ излаб топганим шу шеър!
Эришганим — висол — шеърларим, холос!..

* * *

Сени бир кўришни истадим,
 Ва буни сўрадим Худодан.
 Ҳақ деди: майлига кўролсанг,
 Кўрақол, бўлса гар у одам!?

Мен сени гуллардан сўрадим,
 Қушлар чуғурида тифдай сўз.
 Дарахтлар шивирин тинглаб жим,
 Сенинг таърифингга йиғдим сўз.

Тошларнинг кўксига бош қўйиб,
 Тонларни оттирдим неча йил,
 Самандар эдим, ўт ахтариб,
 Топганим бир ҳилқат — мўътадил.

Мен сени самодан ахтардим,
 Заминга қарашни хоҳламай.
 Кўксимда умидвор саман от
 Чопди, чопаверди тўхтамай...
 Ҳамон чопмоқда у тўхтамай...

Илк қатра нурбахш куннома

* * *

Уйғонолмаяпман ишқ уйқусидан,
 Ул шириннафасни олиб кел, сабо,
 Фарқ эт дилим висол наҳрига, майли
 Ўт вужудим айла селга мубтало.

Англаёлмаяпман, розимни айтсам,
 Сабо, элтсанг агар шириннафасга,
 Ахдидан тонмасми, олмасми малол,
 Дил қушим солмасми олтин қафасга?

• • •

Самодан нур ёғилди сим-сим,
Хаста замин меҳрга чўмди.
Баҳоримни кузга берган ишқ
Кузим алвон гулларга кўмди.

Атиргуллар юзлари ял-ял,
Гунчаларнинг лабида ханда,
Тоғрайҳоннинг ифоридан маст
Буюк бир ҳис масрур чаманда...

Қуёш олов нигоҳин тиккан,
Уйғонган кенг дунё ғафлатдан,
Энтикади гувоҳ — ер-само,
Ишқ тиланар Жавзо Ақрабдан...

• • •

Кипригимдан тўкилма, сиришқ,
Вужудимни ёқманг, оловлар!
Не тонг, кўқдан ёғилмоқда ишқ,
Юз кўрсатмиш оҳанраболар.

Мадоримни қайтиб бер, алам,
Асроримни очманг, наволар,
Илк бор жилмаймоқда туңд олам,
Дилга тўлмиш тоза ҳаволар!

Юрагимни ёқманг, оловлар!

• • •

Тоғ, дарё, сўлим, хуш ҳаво...
Дўстлар дийдоридан шодланар дунё,
Парвонадир минг бир эътибор, аммо
Маҳзун дилим куйлар сен ҳақда наво...

* * *

Кўзимга нур бағишладинг,
 Дилимга бердинг илинж.
 Лабларимда ним табассум,
 Руҳим қамради севинч.

Висол ваъда айлаган тун
 Вафо қиларми сўзга?..
 Дил нолимас кулмаса кун,
 Етолмаса юлдузга...

Шоҳ лаҳза деб ёзар умр
 Дафтарин сар лавҳига,
 Шукрилллоҳ, барҳам берди
 Шу он ўлим хавфига...

Видо номалари

Дунё, сендан хафаман:
 Вужуд гарчи тупроқдир,
 Қадр энг буюк тоғдир,
 Тоғии бўлмайди янчиб!

Само, сендан хафаман:
 Кўнгил балки бир оҳдир,
 Дил берганим — нур — моҳдир,
 Нурни бўлмас-ку қучиб?!

Худо, сендан хафаман:
 Кўндир, дедим, мутаассир
 Кўзим айладинг басир,
 Энди бўлгайми очиб?

* * *

Куйлашдан толма, дилим,
Нурларга қилма парво,
Сен тупроқсан хокисор,
Уларнинг кўнгли осмон!

Йиғлама, бас, самога
Жилмайиб қўй бир бора,
Дунё ҳайратда қолсин,
Куйла бир шўх тарона!

* * *

Сочсам сочибман-да, йўлларингга гул,
Ёзсам ёзибман-да, орзунгда ашъор.
Сара, дур сўзларга тўлса бу кўнгил,
Менда нима гуноҳ, менда не айб бор?

Ёнса ёнибди-да, бу юрак ишқ деб,
Тонсанг тонибсан-да, сен муҳаббатдан,
Гул йўлаклар сенга келмаса гар эп,
Қолсанг қолибсан-да, мангу ғафлатда.

* * *

Аё, дил қушларим, қайтингиз йўлдан,
Ва ё олиб кетинг умидим дилдан!
Бино бўлганман-ку бор-йўғи гилдан,
Само, қучоғингда нима бор менга?

Дунё, кулаверма ҳадеб ҳолимга,
Бирён этма қулоқ тутмай ноламга —
Ўт қўйиб юборгум бутун оламга,
Чўғсиз ўчоғингда нима бор менга?

* * *

Санда йўқ гар эҳтиёж, манга даркор суҳбатинг,
Гарчи ер, осмон эрур чин харидор суҳбатинг!?

Сув, ҳаво нондин кечиб, кун кўриб бўлгайми айт!
Рад этур дил жонни ҳам айласа зор суҳбатинг.

Қизғонолмас-ку, қуёш нурини ер юзидан,
Ер-самодан топмадим, мунча душвор суҳбатинг?

Сабрима ўт кетди, бас, минг ёниб сўнмас ҳавас,
Минг синаб минг айлади зору афгор суҳбатинг.

Садқаи умрим кетур, билмасанг Хуршидани,
Кел, тараҳхум бирла эт садқа бир бор суҳбатинг!

* * *

Қанча умрим қолди сарсари...
Ишқ — Худонинг нодир гавҳари!
Мурожаатим — муножот бари!
Қиёмат кун сўргумми лабзинг?

Инсон дили тошдан биномас,
Борки юрак хоки — хиноваш!
Ишқ Ҳақ эса висол — гуноҳмас!
Қани ишққа, зоҳидо, назринг?

Фурур бўлсанг, хокисор — менми?
Бир лутфингга жон нисор — менми?
Самомисан, ой, қуёш — сенми?
Етмайдими сенга ер арзи?

Муҳаббат — Ҳақ!
Муҳаббат — Худо!
Муҳаббатдан яралган дунё —
Муҳаббатга қилса ким жафо
Адо бўлмас гуноҳу қарзи!?

• • •

Менга шарт қўйдинг: Само, Ер билмаса
паймонимиз,
Жонга жон бахшида бўлмай токи бор имконимиз!..

Минг сабр пойига чўқдим, минг умидга бош эгиб,
Шошма, деб минг айтмайин олислади карвонимиз.

Гулми, тош, юлдузми, ой Хуршид юзидан ранг
олур,
Ўйлаган эрдим висол — асрий тилак-армонимиз!?

Бу жаҳондин юз буриб парвозга шай дил
қушларим,
Равза боғин кўзлагай қўмсар эса хуш онимиз.

Минг аср аввал сени асраб висолнинг ўтидан,
Кўксима жойлаб эдим бор ўт-олов — қурбонимиз.

Ушбу кун чалмоқда-ю, тақдир ризолик куйини,
Во дариф, бу гал сен асраб қолдинг-а иймонимиз!?..

• • •

Йил ўтди...
Ўтган йил шу аснода мен
Орзу-умид отин жиловин тутиб,
Арш қадар юксалган туйғуларимдан
Сатрлар ясаган эдим саноқсиз...
Улар китоб бўлди!
Мен-чи, бетайин
Орзу-умид отин ортидан қувиб,
Тупроққа беланган туйғуларим-ла
Кузги хазонлардек ҳорғин, яроқсиз!

Ҳамон Қорадарё оқмоқда сокин,
 Ҳамон ҳаволанар самода қушлар,
 Ҳамон гуллаб-яшнаб ётибди дунё,
 Ҳамон капалаклар ўз кўнглин хушлар...
 Менинг дилим фақат нурсиз — чироқсиз...

* * *

Руҳ самони қучмайдими,
 Жисм тупроқ бўлмай туриб?..
 Кетди десам ишқ дайдами,
 Келди яна бошин уриб!?

Рўё!
 Гўзал висол валси,
 Орзуларимнинг дояси.
 Хаста юрак ишқдан толса,
 Сочар умид шалоласин!

Рўё!
 Рангин камалак у —
 Ишқ ёмғирин акс, жилоси,
 Кўнгил гирёнлиги ҳаққи,
 Ижобат дил муддаоси!?..

Шукр, ё Раб, минг бор шукр,
 Соҳир висол — рўё учун!
 Ёр исмини айлаб зикр,
 Тийра дилга ёқди учқун!

* * *

Майли дунё бўлсин тескари,
 Майли кетсин умидлар нари,
 Солса ҳам ишқ бўйнимга дорин,
 Сендан асло узолмам кўнгил.

Майли ғам бер – изтироб бергил,
Ҳақ тилансам, туш – сароб бергил,
Оғу қўшиб май – шароб бергил,
Сендан аммо узолмам кўнгил...

* * *

Ҳар тун пичирлайман исмингни,
Олис даштда қумга ботган най
Овозимга жўр бўлиб соҳир
Хаёл куйин шундай чалсаю
Кўзларимга уйқу инса деб!..

Ҳар тонг пичирлайман исмингни,
Олис Аршда ғамга ботган ой
Юлдузларни ерга отсаю,
Юзларимга ёғду инса деб...

* * *

Меңдами ё дунёда айб?
Риё турар беҳис жилмайиб...
Фақат Сендан ишқ тилайвериб,
Нотовон дил ногирон, майиб.

Тундами ё зиёда айб?
Зулматларга даҳлдор ойи,
Шафқат кундан-кун тилайвериб,
Кетди умрим беҳуда, зое.

* * *

Ойдин хаёлимда асрайман сени,
Васлинг орзусига, бас, сифмас ҳаддим,
Хазон япроғидек эй титроқ дилим,
Тақдир қўшиғига жўр бўлгил қадим.

* * *

Жаҳондин кетсам, эй дўстлар, бир дили қон ўтди,
дерсиз,
Муҳаббат ўқи-ёйиға кўкси қалқон ўтди дерсиз?

Сиру асрорлари пинҳон, иқомат айлаган зиндон,
Тунию кундузи хуфтон — бир бемакон ўтди,
дерсиз?

Ҳаёт дарёсининг гирдобида жисми пора-пора,
Худога минг этиб нола, у серармон ўтди, дерсиз.

Умидлар бағридан топгач илинжин, муддао завқин
Ҳажр саҳросидан излаб, саргардон ўтди, дерсиз!?!..

Келиб оламға топди бир давосиз ишқ-муҳаббатни,
Муродға етмайин Хуршида зор, сарсон ўтди
дерсиз.

* * *

Мен англаб етдимки, нури илоҳий
Қалбингдан юзингга акс этган моҳдир!
Руҳим кўкка элтган беадад туйғу,
Кўксим ерга тортган беаёв қайғу,
Тангри ҳижронидан чекилган оҳдир!
Туғилмасдан аввал уники эдим,
Ҳаёт чоғим қайта қучмоқ истадим,
Ҳали англолмасдим недан бу тилак:
Сенга дуч этган чоғ қочмоқ истадим.
Юрак фарёд чекиб кимни истади,
Ҳақ берди олмадим, нени истадим?
Дундан кетдим вале Сендан кетмадим,
Дилдан кетди мадор, диндан кетмадим.
Тан олгани фақат Сен эдинг дилнинг,
Танлагани фақат Сен эдинг дилнинг,
Бугун англадимки, Сен — Ҳақ экансан!

• • •

Афсус, энди Сен ҳақингда ёзолмайман бирор сўз,
Юрак ўтли муҳаббатдан айтолмагай такрор сўз.

Тўлқин-тўлқин жилоланди ишқ дарёсин сувлари,
Бир бор юзим ювай десам, оқиб кетди тескари.

Самоларни яқин қилди, ерни этди мунтазир,
Фарёдимни ичга ютсам, ич-этим тирнайди сир...

Юлдузларга ҳасратимдан осмон йиғлаб эгди бош,
Булбуллардан юз ўгирсам гул кўксимга тегди тош.

Тўлқин-тўлқин жилоланди ишқ дарёси дилимда,
Жўшқин-жўшқин куй яралди, муддаоси —
дилимда.

Олий дея муҳаббатни, олий дея армонни,
Ҳажринг тийғи бирла тилдим беайб бу жаҳонни.

Ором билмай тупроқларни кечаверди сўзларим,
Шаробдан юз буриб оғу ичаверди сўзларим.

Ҳайронлигу сарсонликка бўлди умрим қул-асир,
Гарчи рўё — зори ишқдан шеър яралди беназир.

1994, 2008–2010

Дури азалии

Не хуи куи эрдиким, Аллох мани ёр айламини санга,
Дилими хам вуржудими умидвор айламини санга,
Агар эн, василига мушток бу дунёди ушар бўлсам,
Ки жисмим шо қиёмат хокими зор айламини санга ..

Ақлга бұйсунар жисмим, юрак сен, дейди тұлғона,
Туним тан олмагай тонгинг, дил истар кунни
уйғона.

Вужудим домиға ўт беаёв ҳис беписанддурким,
Зилолинг обидин сепгилки бўлмасдин кукун, ёна.

Ки, ким сайд айласа, побаста дил фарёду оҳини
Эшитгай тонгла Маҳшар, кетмагай қилмишидин
тона.

Кўнгил жомин хиноранг май била тўлғазса гар
зулми,
Қиёмат доридир зулфи жафокор ёрни ул жона.

Самандар зотидин Хуршида равҳ айлар олов ичра,
Кўнгулга қатра суйин қуймаса ишқ баҳри
қизғона...

2004

Кўнгил таскин излаюр, кўнгил учун бир ҳол сўра,
Бўлолмас толе жаҳон, таскин — асл иқбол, сўра.

Кулолмас кундуз қуёш, ором беролмас ой кеча,
Беролмам дил ўзгага, балки берарман мол, сўра.

Хиёнатнинг кўксига тиф қадолмай ожиз юрак —
Садоқатдан кечолмасманки тик қаддим дол, сўра.

Ҳаёт бир-бир синов-чун ғам била дард инъом
этур,
Вале шодлик мени бир йўқламайдир, баттол, сўра.

Сафолат бағрига ҳеч йўл етаклай олмас, вале
Сенингдек бир сафилнинг дастидан дил қаттол,
сўра.

Басе, Хуршида толе излабон ишқ осмонидан,
Мудом топдинг надомат мулкидин истиқбол, сўра.

2005

БУ КУН

Соғиниб кетдим, дилимда зарра тоқат йўқ бу кун,
Дилгинам соҳибидин ҳаргиз мурувват йўқ бу кун.

Ёр висолин ахтариб назм элида фотиҳ кўнгул,
Ки муҳаббат куйчисин куйида ибрат йўқ бу кун.

Шамсу моҳ тоби кўринмас ашк ила нам кўзима,
Чўғ нигоҳ, хуррам хаёл ёрдин садоқат йўқ бу
кун.

Рашк ила кўнгул ёнур, кўнгул аро бир гул ёнур,
Моҳи мезонким, ёнур кун-тун — рутубат йўқ бу
кун.

Ер-фазо ҳажру хиёнатдин ёнур, эй дўстлар,
Ишқ ёнур — Хуршид ёнур, равҳу иқомат йўқ бу
кун!..

1999

СЎРОҒЛАБ

Бордим изингни, эй ёр, сўроғлаб,
Чикди ҳилолинг кўнглимни доғлаб.

Найлайки, моҳинг эрса паноҳинг,
Рашки гуноҳим ёнди чароғлаб.

Жабру ситамлар солғай аламлар —
Чашмимда намлар — ҳажринг қучоғлаб...

Айб этма ҳаргиз, мен гунгу ожиз —
Дил сенда ёлғиз қўйдинг-ку боғлаб.

Ишқ сўзда бўлмас, васлингда сармаст
Ҳис сўнса келмас, кетгай йироғлаб.

Ўтдир дудофинг, кутдим, қароғим —
Муштоқи роҳинг, кетма фироғлаб.

2004

Етти ёт бегонадек хайр айлагандинг сўнгни чоғ,
Лоларанг — алвон юракка соя солди қора доғ...

Тоғу дарёлар оша ҳорган кўнгул кашкулига
Тўлди ғам отлиғ наҳр бирла алам — ҳасратли тоғ.

Бўй таратган гул сифат аёра боғлабсан кўнгул,
Ул кибиларга ахир булбул тутул боқмайди зоғ!

АЛДАСАНГ

Алдасанг гар ўртаниб куйгуси бағрим, бўл огоҳ,
Ичмагил козиб қасам, топгуси Тангрим, бўл огоҳ.

Мосиволлаҳ сезмагай деб қилма покликка даъво,
Ўйламай босган қадам қазгай сенга Маҳшарда
чоҳ,

Кўзларим ёшин тўкар алдов тўла қалбинг кўриб,
Санчима бу кўксима хор, бўлмайин зойи ногоҳ.

Ошино эрмас дилим асло риёкорлар била,
Сўйла ошкор афсун этса ўзга ёр, ўзга нигоҳ.

Серсухан бўлма, гумон тоғини дилга жойлабон,
Хастадилни айламоқ хун авф этилмас гуноҳ!

1996

ҚОЛМАДИ

Қайданам кўрдим сани, жисмим аро жон қолмади,
Ҳисларим титроғидин қалбимда пинҳон қолмади.

Неча ой узмай кўнгул, сен бемурувват ёрдин,
Ман киби олам аро ишқ ичра сарсон қолмади.

Она Ер шамс чарҳида — парвона дил излар меҳр,
Бул юрак равҳига не айлайки, имкон қолмади.

На қувонч билгай юзим, на дилгинамда бор
илинж,
Изтиробим сезмаган ҳеч битта инсон қолмади.

Ўтди мезон, ақрабу даль, ўтди неча субҳу шом,
Зарбидин фориф оҳимнинг саври найсон қолмади.

Йиғлади ҳолимга тун юдузлару сайёрлар,
Бўлмаган гирёна, ҳатто абру осмон қолмади.

Сайр этар қалбингда не туйғу билолмай доғман,
Ишқ деган жаллодга жоним бўлди қурбон,
қолмади.

Минг ситам айлаб тағин, девона Хуршида дема,
Далли бўлмоғликка, ҳатто таңда дармон қолмади.

2000

...

Бесўроқ кирдинг нечун сен тунда рўё — тушимга?
Тонг саҳардин то кеча ҳеч келмадим ўз ҳушимга.

Сен тушимга ташриф этган тунларим фаррух вале,
Хушлай олмасман куним зар — олтину
кумушимга.

Шуъла афшонинг ситорам, дилкушодир, дилкушо!
Ранжигай дил, сочмадинг нур бу тун не
қилмишимга?

Муфарриҳ меҳмон бўлиб хуш аллала ҳар кеч
гани,
Ки кўмак бергил тушимда ҳушимга келмишимга.

Мисли булбул гулни қучгил, чоғла кўнгил
тонггача,
Не ажаб, берса самар Хуршидадек кулмишимга.

1996

ЎРТАГАЙ

Бу на туйғудир, кўнгилни бир ажиб ҳол ўртагай,
Бу на кўнгул, соҳибин ҳар субҳи висол ўртагай.

Бу на гулдир, кўксига шабнамни жойлар ёшурин,
Этмай осон мушкулин ул гулни ниҳол ўртагай.

Бу на тасвирким, нилуфар ташна кўл ўртасида,
Қатрасин қизғониб ундин чашми зилол ўртагай.

Бу на оқшом, анжуми сочганда нур кўнгуллара,
Абр ортин ёритур рашк ичра ҳилол ўртагай.

Бу на касдурки юракни хун этиб таскин топар,
Хун тўла кўзи — малакул мавт мисол ўртагай.

Безиё Хуршид бўлурму, зоҳири зар-нур ила
Безалур, бағрин ёритмоқ амри маҳол ўртагай.

Кўп ситам кўрган кўнгул шояд назм гулзорида
Очилур гул-гул дебон, минг турфа хаёл ўртагай.

1997

* * *

Йўқ ҳушим васлингга асло, лек юрак таскинга
зор —
Айламиш сокин танамни ҳар туну кеча бедор.

Боқмагай дийдам, юзингга кўп жило берма, ғофил,
Матлабинг ўзни намоён айламоқ бўлса — бекор.

Ёритур дилни Ҳақ нури, ҳуснингга қўшгай ҳусн,
Ишқ эрур кўнгилда холис, солма сен чангу ғубор.

Ул юрак таскинга зору руҳ ила тан барқарор
Маъшуқи азал хаёлин айламишлар ихтиёр.

"Беркитиб Хуршид жамолин, муттасил хилватда
не
Айлагай", – деб сўрсаларким, лавҳи маҳфуз сўзи
бор.

Қил сабр дунёи дунда, ки синовлар ортидан,
Иншоаллоҳ, мезбон ўлгай кўнглинга фасли баҳор!

1997

ХАСТА БЎЛДИМ

Хаста бўлдим, зоҳиримда намоён этмадим зинҳор,
Саодат роҳига қалбимни шоён этмадим зинҳор.

Фаслар чархи-ла беинтиҳо айланди андуҳлар,
Нажот берди қаноат, чашми гирён этмадим
зинҳор.

Аёғим, дастим озоду кишанбандлаб вужудимни,
Кўнгул элтувчи манзилни ошиён этмадим зинҳор.

Шамс тафтин сезолмай ҳажр ўтинда ёндим-у,
лекин
Қаландар даллидек кўнгилни урён этмадим зинҳор.

Деди: "Эй моҳи мунир не сабаб рангинг
сарифланмиш?"
Ҳабибимга сира асрори аён этмадим зинҳор.

Рашкнинг ранги алвони, замирим эрди зангори,
Бадал бўлдимки маҳрам ёрни бирён этмадим
зинҳор.

Жунунваш дил давосин оқ қоғоздан изладим,
э воҳ,
 Фуборланди қоғоз, лек сенга зиён этмадим зинҳор.
1996

* * *

Дилим куйди ики ўт ичида, найлай, чидолмасман,
 Юрак гавҳар дея туйганлари недир, билолмасман?..

Бамисли тонгги шабнам — титраган қалбимни
босгайдир,
 Гаҳи шавкат, гаҳи нафрат юки, қаддим
тутолмасман.

Бу туйнуксиз қаср, берк кўчалар эркан
қароргоҳим,
 Жаҳоннинг кўрки хуснин бир сўқирча ҳам
кўролмасман.

Киби далли маним дил ганжима уммедини боғлаб,
 Эришгач, назрига қайғу берар, тоқат қилолмасман.

“Ўтингум, соҳиби давронки, тупроқ сатҳидин бир
о3
 Киши қадрин баланд қўйсанг-чи”, деб даъват
этолмасман.

Гаҳи шаккар ўшал гуфтор гаҳи оғу солар дилга,
 Ажалнинг домидан руҳимни ҳеч асраб
қололмасман.

Аламдин ёзди Хуршида, аё дўстлар ҳақиқатни,
 Нетай, сиғмасману дунёни ташлаб ҳам
кетолмасман...
2001

ЖАМОЛИНГ

Магар бир кўрмас эрканман жамолинг,
Ёзолмам мадҳ, этиб ашъор камолинг.

Мурувват қилғил-эй қандай экан ул,
Муҳаббатжон, сенинг новвоту болинг...

Жаҳонда тотмаган йўқдир бу болдин,
Наҳот садқанг бўлур менга уволинг?

Шаробингдин шоҳ, Машраб дарбадар,
Манга ҳам тут, эмасман ҳеч малолинг.

Ки бобингда битай не, ишқ, билолмам,
Ёритсин истагим йўлин ҳилолинг.

Не ғамким, сўрмаса ёримки бир бор:
"Фироқ даштида не кечмоқда ҳолинг?"

Вале ўзга халоскор даркор эрмас,
Дилим маст айласин тоза висолинг.

Надоматда қолибким дод этурсан,
Аён айлар эса агёр заволинг!..

1996

АРЖУМАНД ЭТМАС

(Навоий ғазалига мухаммас)

Тазарру айларам, бошим фалакким сарбаланд
 этмас,
 Ки ёри беқарорим васлима чин мустаманд этмас,
 Муҳаббат дарди ҳеч дилни маним янглиғ нажанд
 этмас,
 Мени мен истаган ўз суҳбатиға аржуманд этмас,
 Мени истар кишининг суҳбатин кўнглим писанд
 этмас.

Фироқинг даштида қалбим нажотсиз зори бебаҳра,
 Адоғсиз оҳи додим лек топилмас заррае захра,
 Не тонг ойина ҳам юз кўрғазолмас, доғдадир
 чеҳра,
 Не баҳра топғамен андинки мендин истагай баҳра,
 Чу улким, баҳрае андин тилармен баҳраманд
 этмас.

Дедим: сен гавҳарим, дурим, тилаб маҳзан
 баётимға,
 Сен асру ғам юкин маҳмулладинг ожиз қанотимға.
 Наҳр тошмиш сиришкимдин, тоғ-тош лол
 саботимға,
 Нетай, ҳуру пари базминки, қатлим ё қанотимға,
 Аён ул захрчашм айлаб, ниҳон бу нўшханд этмас.

Бошим қай тошлара ургим билолмасман
 надоматдин,
 Наҳот шунча маломатлар ёғар маҳрури роҳатдин,
 Сенингим раддиянғдир, тонмағай олам
 саховатдин,
 Керакмас ой ила кун шакликим ҳусну малоҳатдин,
 Ичим ул чок-чок этмас, таним бу банд-банд
 этмас.

Аршға етга-ю, лек сенга етмас оху зоримким,
Кўзумга тийрадур ҳажринг ила даҳри диёримким,
Висолинг ўтида ёнмоқ эрур дарди қароримким,
Керак ўз чобуки қотилваши мажнуншиоримким,
Бузуғ кўнглимдин ўзга ерда жавлони саманд
этмас.

Жунунлик иштиҳоси-ла талабгор келмаким охир,
Мусаллас ишқдин нўш айлабон, шўр демаким,
охир,
Миниб кибр отиға мулки Адамда елмаким, охир,
Кўнгул уз чарх золидин, фирибин емаким, охир,
Ажал сарриштасидин ўзга бўйнунгға каманд
этмас.

Эрурким дилга дил жонбахшки анжум ахтарар
юлдуз,
Қамардир тунга ошиққи, шамс шайдосидир
кундуз,
Забун Хуршида шоҳвора деёлмас лоақал дилсўз,
Ул ой ўтлуғ юзин очса, Навоий тегмасун деб кўз,
Муҳаббат тухмидин ўзга ул ўт узра сипанд этмас.
2005

ЎЛАНДАН СЎР

(Фузулий ғазалига мухаммас)

Мани гирдоби ишқ наҳрига бир дучор ўландан
сўр,
Ки ҳижрон ўтидин хокистари мозор ўландан сўр,
Жунун саҳросида мағлули дил афгор ўландан сўр,
Шифойи васл қадрин, ҳажр ила бемор ўландан
сўр,
Зулоли завқ-шавқин ташнаи дийдор ўландан сўр.

Фамингдан шаъмтак ёндим, сабодин сўрма
аҳволим,
Бу аҳволи шаби ҳижрон баним-ла ёр ўландан
сўр.

Умидим наҳрини бесўз жавобинг айлаёлмас лим,
Жафодин сарсону саргашта ўлғай сочлари толим,
Гадои бенаво кўнглимки ишқинг давлату молим,
Хароби жоми ишқам, наргиси мастинг билур
ҳолим,
Харобот аҳлининг аҳволини хуммор ўландан сўр.

Зилоли чашмини меҳри-ла қучгай содиқи соҳил,
Садоқат мулкида тавф айлаганлардир кумуш
кокил,
Аё, Хуршида, беҳисдин таваққуъ этмагай оқил,
Муҳаббат лаззатиндан беҳабардир зоҳиди ғофил,
Фузулий ишқ завқин, завқи шавқи вор ўландан
сўр.
2004

ЎЛУМ УЙҚУСИ

(Бобур ғазалига мухаммас)

Йироқлаб борга-ю тан, дил фироқинг бирла
озурда,
Фано даштин кезурман, Анда жоним васли орзуда,
Муҳаббат шамси қалбимда, саодат васфи камбуда¹,
Ўлум уйқусиға бориб жаҳондин бўлдим осуда,
Мени истасангиз, эй дўстлар, кўргайсиз уйқуда.

¹ Камбуда — мавжуд эмаслик, камлик, йўқлик.

Жаҳондин зор кетсам, қайтмагим тақиқ
билгайсиз,
Назм гулзорида гул очса дил, ақиқ билгайсиз,
Ўтинчим: ҳинд сари юзланмагим тадқиқ¹
билгайсиз,
Неким тақдир бўлса, ул бўлур таҳқиқ², билгайсиз,
Эрур жангу жадал, ранжу риёзат барча беҳуда.

Садоқат гулларим эл илкида, роҳим тўсар афёр,
Демангиз шоҳ, ғурбат мулкида ҳолим эрур абгор,
Агарким етса-ю, ҳар лаҳза ишқинг шавқидин озор,
Ўзунгни шод тутгил, ғам ема дунё учун зинҳор,
Ки бир дам ғам емакка арзимас дунёи фарсуда³.

Фалак айвонида минг бир нажм, зиё топилғайму,
Кетар бўлсам узуб кўнгулни чин дунё топилғайму,
Эрурман ишқ пайкони, манга бир ё топилғайму,
Замона аҳли ичра, эй кўнгул, оё топилғайму
Сенингдек дард паймоу, менингдек дард паймуда⁴.

Фароғат нелигин билмам, аё, Аллоҳ ўзинг қодир,
Кўнгулга етмади э воҳ, саодатлиғ даме зоҳир⁵,
Ой-у юлдуз эмас, Хуршида, бил, тупроқ азиз, нодир,
Улусдин тинмадим умримда ҳаргиз лаҳзае Бобур,
Магар ўлсам бу олам аҳлидин бўлғаймен осуда.

2006

¹ Тағқиқ — синаш.

² Таҳқиқ — ҳақиқат.

³ Фарсуда — эскирган, ҳориган.

⁴ Паймуда — йўл юрмоқлик.

⁵ Зоҳир — ёруғ.

БАҲОР АЙЁМИ

(Бобур қазалига мухаммас)

Муҳаббат аҳлининг дил жандаси оҳу фиғонидур,
Садоқат гулларин гулбарги чин ошиқни қонидур!
Меҳр боқий эрур, аммо ҳавас — ҳис завқи
фонийдур,

Баҳор айёмидур доғи йигитликнинг авонидур,
Кетур, соқий, шароби нобким, ишрат замонидур.

Гаҳи осмонда ой дастонидин саргаштаи мажнун,
Гаҳи сеҳру саховатдин шамс парвонаи мамнун,
Гаҳи раъно тикони — хори заҳмидин тўкилмиш
хун,

Гаҳи саҳро узори лола шаклидин эрур гулгун,
Гаҳи саҳни чаман гул чеҳрасидин арғувонийдур.

Наҳот олам нурафшонлиғ топур вайрона
диллардин?

Таашшуқларға минг таъқибу дашном ўнгу
сўллардин!

Васлдин жонланиб унгай жинон гулзори
чўллардин,

Яна саҳни чаман бўлди мунаққаш ранги гуллардин,
Магарким сунънинг наққошиға ранг имтиҳонидур.

Тажарруд кўйида ўлсам нетай кўнгулни хунхори?
Не ғамким, сен анинг ёри, анингким Арш қадар
зори!

Вужуд сандин йироқдир, руҳ-юрақда ишқ
зуннори,

Юзунг, эй сарв, жоним гулшанининг тоза гулзори,
Қадинг, эй гул, ҳаётим боғининг сарви равонидур.

Бир сас-ла алвон, ширин забон — лаб
Кетди дудоғим, қароғим қонлаб...
Тундан сўроғлаб, кундан гумонлаб,
Деди рақиблар ёрға ёмонлаб,
Солди жудолик, найлай ароға?!..

Тасвири селдур ашки равоним,
Розим тушунмас соҳиб сухоним,
Бадтийнат элдин оҳу фиғоним!..
Кўнглумда йўқдур зарра гумоним,
Кимки ёмондур, солдим Худоға.

Бирёнадир дил, жисм эрса ёнмас,
Музтарибҳолман — роҳатга қонмас,
Воҳиди даврон аҳд этса тонмас!..
Ҳолимни айтсам, ёрим инонмас,
Эмди қўюбман явмулжазоға.

Аллоҳга холис дил нафси йўқдур,
Гар серсухандир тил — лафзи йўқдир!..
Ишқ ёш биларму, ирқ-шаҳси йўқдир,
Ёрсиз кишининг фирдавси йўқдир,
Суйдим санамни, қолдим балоға.

Байтулҳазан дил, ёрим ҳашамда,
Бегона бўлди ақлим бу ғамда,
Ҳол сўргали Қайс, кел ушбу дамда!..
Душманларини нозу ниамда
Парвариш айлаб, солди финоға.

Қасдингми кўп айт, тун шаҳти шамда —
Бедору беҳад ёнгай ҳарамда,
Ё сўзни қасди мушфиқ қаламда?..
Дўстини ёрим ранжу аламда
Қўйди эл ичра жавру жафоға.

Севгим, дединг, ўт, дардинг этар кул!..
 Кутгил, дединг, ишқ — наҳри таҳайюл!..
 Хуршида малул айлаб тааммул,
 Мискин Ҳувайдо, сабру таҳаммул
 Айлаб, ҳамиша йиғлар Худоға...

2004

ЭҲТИЁЖ

(Нодира ғазалига мухаммас)

Такаягоҳ излар кўнгул, топмас илож
 Ки, ҳаёт ургай анинг кўксига кож —
 Сўрғай ул ночор юрақдин минг хирож,
 Қилмағил зинҳор изҳор эҳтиёж
 Ким, азиз элни қилур хор эҳтиёж.

Ахрарар гул ташна дил, зилол эмас,
 Васи ёр истар кеча, ҳилол эмас,
 Моҳифо дунё¹ истиқбол эмас,
 Ҳеч ким оламда фориғбол эмас,
 Ҳар ким ўз миқдорича бор эҳтиёж.

Энтикар дил, бир нафас — тин бер менга,
 Йўқса беллик саботин бер менга,
 Мискинингман, далли отин бер менга,
 Ганжи ҳуснунгни закотин бер менга,
 Сен ғанисан, менда бисёр эҳтиёж.

Тун билан бахт юлдузингни орзу
 Айладим ўпмоқ юзингни орзу...
 Эслатур ризвон сўзингни орзу!..

¹Дунёи моҳифо — дунё ва ундаги нарсалар.

Кўзларим айлар юзингни орзу
Ким, эрур кўзгуя дийдор эҳтиёж.

Бенавоман, сен эурсан тожлик,
Қўй, кетурман, айлама ихрожлик,
Бунчалар даркор эмас Ҳажжожлик...
Мустаманд этди мени муҳтожлик,
Қилди ҳожатмандинг, э ёр, эҳтиёж.

Даҳри зол қилмишидин тунлар қаро,
Ёра айлаб илтижо кўксим яро —
Поймол ўлған ғурур мотамсаро...
Гар тиларсен обрў аҳбоб аро,
Айлама зинҳор изҳор эҳтиёж.

Шарҳ этурман назм ила кўнгул қатин,
Кўзларим сўзлар монелик рихлатин,
Сақлама ортиқ юракда гина-кин,
Қил раво албатта ошиқ ҳожатин,
Боқмағил арз этса авёр эҳтиёж.

Ўтмагай ғам, тун ўтар, кун ўтгуси,
Чексам оҳ гар Арш ҳам дарз кетгуси,
Билки, фурсат кутмагай, тарк этгуси,
Бир тараҳҳум зоҳир этсанг нетгуси,
Қилди ҳуснингга мени зор эҳтиёж.

Чўммагил шак-шубҳа наҳрига сира,
Сенга меҳрим тонгларимдай бокира,
Ноумид Хуршида ёзмиш хотира...
Ёр васлини тиларман, Нодира,
Айлади кўнглумни афгор эҳтиёж.

2000

ТУН БИЛАН ЙИҒЛАБДИ БУЛБУЛ

(Эркин Воҳидов ғазалига мухаммас)

Асрабон пинҳона пок ишқин юрак ардоғида,
 Ўртанар парвонадек ўт мисралар титроғида,
 Тонггача гир айланиб орзу-хаёл гулбоғида,
 Тун билан йиғлабди булбул ғунча ҳажри доғида,
 Кўзёши шабнам бўлиб қолмиш унинг япроғида.

Лабларим аста пичирлар тунга ҳамдард дил сўзим,
 Осмон сирли, узоқ минг сочса-да нур юлдузим,
 О замин, кўксингда кўз очсин саросар илдизим,
 Кўз юмар бўлсам кўзим олдида пайдо гул юзим,
 Ғунча кўз очмоғи бор булбул кўзин юммоғида.

Ой секин имлаб чақирса қуш каби титрар ибо,
 Икки ён тортарлар ўзни икки дил — оҳанрабо,
 Дарди ишқдин қайда сўз, гул чеҳра ғамдин
каҳрабо,
 Аста барг остида тинглаб ётган эрмиш шум сабо,
 Ғунча булбулдан муҳаббат дарсин олган чоғида.

Соф муҳаббат йўқ деманг, бу кун Шириннинг
ори бор —
 Гарчи ишқдин пора дил, этмас вале сиррин нисор,
 Лайли, Зуҳролар бугун сабр элида жим, барқарор,
 Севги саҳросида қолмиш неча Мажнундан ғубор,
 Неча Фарҳод гарди ётгай Бистуннинг тоғида.

Гул юзинг бўлмас насиб, бердим дилимни
қайданам,
 Тафтини олганда хок тингайми титроқдин танам?
 Ҳар кеча Хуршида ишқ дарёсига фарқ, кўзда нам,
 Ғунчадек чеҳранга Эркин, жон фидо этгай, санам,
 Қатра қонидан гул унсин то муҳаббат боғида.

2011

БУЛ АЖАБ...

(Абдулла Ориф ғазалига мухаммас)

Меҳр ила ёғду сочиб кўнглим ёритди ёрлар,
Ногаҳон қалб кўзима чанг солдилар маккорлар,
Дил боғим ичра бугун пайҳон гулу гулзорлар,
Бул ажаб хор кимсадин имдод сўрайди хорлар,
Сиз бемор кўксига бош урмангиз, эй беморлар.

Оҳ, юрак, ўртанмайин кўргаз жаҳона юзни,
Кўкка анжум эт, сеҳрлаб дилда беҳоб сўзни,
Аксидин юмсин бўлиб сархуш гўзал ой кўзни,
Гар фалак буржида шамс уйқуга солса ўзни,
Етди навбат бизга деб чақнар эмиш сайёрлар.

Навниҳол қаддин маломат бирла эгма, эй рафиқ,
Шак уруғин дўсту ёр кўксига элма, эй рафиқ,
Оқибат тубсиз гуноҳ баҳрига чўкма, эй рафиқ,
Саждага бошинг уриб, фарёди чекма, эй рафиқ,
Энди сен топгаймидинг, топмабди-ку ағёрлар.

Телба бу кўнгул фано даҳрида кезмиш дарбадар,
Гоҳи гардун тоқида, гоҳ ер уза зеру забар,
Иштиҳор неъматларин айлар умр садқайисар —
Фозилу дониш эли қўл ювса бу дунёга гар,
Во ажаб, оққан суйин нўш этар шайх хунхорлар.

Абри найсонларни тебратмиш само кезган тутун,
Осмон оламга кўрсатмиш яро кўксин бутун,
Ҳажр ила бедил муҳиб кўз ёшидин ер бағри
хун,
Нафс ила дунёга дил берган фосиқлар, сиз букун
Яссавий хок пойидин айлаб олинг тумморлар.

Хору зор дилларга сўз ганжин ўйиб солган ўзи,
 Ташна-ю сарсон Адам даштин кезиб толган ўзи,
 Зулм ила саргашта Машраб тавқини олган ўзи,
 Ким бериб дунёга зар, абгор ўлиб қолган ўзи,
 Кимки дорни бузди гар, анга қурилди дорлар.

Кекса Беҳзод чекди ранж юртин алишмай
тиллага,
 Ўз Ҳиротин бағрида бош қўйди мангу қиблага,
 Мадр ўқир Хуршида дил шайдойи этган шуълага,
 Кимсалар, бадбин дея боқманг бу кун Абдуллага,
 Тингласа гоҳи юриб мозий элидин зорлар.

1998

* * *

Дил аламда – Сизни Гулдин сўроғлаб,
 Ўртанур, сочи сумбулдин сўроғлаб.

Дилда қайғуки Ойдандир ўкинчи,
 Чарзабон, қоши ёйдандир ўкинчи.

Ёнгаю дил, саболарда ҳаловат,
 Бевафо дилраболарда ҳаловат.

Куйгаю дил, тоғу тошлар беписанд,
 Тош кўнгулли паривашлар беписанд.

Равзаи фоний диёрин Гуллари –
 Охират озори – тош кўнгуллари.

Дилда мангудир садоқат каломини,
 Лек, висол айёмининг йўқ нишонини...

Дил тубинда талх оғу — ҳажр эрур,
Муъмин аҳлига наҳот шул ажр эрур?..

Дилда ғам бисёр, вале шукр айламиш,
Куфр эли чун телба, деб зикр айламиш.

Дил аламда — Сизни Гулдин қизғониб,
Тўлғонур, сочи сунбулдин қизғониб.

Дил, бўл огоҳ, бу алам ибтидоси,
Эҳ, қачон бўлғонки, Ишқнинг адоси?!..

Дил ёнар, дил кул бўлур охир наҳот?
Дил ёнар, дил, чора топ, оқил ҳаёт!

Токи ёрин сарви Гулдин сўрмасин,
Соци сумбул — тош кўнгулдин сўрмасин!..

1996

...

Дейдиларки: кимга очилгай дилингнинг дарчаси?
Бул савол тийғи била бағрим тилурлар барчаси —
Дардима минг дард қўшурлар гоҳ, субҳ, гоҳ
кечаси,
Ул қуёш ҳажринда кул бўлди кўнгул гулғунчаси...
Ложарам дил сенда-ю, эрмас маним бахт парчаси,
Лоақал умринг баҳорин лаҳзаси — бир ончаси...
Айб эрур гарчанд, сўзинг назмим ниҳон
дебочаси!..

2000

* * *

"Дарёдин оқиб келодир шода-шода марварид",
Ойда бир ҳам йўқламайдир қош қаро барно йигит.

Қош қаро барно йигитга кўз сузар минг нозли
хўп,
Ой, қуёш, сайёраларнинг ёшурун дилрози кўп.

Қош қаро барно йигитга дил етолмас, ўртаниб,
Ё узиб кўнгилни олислаб кетолмайдир ғариб.

Мен дедим: олгил бу жоним, бир висол бер
ўрнига,
То, деди, Маҳшар сабр қилсанг, бўлурсан сўнг
эга.

Дарёдир, оқиб кетодир, ашк — олов кўздин томиб,
Рўпарамда ўлтирар барно йигит сўздин тониб...

2007

* * *

Хазон янглиғ хазон фаслида ишқ равҳидин
айрилдим,
Китобат завқидин — кўнгулни гул лавҳидин
айрилдим...

Кеча масрури дил этган, бугун ётни аҳл этган,
Муҳаббат қаҳқашонин сернаво шавқидин
айрилдим...

2007

Не хуш кун эрдиким, Аллоҳ мани ёр айламиш
санга,
Дилимни ҳам вужудимни умидвор айламиш санга,
Агар-чи, васлингга муштоқ бу дунёдан ўтар бўлсам,
Ки жисмим то қиёмат хокини зор айламиш
санга!..

2007

Куч-мадад сўзинг, ололмас бошқа ҳеч ким дил,
дедим,
Ишқим осмон эрди тутди юз тубан, билгил, дедим.
Қўйса бош кўксингга шамс, тафтин олурсан
бегумон,
Жумлаи олам биру меҳринг ягона кел, дедим.
Ер-фалак минг чекди ранж, топмай бу дардга
офият,
Не ажаб, чорлар ҳаётга сен узатган гул, дедим.
Каъба вайрон бўлса, дерлар, этгай обод хуш
калом,
Мир Алишер хокидек Хуршида бағри кул, дедим.

2010

Қапран уммон

Ёмир — тоза висол,
 Ёмир — тоза ншк,
 Самонини заминга тортишган шори.
 Ёмир — ҳайт,
 Ёмир — сену мен, сифитк,
 Ёмир — абадинит кўрнги изҳори

* * *

Бугун оламимда қуёш кўринмас,
Бугун юрагимда ишқ бенамоён.
Висол илинжида кўзёшим инмас,
Бугун софинчлардан ўртанмайди жон...

Энди олисларга тикилмас кўзим,
Кезмас девонавор девона кўнгил,
Фигондан бегона, топгандир тўзим,
Бугун эътирозин айтар у дадил.

Ўшал мусаффо ишқ, ўшал тоза ишқ
Кетди алвидолар айтиб юракка.
Ортиқ кўзларимда кўринмас сиришқ,
Худди ўхшамоқда ишқ нокеракка?!..

2006

* * *

Дунё хиёнатга тўлиб ётибди,
Дунё риёларга тўлиқ, ўксима,
Порлоқ нигоҳингда кўзёш қотибди,
Бир кул, азизам!

Мана, қуёш чиқди, юзинг эркалаб,
Мана, макр уйин тарк этдинг охир!
Ўзинг ақлисан, бағринг нимталаб,
Йиғлама, ахир!

Маъсума гулларга чирмашмас илон,
Ойни бургут этолмас даҳр!
Ҳур яшайсан, энди ҳеч инсон
Қилолмас таҳқир!

2005

* * *

Дийдам қотди менинг!..
 Кетар чоғимда
 Сендан кўнгил узиб,
 Кўз юмиб кетгум.
 Жийда гулларида кўз қиймас фақат!..

Кўнглим қолди дунё,
 Сенинг боғингдан
 Соф ишқ гуллари шарт юлиб элтгум,
 Сўлим маъволарга бир куни албат?!..

Ишқим сенда ёлғиз,
 Маҳшар тонгида
 Нурли жамолингни интизор кутгум,
 Тангрим, айла менга
 Шафқат-шафоат!

2006

* * *

Кўнглимда очилди гуллар умидвор,
 Рухимни қамради васлинг илинжи..
 Ваъдаларинг эди тоғдек улуғвор,
 Келмадинг...

Ишончсизлик!..
 Гумон..
 Беҳислик — видо..
 Юрақда муз рангли қасос тажалли,
 Муз рангли туйғулар, муз рангли дунё!..
 Келдинг...

Фурурим олисга элтар омадим,
 Дил ожиз бўйсунар, тополмас илож,
 Мен эса ҳеч нима қила олмадим..
 Кетдинг...

2006

• • •

Тобора,
Тобора,
Тобора...
Сенсизликка кўникмоқ керак,
Сенсиз ўлим истаган юрак.

Сенсиз тийра ёруғ оламдан
Нур ахтармоқ, гул топмоқ керак,
Сенсиз беҳис, бедармон юрак...

(Самолардан раҳматлар ёғар,
Жаннатлардан келар хуш дарак,
Дилга раҳм этмоғинг керак!..)

Ниҳоят,
Ниҳоят,
Бир куни...
Сенсизликка кўникса юрак,
Сенсизликдан жон берса керак?..

2006

ХУЛОСА

Сенинг севгинг кимга ҳам керак,
Юзинчи қаватдан улоқтир ерга.
Меҳр, оқибатинг ўзингга сийлов,
Онандан бошқаси зормас қадрга.

Сенинг кўнглинг билан ўзганинг
Не иши бор, не ташвиши бор,
Қассобга ёғ, эчкига жон бер,
Соф ҳисларинг қопласин ғубор.

Нафосатдан сўз очма зинҳор,
 Гўзал туйғуларингдан воз кеч!
 Хазон чоғинг гулга харидор
 Бўлмоқликка ҳаққинг йўқдир ҳеч!

2006

ҚОРХАТ

1

Дунёлар рўёга айланди,
 Муҳаббат саробдан кийди тож.
 Надомат шоҳ этиб сайланди,
 Қолмади меҳрга эҳтиёж...

Йиллар ўз ҳукмига бўлди қул,
 Бошимни қоплади қировлар.
 (Ўзгалар кўнглингда очар гул,
 Менга гул узатар бировлар...)

Қиш фасли...
 Ҳар тараф оқ рангда!
 Оқ либос топилмас ноламга.
 Ичимдан таралган оҳангдан
 Алвонга бўялар оламлар...

Дунёлар қисқадир шунчалар —
 Рўёлар қисқартар ҳаётни.
 Муҳаббат абадий мунг чалар —
 Йўқликка куйлолмай баётни!..

2

Йўллар қор, дил беҳол —
 Учрашолмадик...
 Бу синов, эҳтимол?..

Учрашолмадик!
Қор — бу ризқ, насиба!
Учрашар ер-кўк.
Дунё пок, хур, зебо!..
Учрашолмадик!
Дил — сафо,
Ишқ — сафо,
Аммо бор ҳадик.
Соғинч беинтиҳо...
Учрашолмадик!..
Қор — илинж,
Қор — севинч —
Шодланар эдик,
Қор, сендан минг ўкинч —
Учрашолмадик!..

3

Сен билан мен...
Қорни кутдик,
Баҳорни кутдик...
Илинж излаб
Тунни кутдик,
Наҳорни кутдик...
К у т а в е р д и к...
Келмади фурсат,
Юракларда пинҳон муҳаббат...

Сен билан мен...
Дил гашлар ҳадик...
(Дунёларга ярашар эдик.)
Истасак гар учрашар эдик?!..
Кутавердик, лек
К у т а в е р д и к...
Келмади фурсат,
Юракларда армон муҳаббат...

Йўлакларда сарсон
 М у ҳ а б б а т...

4

Унутмоғим керак!
 Унутмоқ керак,
 Барча туйғулару
 Ҳисларни бешак,
 Севги деган сўзни —
 Ишқ деган сўзни,
 Меҳр ва ишончинг
 Дилдаги изин!..

Ишонмаслик керак,
 Ишонма, юрак!
 Саховат элинда
 Сарсондир тилак.
 Унга боринг бериб,
 Хуморин бериб,
 Ўзинг ташналиқдан
 Қучгайсан ерни...

5

Ерни тизза бўйи
 қоплаганда қор,
 бизнинг ишқимиз ҳам
 кўмилиб кетди.
 Сенинг юрагингда
 не гапларинг бор,
 барчасин оппоқ қор
 рўйи-рост айтди.
 Қор сира ёлғонга
 қилолмас тоқат.
 Алвон фиғонларга
 оқ либос битди.

Аразлар,
фироқлар,
жумбоқлар...
Бари
оппоқ қор остига
кўмилиб кетди...

2006

Сен шафқатни билмайсан, жоним,
Мен тоқатга бегонадирман.
Куйдирмагил бор хонумоним,
Ҳажринг ила сарсонадирман.

Дунё кулар ҳолимга қараб,
Васлинг тилаб девонадирман,
Топилмагай менингдек ғариб,
Олам ичра афсонадирман.

Самоларга етмас фарёдим,
Гоҳ кулиб, гоҳ гирёнадирман.
Пайконлари учқур сайёдим,
Кўксимда қон, ҳайронадирман.

Сен фалакнинг моҳиталъати,
Заминда мен вайронадирман.
Ушшоқларга ажр — ишқ ўти,
Тўлғонаман, сўнг ёнадирман.

2006

* * *

Бугун куйдириб Офтоб
 Бошимдан ўтиб кетди,
 Димоғимга мушк-анбар
 Атрини тутиб кетди.
 Муштоқ эди юрагим,
 Висол эди тилагим —
 Бемор эдим, керагинг
 Йўқ, деб тарк этиб кетди...

(Омонат бу дунёда
 Ишқ ҳам омонат экан,
 Бир бевафо йигитга
 Минг сарвқомат экан...)

Шамсим хаёли —
 Кеча
 Янги чиққан ойдадир?..
 Афсус, қадр ерда-ю,
 Меҳр оқар сойдадир.
 (Осмон эди юрагим,
 Хазонликка яради.)
 Келса-да минг қарагим,
 Юзим терс буриб кетдим.

(Хиёнат бу дунёда
 Сувдан-да сероб экан,
 Муҳаббатнинг жомида
 Тўла заҳри об экан...)

2006

Меҳрнинг бағрига сингсайдим,
юракка озорлар етганда,
йиғласам, бир тўйиб йиғласам,
аламлар йироқлаб кетсайди,

бошимни қўйсаму кўксига,
сочимни силаса, ёр бўлиб,
дилимга таскинлар тиласа,
кўнглимга қараса, зор бўлиб,

кўзимнинг ёшларин артса-ю,
бир ширин каломлар сўйласа.
Сўнг хушбўй гулларин тутса-ю,
кўнглимнинг оромин ўйласа,

бир менга интилса жунунваш,
бир мени тиласа Худодан,
мен унга дунёдан ҳам буюк
ишқимни берардим ўшал дам...

2006

ТОМЧИЛАР

* * *

Ёмғир — тоза висол,
 Ёмғир — тоза ишқ,
 Самонинг заминга тортилган тори.
 Ёмғир — ҳаёт,
 Ёмғир — сену мен, сиришқ,
 Ёмғир — абадият кўнгили изҳори!

* * *

Тониб ақлу ҳушимдан, девонангга айландим,
 Туну кун ўнг-тушимда парвонангга айландим.
 Ўтинчим: ишқ сойининг суманбар соҳилидан
 Ҳайдама, бехонумон остонангга айландим.

* * *

Сенсиз дилга тоғдан офир юк тушди,
 Сенсиз хилват, ғам-алам суюк тушди...
 Ишқ фаслининг заволидан беҳабар —
 Тилга фақат шарифинг буюк тушди!..

* * *

Жисму жоним сендан куч олса нетай,
 Толеъ сўзи сенсиз пуч бўлса, нетай?
 Сен ўзга ишқ илкида маст бўлсанг-у,
 Бедор дилим тўла ўч бўлса, нетай?

* * *

Буюр, юрагимни итга отаман,
 Балки хобгоҳингда нозланар ҳурлар?
 Иста, ҳиссиз, дардсиз тошдек қотаман!..
 Ўзга дил баҳридан теролсанг дурлар?!..

* * *

Қайлардасан, ҳажринг жондан ўтди, ёр,
Йиғлатасан, унда ўзинг бахтиёр.
Ашъоринг куч бахш этар, дейсан, вале,
Шеър яралгай, дил қачонки бемадор...

* * *

Сенсизликка кўнмоққа бугун
Ўрганмоқчи бўлди юрагим.
Ечилмагач дилдаги тугун,
Тупроқларга келди белангим.

Эътиқоддан кечмоқ мумкинми,
Урф-одатдан кечмоқ — залолат!
Тоза ишқни хор этган дунни
То қиёмат қарғар самоват?!..

* * *

Сенсиз нурафшонлиғ билмагай олам,
Сенсиз бахт сўзи йўқ, севги сўзи йўқ...
Сен тунги туйнукли муҳташам қалъа,
Не ғам, тун Хуршиди, кун-кундузи йўқ!..

* * *

Муз нигоҳингга кўзим тушди —
Қучоғимдан тарвузим тушди...
Танда мадор, юракда қон йўқ,
Забонимдан гап-сўзим тушди.

* * *

Руҳимда ғалаён, дилда олов ишқ,
Топилмас вафолар, тўкилмас сиришк,
Ё фалак, риёга дуч этсанг яна,
Дунё омон қолмас, кул айлагай рашк!

* * *

Кўнглим беҳаловат, ичимда гашлик,
Эй дўст, юрагимга сиз таскин бўлинг,
Ҳаёт қизғонса-да неъматларини
Ўзингиз соф ҳаво, тоза тин бўлинг!

* * *

Алдовларга дилим тутиб бераман,
Ғаму аламларинг ютиб бераман,
Менинг мавжудлигим олмагин малол,
Сен-чун Адам сари кетиб бераман!..

* * *

Кутавердим, сабрдан сарполар кийиб,
Кўксимда парча гўшт кетса-да куйиб...
...Афсус, бор фурсатни, вақтни бой бериб,
Ночор ўлтирибман армонни суйиб...

* * *

Инжу жамолингга асир юрагим,
Таҳқир элларида фақир бўлмишдир,
Инграр, умидланар, ўксир юрагим,
Ишқсиз тийрагоҳлар ичра ўлмишдир...

* * *

Сизни рашк қилмоқда юрагим,
Билмайман кимдандир, бетиним,
Сизга бахт-саодат тилагум,
Нимадир қийнар лек ботиним...

* * *

Юрак тугаб бормоқда,
Дил кемирар аламлар,
Азроил жон сўрмоқда,
Жимдир ҳиссиз оламлар.

* * *

Юрагимда мадор йўқ,
Тилагимда қарор йўқ,
Дилим ёнар: дилингда
Зарра ишқи шарор йўқ!

* * *

На ой, на қуёшни этасан раво,
Бетиним кўзёшни этасан раво!
Тафтингга муҳтож замҳарир кўксимга
Муаззам муз тошни этасан раво...

* * *

Қадрдонлар, агар бахтдан кулар бўлсам,
Сизнинг била ажиб суҳбат қурар бўлсам.
Билинг, офтоб дилимга нур сочган шу кун —
Ҳажру фироқ мендан йироқ қочган шу кун.

* * *

Кутмоқдан толмас дил,
Унутмоқ душвор.
Куз фасли...
Бошимни қопламоқда қор.
Ичимдан ерларга тўкилар соғинч,
Қайгадир чорлайди,
Қандайдир бир куч?..

* * *

Севаман, дединг!
Кўзинг тўла нур эди,
Сўзинг сара дур!..
...Севаман, дейсану,
Кўзингда меҳр йўқ,
Сўзингда сеҳр?..

* * *

Сенсиз баҳорларни қўмсамас юрак,
 Сенсиз нафосатга бегона кўнгил,
 Сенсиз сарафрозлик, фараҳ не демак?
 Сенсиз мангу ёлғиз-ягона кўнгил...

* * *

Фалақда бир қуёш, якка ой мавжуд —
 Юрақда ишқ учун битта жой мавжуд,
 Тилақда бир висол, биргина илинж,
 Кўксимда сир тўла жўшқин сой мавжуд.

* * *

Умримнинг хазонгир фаслида
 Баҳорий ишқ кутмоқ кулгили,
 Ойюзлар мастона васлингдан
 Муаттар мушк кутмоқ кулгили.

Умримнинг хазонгир фаслида
 Юрагим хазондек хокисор,
 Сенга гул тутарлар аслар,
 Мен бунда айлагум жон нисор.

* * *

Энди шеър ёзмайман соғинч ҳақида,
 Фурур, сабр бўлгай қатъий ақидам.
 Хаста юрак ҳолин этмасман баён,
 Сўзларим бўзламас дардманд, даргумон.

* * *

Ичимни тирнайди рашку аламлар,
 Дилларин хушлайди қоши қаламлар...
 Ўт тушсин заминга, узилсин фалак,
 Ёрим ағёр томон босса қадамлар!

* * *

Сенсиз ғариб, сенсиз бефайз,
Сенсиз берух, бежондир дунё.
Сен ёқларда саргашта лафз,
Мен ёқларда сарсондир дунё!..

* * *

Ишқ деб хаёл сурмасликни,
Висол орзу қилмасликни,
Умид отига минмасликни,
Армон гина қилмасликни
Ўрганаман!

* * *

Юрак олмоқда нафас, Аллоҳ иноятдан,
Олам ҳуснин англабон ишқнинг шарофатидан,
Мавжудки не, вужуд-тан, руҳият, онг, барчаси,
Бугун Қуёш кўксини ёқар ҳароратидан.

* * *

Муҳаббат бу — ҳаёт,
Муҳаббат — дунё.
Муҳаббат — шеър — баёт,
Муҳаббат — зиё,
Муҳаббат мулкида сенинг кўйингда
Бормикан менчалик хору зор, гадо?..

* * *

Муҳаббат йўқ жойда шафқат бўлмағай,
Кел, менинг кўксимга тирагил ханжар,
Кўнглинг тилаганнинг олдига сени
Жасадим устидан йўл олиб борар!

* * *

...Мен мана, тақдирга бериб тан,
Куз каби хилвираб юрагим,
Япроқдек ҳисларим дафъатан
Хазонга айтмоқда тилагин...

* * *

Сизга кўнгул бердим, гул бердим,
Само бўлдим, асли гил эрдим,
Ишқ боғингиз мунча серхазон,
Энди бизга ҳавасми осмон?

* * *

Мунча маҳзун сизсиз лаҳзалар,
Мунча жўшқин сиз мавжуд маъво?
Мунча тансиқ сиз босган излар,
Сиз ёқлардан эсан хуш сабо!?!..

* * *

Сенсиз ҳаёт бормикан, дея,
Самолардан ҳаво ахтардим,
Тупроқларга бағримни бериб,
Саҳролардан даво ахтардим.

Сен деб олов муҳаббатим-ла
Ишқ оламин ёқмоқчи бўлдим...
Сўнг... хаёлан висол тоти-ла
Тириддим-у, ногаҳон ўлдим...

* * *

Кўксим тўла севинчу алёр,
Орзулардан энтикар юрак.
Дунё бугун беқиёс, дилдор,
Ҳаёт бизга йўллайди тилак!

Бундан ортиқ бормикан толе,
Бундан зиёд бўлгайми ёрлик;
Қуёш Ойга маҳлиё, тобе,
Ой Қуёшни айлар хумморлик!..

Майли, мендан кечгил, азизим,
Майли менга қилма шафоат,
Лоақал мен пойингни ўпган
Йўлак бўлсам розиман абад.

Майли, менга ситамлар айла,
Юрагимни юлгин, йиқилай,
Мен-чи, сенинг камолинг тилаб,
Ҳалок бўлсам розиман абад.

Қачон, қайда бўлма, минг йилдан сўнг ҳам,
Ёмғир дил эшигинг чертса нолакор,
Оппоқ қор руҳинг соф ҳисларга кўмса,
Билгилки, мен ҳамон сенга интизор!

Сен-ла видолашмоқ оғир қанчалар,
Дилга армонларнинг тийғи санчилар.
Баҳор чоғи ёққан қорнинг зарбидан
Ишқий куртакларим яхлар, янчилар.

Мадомики, само сирри сайрондир,
Мадомики, замин сайди жайрондир,
Туйғуларни беҳис, ҳисларни беиз
Айлабон шум тақдир гунгдир, ҳайрондир!?

* * *

Юракда илинж йўқ, кўзимда уйқу:
 Соҳир хаёлимни йўқотиб қўйдим...
 Етар, ўз ҳолимга қўй мени, туйғу,
 Ахир минг бор ёниб, милён бор куйдим!

* * *

Остида ўт бўлмаса, қайнарми қумғонда сув —
 Бошида шамс кулмаса, гул очолгайми орзу?
 Ишқим, ишқингни ўлчар бўлса агар торозу —
 Манимдир уммон ўша, санингдир қатра оғу!?

* * *

Танамда мадор йўқ, титрамоқда жон,
 Гинамдан асар йўқ, соғинч ҳукмрон.
 Муҳаббат, оғушинг бўлса-ю насиб,
 Аста кўз юмсаму жон берсам шодон...

* * *

Яна юрагимда булбуллар саси,
 Яна гулбоғимда умидвор насим,
 Гар сенинг васлингга етсам мен ишон,
 Еру кўкнинг бизга келар ҳаваси!

* * *

Кўнглимга таскиндир, кўксимга ғурур,
 Менга ҳеч гавҳару олтин, кумуш, дур,
 То тирик эканман олурман нафас,
 Меҳр маъвосидан келиб турса сас...

* * *

Вужуд титратмоқда...
 Дил мендан уни сўроқламоқда...
 Кўксим энтикар-у, забонимда сенинг Каломинг!

Ўртада сабр иймону номус-ла жон талашмоқда...
Айт, қандай бошқарай уларни, Тангрим?

• • •

Бора-бора сендан қолсайди кўнгил,
Зора-зора йироқ кетсайди ҳислар.
Қора-қора тунлар, тонгларга сингил,
Чора, чора менинг дардимга изла!..

• • •

Моҳитобу офтоб юлдуз-ла шон талашмас,
Дунёдан нон тиланиб, боғи ризвон талашмас.
Нур улашиб, ниҳоят берса-да жон талашмас,
Ўлса, ўлгайдир, вале ёри нодон талашмас.

• • •

Тилингдан тушмайди аҳд-вафо,
Дилингдан учмайди хаёллар.
Сен-чун ундан бошқа эркак йўқ,
У-чун дунё тўла аёллар!

Кўнглингга сифмайди кайф-сафо,
Кўзингга кўринмас шамс-ойлар.
Сен-чун кошоналар вайрона,
У-чун кулбада минг чиройлар...

• • •

Кутаман, булутлар парчалангач,
Бағримга ёмғирдек оқишинг.
Ўшанда губорлар ювилга-ю
Сезасан, бир менга ёқишинг.

Ишқ йўқ бу дунёда, вафо йўқ!
Бу азал Ҳақ битган ҳақиқат!
Жисман борман холос мен дунёда,
Ишқим у дунёдан шаҳодат!

* * *

Ўкситасан..
 Умрим қисқармоқда?..
 Ўзингни тортасан узоққа,
 Узоқлаб кетади куч-мадор,
 Узоқлаб кетганда эътибор!

Шўх-шодон боқасан ҳаётга,
 Чарчайман рашқдан, ашқдан..
 Дунё боғланса-ю баётга,
 Узоқлаб кетсам мен Аршдан!

* * *

Аҳзон юрагимнинг ганжи, гавҳари,
 Ҳар он вужудимни сабр алқайди.
 Сенсиз ўз бўйнимни Машрабдай дайдиб,
 Дорга тутмоғимдан асрагин мени.

* * *

Унутиляпсан..
 Ўлганда ишонч,
 Ўлмоқда умид, орзу!..
 Тилмоч —
 Кўз излайди илож:
 Топилма — муҳаббат — юзи доғ,
 Ногирон, ташна, оч..
 Юрак — ишқ йўлида билвосита бож!

Йўқ! Унутолмадим!..
 Қайта тирилмоқда умид ва илинж..
 Тагин муҳаббатнинг жамоли равшан,
 Тагин юрагимга таслим вужуд — тан,
 Тагин изламоқда туйғулар овунч!?..

Эсизгина орзу, эсизгина ишқ,
не деб тўкилгани ноаён сиришк...
Қатра висол излаб ҳижрони улкан,
минг йил туни қози, тонглари ҳакам.

Эсизгина туйғу, эсизгина ҳис...
Эҳтирослар уммон, эътибор танқис,
эсиз қуёш қадар юксалган севги,
афсус, сўнаётир топилмай тенги...

Сени дедим, унга эрк бердим,
Сенга ишонч, дилга кўрк бердим,
У эрқдан ноламни унутди,
Дил кўрқдан оламни унутди...

Сенга бердим гулларимни қизғаниб,
Ундан кетдим — кун эди тундан ғариб,
Кунларим — ундан сенга қараб қочди,
Тунларим кундан-кунга ғариблашди...

Сенсиз ҳаёт давом этмоқда,
Сенсиз юрак урмоқда ҳамон.
Шукр, дилга ҳаво етмоқда,
Демак, борман, саломат, омон.

Фақат карахт, гунгдир туйғулар,
Рангсиз дунё, жонсиз мавжудот...
Гоҳо олов, гоҳ муздек тана —
Дилда, тилда ягона Худо!..

Куй-оҳанглар, қўшиқлар — йиғи,
 Ноз-неъматлар — барчаси тахир.
 Дунё, бунча номардсан, тийфинг
 Бемор чоғим санчдингми, тагин?

* * *

Аллалайди ҳар тун сенинг хаёлинг,
 Тонгда софинчинг-ла очаман кўзни.
 Кундуз минг бир юмуш, минг ташвиш ичра,
 Васлинг умиди-ла овутгум ўзни.

Умид бу мададдир, умид бор ҳаёт,
 Эртанги кун мавжуд, бардошли юрак.
 Умидсизлик сўзи — сенсиз демақдир,
 Умидим гар сўнса, жон берсам керак...

* * *

Нетай, таъбим нозик, мураккаб руҳим,
 Бедил мен, келдим тенг мазлумларига.
 Ёлғизлик ярашар Аллоҳга, аммо
 Маҳрам бўлолмадим золимларига.

Кимдир дилга таскин, суянч ахтарар,
 Ёлғизлик юҳодек ютганда гоҳо.
 Мен сендан ўзгадан истасам нажот,
 Жоним Ҳақ шу заҳот олсин, илоҳо...

* * *

Дунёдан кечмоққа розиман,
 Бир висол, бир дийдор учун ёр!
 Ҳар оним, иймоним дер сени,
 Ки сенда эътироз, ихтиёр!

Шифобахш ўшал кун рўёбин
Кўрмаса гар сабр-бардошим,
Эй фалак, узил, эй ишқ сўзи,
Ёниб бит, дорга ос хам бошим!

Сени чақирмоқда юрагим...
Эшитмаяпсан-ку сен уни?..
Инграб йиғламоқда...
Кераги
Йўқ, деб ютиб юрибман уним...

Беҳол, беруҳ, бежон юрагим,
Ачинмаяпсан-ку сен унга!?
Зулматларда ғафлатга ботиб,
Меҳр беролармидинг кунга?

Сендан норизо ишқ, Юрагим!

Мен яшайман, ҳижрон,
Ўлдиролмайсан!
Тенг келмасман хору хасларга!
Топтатмасман орим тубан касларга!
Ва бир куни енгиб ўтиб ғамларни,
Завқин сургум осойишта дамларнинг!

Чучварани хом санамоқ ҳам яхши,
Ҳеч йўқ иштаҳани очади бу иш.
Гулзорда бир ғунча тутиб қўлимга,
Умидвор қаратиб ўнгу сўлимга,
Ташлаб кетавердинг аро йўлда, Ишқ!

2007-2008

РИЁКОРГА

1

Тириклай ўлдириб, кайфи сафо бўлди,
 Димоғи чоғ, дили ошуфтаҳол бўлди.
 Жисми қул, куфр элида нафси ҳоким,
 Хотири жам!
 Ишқ аҳлига жафо бўлди.

2

Қуёш чиққунча Ойнинг шуъласидан баҳра ол,
 Кўнглинга хиёнатнинг риёкор расмини сол!
 Қуёш нима, Қуёшнинг саховатли бағрига
 Қачон керак бўлса гар жойлашасан бемалол.

3

Ҳажр ила ёнмагай беишқ дил,
 Ки дунё куймас, кун — муътадил.
 (Бас киймоқ либосин тўрт фасл!)
 Ўз юрак истагинг вожиб қил,
 Яшайвер, яшнайвер мутгасил!..

4

(Айтилмаган иқдор)

“Анда” ўт дилимни совуқ “Тош” тортар,
 Қуёш, кечиролсанг, кечир, минг бора.
 Риёлар юртида фифоним ортар —
 Боғланиб қоляпман “Тош”га тобора!

Сени ранжитоқни истамам, аммо
 Нетай, тарки одат беҳуда, абас,
 “Тош”нинг оғуши кенг, бўйлари само,
 Ундан кечолмайман, кечир, илтимос!

5

Гар истарсан,
мен сени саболарга бераман.
Беқарор, ишқталаб дилраболарга бераман.
Ўйна, завқи даврон сур,
Кимга нажот сабрдур,
Хаста дилни қабр-чун —
даволарга бераман!

6

Айтгандинг:
“Мен унинг кўнглига қарадим,
Ундан қутилдиму яйрадим!
Мен сени деганман ягона,
Хиёнат менга ёт-бегона!”
Энди яна бу сўзни алҳол,
Сўзлаётгандирсан кимгадир такрор?

7

Фурур бор, исён бор шернинг наърасида,
Сен-чи бир кўпаксан итлар орасида...
Ишққа тил теккизма, нафсинг борасида,
Пок хун — қони тутгай ишқнинг норасида!

8

Қадр деганлари ердан-да пастми,
Нафси ҳакалакка ишқ хору хасми?
Дунёда куйган дил — мажруҳу майиб,
Сендек шайтонмижоз, бешарм озми!

Осмон яқин келди ернинг қаъридан,
Замон аҳли кулса арзир наърида!
Сендек ўйинбознинг ўйинларига
Бўлса Қуёшнинг-да кўкси харита!?

9

Сендан ишқ сўрамам, жон, нон сўрамам,
 Меҳр тилаб ўтгум дил остонангдан.
 Заҳмат, тоқат қанча даркор, сўра, ман —
 Иймонталаб ўтгум дил остонангдан.

10

Қочма, қочма, қувламайман,
 Шошма, шошма, тўхта-чи!
 Менда қолди хонумонинг,
 Бор, дунёдан ахтар-чи!

Толе кулса ажаб эрмас,
 Ажабмаски тополсанг,
 Яна Қуёш кўксига, Ой
 Юзига лой ёполсанг!?

Берар балки Қуёш жонин,
 Оларсан Ой юрагин...
 ...Аммо билки, бўлолмайсан
 Улардек ер тиргаги!

11

Алвидо, хиёнат, алвидо, кўзёш!
 Оёқлар остида эзилган бардош
 Сенинг қиёфангни кўрди муайян,
 Бас, энди кўзи кўр, аҳмоқ, гўл эмас!
 Ишқ аталмас мазаҳланган эҳтирос!
 Сен зулмат қатларига ўзингни
 Муносиб ва мансуб билдинг.
 (Офарин, бу тўғри талқин!)
 Қуёш бу Қуёш!
 Алвидо, Замин!..

12

Ҳар қутлуғ кун...
Кимга бахт, завқ улаш, бахш эт ҳаловат!
Менинг кўксим тилиб, яйра саломат!
Ёмонга ён боски, муддаонгга хос!
Сен-чун ишқ – манфаат, миннат – эҳтирос!

13

Бир кун севинч берасан,
Эртасига ғам-қайғу.
Кўнгилдан гул терасан,
Минг айлабон тазарру.

Бир кун ишқ шевасида
Вафодан роз айтасан,
Эртасига қасиданг
Бузиб, бесоиз айтасан.

Бир кун Аршда сармастон –
Сен куйлаган баётлар.
Эртасига ногаҳон
Тўйдирасан ҳаётдан...

Бир кун ерни қучасан,
Эртаси ел ҳамроҳинг.
Ғолиб, кўкка учасан,
Осмон тўла гуноҳинг!

Бир куни ер оёғинг
Чалганида...
Осмон
Қулагуси, саёқнинг
Боши қолмагай омон!

14

Висолсиз тунлар ҳаққи,
 Дилдаги унлар ҳаққи,
 Тўкилган хунлар ҳаққи,
 Сендан узгайман кўнгил.

Учмайман ёлғонингга,
 Зормасман ёвғонингга,
 Ачинмайин жонимга,
 Сендан узгайман кўнгил.

Сен — рўёсан, сен — дунсан!
 Ишқи сўнган куқунсан,
 Маҳв бўласан кун-кун сан,
 Сендан узгайман кўнгил.

Маккорлигингдан толиб,
 Ишқим кетди йўқолиб,
 Энди Худога солиб,
 Сендан узгайман кўнгил!

15

Кўнглингда гар ишқдин асар қолмади,
 Мандин ҳожатингга барор қолмади!?
 Қолди фақат қабих қасду кудратинг,
 Гар икки даҳр аро асрор қолмади!?
 Бас, етар найрангу хийла-хиёнат,
 Бас, кўз-кўз қилма доғ юзингни кулфат!
 Нафс оламингдан ишқимни ҳайда,
 Сароб, келма, келма, тишингни қайраб!
 Динда сандек конизарар қолмади,
 Барин ичдим,
 Дунда заҳар қолмади!

16

Нажот излаб ўлим — ҳижрон чоҳида,
Қўлим чўздим хиёнат этагига.
Самолардан келдими рад, васият,
Кўнгил уздим риёлар эртагидан...

Хиёнатни минг чорласам, шунчалар
Мендан йироқ кетди, парво қилмадим,
Риёлардан йўқ хорланган менчалар,
Минг бор ҳалок этдинг, аммо ўлмадим...

...Йўлнинг икки томонидан чорласа,
Муҳаббат ва хиёнатнинг қўллари,
Бунда қалбим истаклари зорланса,
Қандай хорга алмаштирай гулларим?..

17

Ботиниб бағринга бош қўёлмасам,
Ишқ сайридан зарра завқ туёлмасам,
Сен-чи, риёларинг измида белафз,
Қилмиш-кечмишингдан ҳеч уёлмасанг...

Кетсам кетибман-да, айлаб сарафроз —
Сенга минг ишвалар, этганларни роз!
Бу тийрагоҳлардан гадо ҳам қочгай,
Бу тийра роҳларда вабо илашгай!

18

Қуёш кулиб нур улашди,
Баҳор келиб, кетди қиш.
На мен дилга бердим овунч,
На сен қилдинг парвариш.

Бойчечаклар куч-гайратдан
 Ёриб чиқди тошларни.
 Сен бир қадам босолмадинг,
 Синдириб «бардош»ларни!?

Наврўз келиб ер бағридан
 Юракларга ўтди тафт.
 Тутмоқдасан сен муз дилинг
 Гоҳ гул, гоҳ булбул тараф.

Шаббодалар куртаклардан
 Бўса олур эркалаб.
 Сен харобот кулбасининг
 Пойига қўюрсан лаб.

Ҳаёт сафо, атроф гўзал,
 Кенг дунё нафосатда.
 Сенинг риё тўла бағринг,
 Фафлатда, аросатда.

19

Сенсиз...
 дунё нурсиз, маъносиз, рангсиз...
 Васлинг...
 Майли насиб бўлмас!
 Найрангсиз
 Чин ишқ шевасида сўзлашни ўрган!
 Қайга бошласа нафс эргашма онгсиз!
 Ишқсиз...
 Жаннат-дўзах бир бўлур шаксиз!
 Лафзсиз йигит умри хор бўлур шаксиз.
 Фалақдан доим ҳам ёғилмас меҳр,
 Қадрин билмас ишққа зор бўлур шаксиз.

«Садарайҳон эгилгани – сўлгани,
Йигит кишин эгилгани – ўлгани!»
Шайтон қутқусига зор бўлганларнинг
Сўнги қайғу-алам ўйнаб кулганин!

20

Сенга ҳусн берган Аллоҳ,
Иймон ҳам бергандайди.
Куч, маҳорат, сеҳр берган,
Виждон ҳам бергандайди.

Сенда меҳр-оқибат йўқ,
Сенда кўп хийла-найранг.
Билмагайсан андуҳ-ғамни,
Кунда тўй, кунда байрам.

Сенда ғурур, номус йўқдир,
Сенда сурур – нафс бор.
Ҳажр дардин англамайсан,
Сенга айшсиз дунё тор.

Мужассамдир жозиба, сир,
Сенда жамъи ҳарорат.
Етишмас лек зарра сабр,
Етишмайди матонат.

Маккор ўзинг, бекор ўзинг,
Ўзингдирсан бадкирдор.
Абгор менинг дилим афсус
Сенгинага харидор...

Сенга ҳусн берган Аллоҳ,
Иймон ҳам бергандайди!..

Дадам Ваҳобжон
Раҳимжон ўғли.

Онам Ҳамроҳон
Мирзажон қизи.

Ўқувчилик даврим. 1978 йил.

Турмуш ўртоғим
(санъатшунос олим)
Баҳодир Қўчқоров,
дадам ва фарзандларим.
Шоҳимардон. 2000 йил.

Ёш оила.
Тошкент.
1990 йил.

Онаизор... 2006 йил.

Фарзандларим Бисёрбек ва Гулжаҳон.

Ўзвчилар уюшмасининг Андижон вилояти
булими қошидаги “Бобур издошлари”
туғараги аъзолари даврасида. 2011 йил.

Ўзбекистон халқ ёзувчиси Ўткир Ҳошимов
Андижонда. 2000 йил.

Ўзбекистон халқ
ёзувчиси Пиримқул
Қодиров рафиқаси
билан Андижонда.
2005 йил.

Ўзбекистон Қаҳрамони, халқ шоири Абдулла
Орипов бир гуруҳ ижодкорлар билан Дўрмон
ижод уйида. *2011 йил.*

Андижонлик ва афғонистонлик
адиблар ва олимлар. 2010 йил.

Ўзбекистон Қаҳрамони, халқ шоири
Эркин Воҳидов Ёзувчилар уюшмасининг
вилоятлар бўлимлари раҳбарлари билан
суҳбатда. 2010 йил.

Ўзбекистон халқ шоири
Н.Нарзуллаев, олимлар
И.Фафуров, С.Жалилов,
ёзувчи Ҳ.Сиддиқовлар
билан. 2005 йил.

Шоира Турсуной
Содиқова билан.
2006 йил.

Олма-ота университети профессори Ислон
Жеменей, академик Азиз Қаямов, қозғистонлик
профессор Дандай Исҳақули, хитойлик олим
Ван Чин Минлар билан. 2011 йил.

Боку университети профессори Рамиз Аскер (Озарбайжон),
Ўзбекистон халқ шоири Сирожиддин Саййид, Киото
ниверситети профессори Эйжи Мано (Япония), Бобуршунос
Зокиржон Машрабов, қирғизистонлик санъаткор
Бахтиёр Тўхтаматовлар билан. 2011 йил.

Андижонда ўтадиган “Шаҳрихонсой мавжлари” водий ёш
ижодкорларининг анъанавий анжуманида. 2009 йил.

Сен қандайин ишқдан воз кечдинг,
 Наҳот, шоду сарафроз кетдинг?
 Кунлар ўтди, ой, йил ҳам ўтар,
 Неча сабоҳ отар, кун ботар,
 Учраштирар бир куни Аллоҳ,
 Кўзлар кўзга тушар ҳам, бироқ
 Сувлар оқиб кетар у маҳал,
 Ҳислар сўниб кетар муфассал...
 Ҳол сўрамай қўйди мендан ишқ,
 Энди тамом бошқа ғам-ташвиш,
 Ҳаёт сокин, дунё жилвасиз,
 Баёт секин кетмоқда олис.
 Орзулардан яралган нур йўқ,
 Юракда ўт тугул чўғ-қўр йўқ.
 Ойнага йўқ қарашга ҳожат,
 Нафосатга ажратмоқлик вақт
 Малол келар сенсиз — севгисиз,
 Вақт ўтади ўлчов, белгисиз.
 Ким келар, ким кетар фарқи йўқ,
 Ҳеч кимсага сўзим тафти йўқ.
 Тунда ҳамроҳ уйқу дорилар,
 Тонгда ҳорғин кайфият чорлар.
 Ўнг келган уст-кийимни кийиб,
 Нонуштанинг вақтини қийиб,
 Ишга кучим сарфлайман хўп,
 Тушлик даркор эмас! Қорним тўқ!
 Бирдан руҳим бўшашиб кетар,
 Қўлга қалам оламан, етар!
 Шунга ўхшаш ҳиссиз сатрлар,
 Дафтаримда ногоҳ қаторлар,
 Бетайин ғам, беҳуда алам!
 Уйим томон ташлайман қадам,
 Истабми ё истамай тамом,
 Кунни кечга алмашгум ҳамон.
 Шундай ўтмоқдадир кун-туним,
 Сенсиз — ишқсиз, беруҳ, беуним...

22

Сендан хабар кутиб кун, ойлар ўтди...
Фақир дилни талаб гадойлар ўтди,
Ўтди беҳаёлар, берўйлар ўтди,
Мендан йироқларда юравердинг сен!

Юрак тилайверди висол онини,
Унсиз кутавердим ишқ инъомини,
Лабим пичирласа бунда номингни,
Лабинг ўзгаларга тутавердинг сен!?

Сабр пойин ўпиб ғурурим ётар,
Тунлар тунар дилим, тонглар тош отар,
Жисмим ичра дарду ситам саф тортар,
Мен йиғласам, ҳиссиз кулавердинг сен!

Аста йироқлашиб бормоқда диллар,
Айро манзилларга бошлайди йўллар,
Гулзоримдан сўлим туюлиб чўллар,
Сардобани сой деб ўтавердинг сен!

Сен самодан кутмай иноят, ажр,
Нафсинг чўпга илиб топтадинг бағир,
Қўл билан берганга қуш тўймас ахир,
Берсалар ялмамай ютавердинг сен.

Ўзинг қурган дорнинг остида йиғлаб,
Мана, ўлтирибсан дилингни тифлаб,
Мендан яширасан, турибман илғаб,
Қайдан қайга қараб кетавердинг сен?

2007—2008

* * *

Бирдан маъюсликка бўлдим ошино,
 Бирдан борлигимни қоплади зулмат...
 Гарчи кўрмасам-да, йўқламасанг-да,
 Фикратим: сен мени дер эдинг фақат?..

Ногоҳ чалкашди-ю барча-барчаси,
 Ногоҳ гумон, ўксиш бўлди ҳамроҳим.
 Ажаб, бир кунгина ўтди-ю фурсат,
 Бунча тез бурилди сўл ёққа роҳинг?

Кўксим эзмоқда бир бетайин ҳолат,
 Номсиз зерикишлар чорлар дилимни.
 Яшашга иштиёқ йўқолди мутлоқ,
 Бирдан кўринмас ғов тўсди йўлимни.

Мен даво қидириб келган бу маскан,
 Мени алқаётган шифолар нечун?..
 Мен фақат сен учун яшамоқчийдим,
 Йироқ кетган эдим сендан сен учун...

2007

* * *

Тақдир дастида дил — чирманда,
Чергади, уради хоҳласа.
Роҳимни бурди ўз оёғим,
Номардга эгилди дил роса!

У мени кўкка деб етаклаб,
Заминнинг қаърига элтибди.
Зулматда бўйнимга тош боғлаб,
Ўзи нафс мулкига кетибди...

Тақдир йўлларимда чалкашлик —
Фурбатдан турбатга ўтар дил,
Ишқ чорлаганда саркашлик:
Алдовнинг ҳукмига бўлар қул...

Ақл ҳар нега хўп етади,
Кўнгилнинг кўзлари кўр — сўқир.
Фурур бор, сабр, дор, кенг қабр!
Бир ўлим бермайди шум тақдир!?!..

2007

* * *

Бошингга мунча кўп жафолар ёғмиш,
Бошимга отилмиш маломат тошлар...
Иккимизга дунё ишқ, деб ёлвормиш,
Ва иккимиз жарга бормоқда бошлаб?..

Ошингда мунча кўп оғулар ахир,
Мунча кўп ёғийлар кўксингда муқим?
Мен на ой, қуёшга очмадим бағир,
Сен қора булутга тобе ва тутқун!

2008

* * *

Ахир ким бўлибман, Ҳақ ҳукмин
Таҳририн, таҳлилин истасам!
Муносиб этдими, ишқ бизни,
Бу тақдир, бу зикр, бу қасам!

Магар ер айланмас, кун чиқмас,
Ботмас ҳам...
Отмас тонг — сабоҳлар!
Магар дил уришдан тўхтар-у
Нурсиз кўз юмилар, карахт тан...

Дейдилар: чин ишқ йўқ оламда,
Дейдилар: бу севги мажозий.
Сен мансуб эмасми, оламга?
Мен мансуб!
Дун мағлуб, дил ғозий!

Ишқ мавжуд!
Мен унинг кафили!
Ишқ — вужуд, юракнинг озиғи,
Гарчанд гоҳ жафо, гоҳ жон берар,
Ошиқнинг бўлмагай фосиҳи!

Бас, ортиқ аҳд этмам курашни,
Ишқимиз Аллоҳнинг ҳукмидир.
Биз — бирга ёндирган оташнинг
Дояси —
Исми бир, жисми бир!

2007

ТАҚДИР

1

Дилпорам, ўксинма, ўксинма сира,
Бу ёруғ дунёни кўрмадим, дея.
Дунё сен кутгандек эмас бокира,
Дунё тўла риё — ёлғон воқеа!..

Мени сен кечирсанг, кечирар балки,
Тангрим — Биру борим, ботину зоҳир,
Эй дилим парчаси, юрагим қалқир,
Сени маҳв айлаган мен эмас, тақдир!?!..

2

Эсиз ишқ боғимда унган чечагим,
Сен томон келдилар шафқатсиз, дадил,
Мен сенинг томиринг очиб бердим-у,
Жаллод қўли билан айладим қатл.

Ҳиссиз вужуд эмас, сен юрак, сен рух,
Энг ширин,
Энг буюк бахт мевасийдинг,
Ким билан қандайдир тузди-ю сулҳ,
Сендан юз ўтирди ногоҳ осий дил...

2007

Шухфай ғиЗвон

...Рух - җи сезмаганга олади барни,
Ғисанд эшмагандек гофил дунёсти.
Шодаи буток дарди кўксимга оғриб,
Ёлтизлик елкамга ёнаф ғидоссти...

Энг олий севинчим, олис суйнчим,
Меҳру муҳаббатинг учун минг қуллуқ!
Дилга жон бахш этар чашмингда очун,
Битта ширин сўзинг висолдан улуғ!

Юрак озиқланар — хаёлинг юпанч,
Оқибатинг таскин дил ўксиганда...
Шунчалар дилбарсан, шунчалар маъсум,
Бир гард юқмагай!
Лек дил пароканда:
Ўзга маъволарга босган изингдан
Чечаклар унади, гуллар сочар мушк,
Менинг юрагимдан кундан-кун ўсиб,
Шохлаб бораётир дарахт янглиф ишқ!

Бахтим, қайда бўлма, омонлик тилаб,
Қалбим осмонидан нурлар сочаман,
Ўзга маъволарга босган изингга!
Гарчанд ўзим мангу зулмат ичраман...

Минг йил нафас олмай, минг йил яйролмай,
Минг бир азоблардан омон қолган дил,
Сенинг муҳаббатинг наҳридан тўйиб,
Нўш этолмаса ҳам майли,
Муттасил...
Сени ойдан ёруғ тилаклар билан,
Жўшқин сойдаи зорлиф юраклар билан
Севаман!
Рухим-ла қучиб висолинг,
Севаман,
Сирлашиб фалаклар билан!

Воқиф бўлолмагай ишқимдан очун,
Эй олий севинчим,
Олис суйнчим!

2005

* * *

Мен сизга дунёнинг энг гўзал
 Гулларин иноят айласам,
 Денгиздек мавжланиб,
 Муфассал
 Дилларим
 Дурларга айланса,
 Ва сизни энг зилол,
 Мусаффо
 Нурларга менгзаса дил сўзим!..
 Сиз-чи ишқ мулкидан
 Вафолар
 Келтира оласизми,
 Азизим?..

...Мен сизга асраган гулларим
 Ўт-олов бағримда
 Сўддилар...
 Муҳаббат аталмиш маъвода
 Сенга жой йўқ, дея ўлдиран
 Шум қисмат.
 Мен эса,
 Муҳаббат!
 Жонимни берайин сенга, деб,
 Йиғладим!..
 Овозим чиқмади,
 Кўзёшим тўкилмас,
 Энтикиб,
 Бир сўзнинг такрорин алқадим...
 Бир сўзки, энг лазиз,
 Энг қадим...

2005

Мен сизни бир кунга йўқотган кеча
Юлдузлар йиғлади,
Само йиғлади...
Менинг алам тўла кўзимда нам йўқ,
Фақат...
Юрак телбанамо йиғлади...

Мен сизни бир кунга йўқотган кеча...
Дунёлар йиғлади,
Замон йиғлади...
Хаёлот мулкидан юпанч ахтариб,
Рўёлар йиғлади,
Армон йиғлади...

Бўм-бўш кўринди бу серғавго олам,
Бўм-бўш туюлди бу сертуйғу юрак!?
Мисли оқ кафанга ўраблар кетди,
Оппоқ тилакларим оппоқ капалак?..

Мен сизни бир кунга йўқотган кеча...

2005

Мен сиздан кетаман, сиз каби узоқ,
Юракда қолгани на ишқ, на туйғу...
Денгизга қўшилиб кетди ашқ — фироқ,
Билмайин қолдим не рашқ, не орзу?

Сиз томон бораман, сиз каби яқин,
Лабимда на олов, на танда титроқ,
Борсам-да, кетсам-да беҳисоб, бетин,
На дилда эҳтиёж, на тилда сўроқ?

Мен сиздан кетяпман, сиз каби узоқ,
 Ортимда на ҳису на из қолмоқда...
 Дилингиз чоғлидир...
 Ҳамроҳим — кузак,
 Маҳзун оғушига олмоқда...
 Мен олис кетяпман...

2007

* * *

Ё Раб, руҳимни тарк этса-ю гумон,
 Хаста замин ичра жонланса ҳаёт,
 Юрак тортинмайин олса-ю нафас,
 Сен менга, мен сенга айласак имдод.

Фақат мен тутган гул атридан сармаст,
 Фақат мен тутган май сеҳридан қонсанг...
 Фақат менинг зилол чашмим сойида
 Чўмилсанг, рашкнинг (ғаш) юзлари ёнса...

Фақат бахт, муҳаббат, вафо, эҳтирос,
 Фақат ишқ мулкинда мен Лайлинг бўлсам...
 Сен Мажнун бўлсангу менинг кўйимда
 Висолга етмасак баробар ўлсак!?!..

2007

* * *

Муҳаббат, муҳаббат, муҳаббат,
 Сирлисан, нурлисан, пок лисон.
 Арш қадар юксалган эй дарахт,
 Илдининг заминда бегумон.

Заминда, нақ менинг жонимда,
 Кўксимдан ўтар ўқ томиринг.
 Озуқанг — қайноқ дил қонимдир,
 Қаддинг тик этгучи омилиниг.

Орлисан, зорлисан, хормисан,
Бағрингда гоҳ гумон, гоҳ нафрат?
Ёвмисан, ёрмисан, дормисан,
Мен сенсиз йўқдирман муҳаббат,
Мен сенсиз жонсиз тан, муҳаббат!?

2007

...

Бизни Аллоҳ бирга яратди,
Қуёш боқди мамнун, жилмайиб.
Сахий дунё тутди неъматин,
Аллалади шаббода майин...

Бизга Аллоҳ нурын таратди,
Роҳатланиб ичдик ишқ майин.
Ғофилликдан иноятини
Қайтиб бердик кўзга илмайин...

Норизо кун бурди юзини,
Булутларга дил ошёндайин —
Ёмғирларин тинмай тўкса-да,
Оғирлашиб борар кун сайин.

Бизни Аллоҳ сарсон яратди,
Манзилимиз йўқ бирон тайин.
Қароримиз, шахтимиз бисёр,
Висол сўзин такрори қийин.

Бизга Аллоҳ меҳр қаратди —
Қўл узатсак тутқазди ойин!
Лек бир тилак ўртар юракни:
Жаннатдан бер, учрашув жойин!?..

Бунда Аллоҳ, айро яратдинг!

2007

* * *

Сенсиз саҳроларда юрдим адашиб,
 Унсиз, ҳиссиз кездим ишқ гулзорини.
 Саъваю қумрилар, зоғу бургутлар
 Тинмай қилаверди дил изҳорини...

Сенсиз тош қотди дил, ўздан тонди дил,
 Дунё дунёлигин йўқотди бирдан,
 Само йўқ, ҳаво йўқ, атроф жимжитдек,
 Номсиз манзил сари борардим илдам...

О, бахтим қуёши, қуёшдек балқиб
 Ўлик вужудларга бағишласанг жон,
 Дунё дунёлиги, ишқ бунёдлиги,
 Мен ҳам ҳаётлигим қайтарди, ишон!..

...Сенсиз дунёларда қолдим адашиб,
 Хору хаслар мендан мушк кутаверди,
 Аламлар келдилар ноалар қилиб,
 Барисин ичимга жим ютавердим...

Кутдим, кун келиб ишқ нурга айланар,
 Кутдим, кишанларни парчалар ҳислар!
 Кутдим, тиконлардан зада кўнгилни
 Бир кун нафосатга буркар нарғизлар...

Билмам, истиқболинг қайга бошларсан,
 Билмам, муддаонгда қандайин хислат?
 Мен балки у дунё сари кетарман,
 Сенинг муҳаббатинг, вафоинг излаб?

2008

Ҳаётимга кир, сирли баётимга кир!
Аччиқ аламларни, жабру ғамларни
Парчала, сўнг бизни боғласин тақдир,
Кўзларимдан арит қайғу, намларни!?

Йўлларимдан ҳайда номард касларни,
Зиндонлардан қайтар ноёб ҳисларим,
Ёруғ эди, ёруғ қолсин юзларим,
Сўзларимдан арит қаро номларни...

Бахт қасрини кўрсат, аҳд қайда кўрсат,
Дунё жамолини ишқ — майда кўрсат,
Роҳат, ором, қувонч... навбатма-навбат
Келсинлар, унутай қатли омларни!?

Бугун видо айтдим титроқ ҳисларга,
Шоҳдан шоҳга сакрар енгил қушларга...
Сархил мевали боғ, сирли тушларга
Тўлдиран ишқ балки тонг-оқшомларни!..

2008

Худо хоҳламади, учраштиради,
Дунё сақламади паймонларимиз.
Юракда пок ният, эҳтирос эзгу,
Ўтиб бормоқда соф давронларимиз.

Худо истамади, ишқ истамади,
Биз ҳам истамадик имконимизни,
Диллар истади гоҳ, гоҳ истамади,
Ишқдан устун қўйдик иймонимизни...

2008

* * *

Мен сени соғиндим, соғиндим,
 Аммо
 Иқрор гулим очмоқ истаганда юз,
 Бирдан ёпирилар довулдек ғурур,
 Арш ва қабр аро сарсон қолар ҳис...

Мен сени... мен сени...
 Ёзолмам...
 Ҳамон
 Тан олмас бу сўзни дил, ҳатто ўзи...
 Тунги тўлғоқлардан титрайди само,
 Ёшланади сирдош — уйғоқ тонг кўзи...

Руҳ-чи сезмаганга олади барин,
 Писанд этмагандек ғофил дунёсин.
 Тоғдан буюк дардни кўксимга ортиб,
 Ёлғизлик елкамга ёпар ридосин...

2009

* * *

Бирам бахтли эдим ўшанда:
 Пойимга йўллар гул тўшарди,
 Бошимда куларди офтоб,
 Юлдузлар мен билан яшарди!..

Бирам шахтли эдим ўшанда:
 Кўкларга шай эди парвозим,
 Дарёлар тингларди дилимни,
 Тоғлардан ошарди овозим!

Бирам тахтли эдим ўшанда!
 Давлатим — ишқ эди қудратли,

Мағлуб этолмасди юз фаним,
Савлатим бор эди шуҳратли.

Сенсиз дунё бўлди кушанда!
Дарёга чўктирди муродим,
Мен ишқсиз бир ғариб — гунг ва лол,
Бўғзимдан бўғмоқда фарёдим...

2009

ЎТИНЧ

Жимжима гул афсар Гултожихўроз!
Кўзларим юзингга тушди-ю, бехос,
Тароватингга лол, мафтун юракда
Алвон гулларингдай ёнди эҳтирос...

Хазонгир боғимда балқиган қуёш!
Ўтинч сўзларимга қулоғингни ос:
Ишқим мезонида титраган дилим
Беқасам баргингга ўраб қўй бир оз!..

Кузнинг гул юзлиги — Гултожихўроз,
Гулларингга дилдан боғладим ихлос,
Сен Аллоҳ санъатин — гулларин тожи,
Гултожихўрози,
Гултожихўроз!

2000

СОЙ БЎЙИДА

Косонсойнинг бўйида маъюс
Хаёлингни қучди хаёлим,
Туйғуларим тошди сувлардек,
Васлинг излаб, васли зилолим!..

Бир тупгина жийда тинглади,
 Бир сой билди юрак дардимни.
 Нажот сўрмоқ истади сендан,
 Юволмай сой кўнглим гардини...

Ҳамроҳларим кўп эди, юрак
 Ўзни тамом санади ёлғиз...
 Сувдек бисёр, сувдек соф тилак —
 Орзуларим сувдайин ожиз —

Манзилига етгунча неча
 Тошлар ботар сафо бағрига,
 Парвонадир, бедор — сернидо,
 Шошар чексиз ҳижрон баҳрига...

Мусаффордир Косон ҳавоси,
 Тоғлари дур, сойлари зилол!..
 Термулганча ўлтирибман жим,
 Барча завқ-шавқ қалбимга малол —

Фақат васлинг излар юрагим,
 Фақат хаёл берар тасалли...
 Бенаво дил унсиз, умидсиз:
 Висол тонги отгайми ҳали?..

Косонсойнинг бағрида ёлғиз
 Ёздим ниҳон дил тафсириمني...
 ...Бохабар сой тўлғонди маъюс,
 Тинглади жим жийда сиримни...

2004

ОРАЗИНГ

Оразингни кўрмоқ бўлмади насиб,
Имкон туғилмади бизга муносиб...
Кўп ўртади дилни сўзларинг жозиб,
Қарашлари жонни олар жаллодим.

Араз-гиналарга асло йўқ ҳожат,
Гарчанд зоҳирим тинч, дил беҳаловат,
Иқрори ишқ офир ранжу малолат —
Замиримда пинҳон оҳу фарёдим.

Сирли нигоҳингда нури шаҳодат:
Ишқи садоқатми, рашки ҳарорат?
Дардинг дардим эрур, сеҳру синоат
Ўқлари мўлжалга аниқ сайёдим.

Ҳар ким дилга олов ёқолмас, аммо
Кулиб боқмас бизга серабр само —
Рақиблар, таъқиблар бисёр, бедаво,
Қўллари қисқа-ю, меҳри зиёдим.

Висолинг бир бора этгайми, насиб,
Фурсат туғилгайми, бизга муносиб?
Ва ё дилга фироқ чўғини босиб,
Ўтгаймизми армон бирла дунёдин?

2004

* * *

Алвидо, муҳаббат,
 Алвидо, севги!..
 Мен сенинг пойингга тиз чўқдим ожиз...
 Сенга илтижолар қилдим боумид,
 Қалбимни топширдим қатлингга ёвуз!..

Алвидо, гўзалим,
 Серҳадик оху!
 Сенга беихтиёр суюндим беҳол...
 Тунларимни кундуз, аёзим баҳор
 Айлаган илинжим – сен, дедим ошкор!..

...Ассалом, изтироб,
 Ассалом, ҳижрон,
 Сенинг оёғингга қўймоқдаман бош...
 Дилимда не хоҳиш –
 Не истак, не сас!?!..
 Тингламайман!
 ...Фақат ...кўзларимда ёш!..

Алвидо, бенажот, бежавоб туйғу!..

2004

* * *

Ҳар лаҳза, ҳар соат, ҳар кун, ҳар кеча
 Мен сени соғиниб, эслайвераман!..
 Оҳларинг етмайди Узумзоргача,
 Мен ҳам фарёдимни асрайвераман!..

Ҳар лаҳза, ҳар соат хаёл уммони
 Гирдобида жисмим айлар чархпалак...
 Бунча олов-ўтсан, кўнгил армони,
 Бунча сербулутсан, бераҳм фалак?

Ҳар лаҳза, ҳар соат соғинч дафтарим
Исминг кўз-кўз қилиб дилим ёндирар,
Боқсам самоларга Сени ахтариб,
Юлдузлар ёғдуси кўзим тиндирар.

Бир лаҳза, бир соат, бир кун, бир кеча
Мени эслар бўлсанг, соғинар бўлсанг,
Розиман, ҳажрингда ўртансам қанча,
Бахтлиман, исмингни такрорлаб ўлсам!?!..

2004

ЁМҒИР

Беором, беозор, беғубор ёмғир,
Кўнгил гардларини ювмоққа қодир —
Сен ширин хаёлдан айирган кеча
Дилим ёр айлади ҳисларга соҳир.

Беором, беозор сас ила ёмғир
Сен ва менинг ҳижрон куйимиз чалур,
Сен дунё ғамларин тухфа этган тун
Кўнглимга илинжу умидлар солур!..

Беором, беозор, беғубор ёмғир,
Бемехрим кўксига мурувват ёғдир!..
Мен ғурур тоғидан йиқилмай туриб,
Сен уни киборлар юртида толдир!..

Беором, беозор, беғубор ёмғир,
Кўнгил гардларини ювгилки, моҳир,
Мен дунё ишқидан воз кечай, токи,
У афсус наҳрида оҳ чексин оғир!..

2004

* * *

Мен сени нурларга ўхшатдим,
Беғубор кўрингач борлигинг.
Сен мени беаёв қақшатиб,
Ангатдинг дунёнинг торлигин.

Фусункор чаманзор қўйнида
Кафтингга дунёмни тутқаздим,
Сен-чи, ишқ булоғин бўйига
Изтироб дарахтин ўтқаздинг.

Севгисиз ҳаёт йўқ дерлар-у,
Жонни ҳам олғучи ишқ экан.
Сенга деб сақлаган дурларим
Вазнидан юракда тоғ — улкан...

Ушбу кун қалбимда на бир тафт,
На севинч, на соғинч, эътибор —
Ташна ишқ гулларим сен тараф
Сувсираб боқмаслар умидвор...

Соф меҳр, соф туйғу-ҳисларим
Ишқ отлиғ маъвода хорлигин
Билдинг-у, минг рангда тусланиб,
Ангатдинг беқарор ёрлигинг.

Мен сени нурларга ўхшатсам,
Зулматдан қўл чўздинг ботиниб.
Сен мени кимларга ўхшатдинг,
Эй, маъсум дилимнинг қотили?

2005

МАВҲУМОТ

Сен на гулсан, сен на дурсан,
Сен на ёғду!
Сен — рўё!?
Сен на шодлик ва на қайғу,
На охир, на ибтидо!?

Сенда шафқат, сенда ҳайрат
Топилмас хуш фазилат,
Сенда жами сеҳру қудрат,
Жами зоҳирий зийнат.

Сен сабаб хор юраклардан
Чекингай ғам-аламлар.
Сен туфайли дилдан ситам,
Кўздан аримас намлар...

Сен на булбул ва на зоғсан,
Сен на висол, на ҳажр?..
Сен муаллақ манзилгоҳсан,
Сенга ер-кўк мунтазир...

Сенга ишқу ҳурматим ҳам
Сенга қасду нафратим.
Сенга Ҳақдан етганда ғам,
Зикр этгайсан отим!..

2005

ТАЪҚИБ

Менга нигоҳингни тикмоққа, айт-чи,
Қандай ботингайсан, эй бевафо ёр?
Унутдингми, ҳажринг чоҳидан нажот
Кутган қўлларимга санчганингни хор?

Зинҳор сен ҳақингда сурмасам хаёл,
Нечун тушларимда таъқиб этасан,
Умидсиз юракка ваъдаи висол
Айлаб, кўксимга гул тақиб кетасан?

О-оҳким, шум тақдир бир-биримизни
Гоҳ-гоҳ учраштирар синоат учун.
Шундай дам бешафқат нигоҳларингни
Менга қадайверма, сендан ўтинчим!

Етар, айролиққа беролмайин дош,
Тупроқлар қаъридан излаганим жой!..
Етар, ҳижрон тийфин юракка санчиб,
Беҳисларга беҳис очганим чирой...

Меҳру муҳаббатнинг серқуёш фаслин
Аёзли кунларга алмашиб ночор,
Етар, сабр отин пойида ожиз,
Вафо сўзларини этганим такрор...

...Балки ҳажринг ўти ёқар танамни
Токи етгунича умрим поёнга?..
Аммо учраштира ҳам Маҳшар тонги,
Нигоҳинг ташлама, ёр, мен томонга!..

2005

Атрофга боқаман — ғариб бу дунё
Ичра ишқ гавҳарин излайвераман.
Кўнглим эзаверар телба бир савдо —
Васлинг илинжида бўзлайвераман.

Ногоҳ ғурур отлиғ бир хилқат келиб,
Равон йўлларимни бурар сўқмоққа.
Ноумид ҳисларим сенга интилиб,
Тинмай тутаверар мени сўроққа?!..

...Биламан, барчаси беҳуда, асло
Тубан қилмишингни кечиролмас дил?!..
Юрак ўртанади нафратдан, аммо
Сенсиз дайри дунга беролмам кўнгил...

Минг алам, дунёдан сен, дея ўтмоқ,
Гарчи билмасанг ҳам садоқат қадрин.
Гарчи олмасанг ҳам гулларим тутмоқ —
Ўзга кўнгилларга сочолмай атрин...

2005

Айб фақат сендан ўтди,
Гувоҳ бунга ер-само!
Ўзинг айтгил, йўқса, бир бор
Айлаган бўлсам хато.
Фақат тоза меҳр бердим,
Фақат бердим тоза ишқ,
Фақат туннинг қароғига
Ёздим назми дилрабо.

Ойу йиллар билар менинг
не кечганин кунларим,

бода, гуллар билар — менинг
ичиккан дилхунларим.
Чорлама ишқ, сайри боғинг
серилтифот, сержафо,
чалсанг ҳамки жўшқин наво,
чиқмас менинг унларим.

Йиллар ўтар, хатоларни
англатгуси ниҳоят,
Надоматнинг тунларида
тонг отгуси ниҳоят,
Балки тағин кечирар дил,
балки кечирар юрак,
Аммо қайтиб келармикан
ўшал ўтли муҳаббат?

2005

* * *

Эсингдами, дунё битта эди-ю,
Сенга муҳаббатим ягона эди,
Туну кун ишқимнинг хос лашкарлари
Дил тазйиқи билан овора эди...

Аламдан зор-нолон оҳ-фарёдларим
Нафақат дил-танни, оламини ёқди.
Кўнглинг осмонмиди — парвойинг фалак,
Мен ердан сен томон мастона боқдим.

Кибру асрорингдан толмади юрак,
Йиллар ўтаверди, ишқ кутаверди...
Теграмда дунёлар айланган сари,
Мен ҳажринг оғусин жим ютавердим.

Қара, рўпарамда ўлтирибсан-у,
Сенда ҳам, менда ҳам бугун бошқа гам.
Нигоҳинг ташлайсан, нигоҳ ташлайман,
Фикримиз ноаён, хотиримиз жам.

Бедорлик, бетоблик, бежонлик бари,
Руҳимни танамдан сўрасалар ҳам,
Юрак энтикса-да ололмай нафас,
Мен дилга, дил менга ялинчоқ, қарам
Бўлса ҳамки сенга энди йўқ ҳожат,
Сендан тополмайман дардимга нажот.

2008

МУҲАББАТ

Дилни кўп қийнама, муҳаббат,
Жонимни олақол, яхшиси.
Йўлингда хорлигим етмасми,
Қўй мени, эй кўнгил бахшиси!

Висолдан ўзга бу оламда
Гарчи йўқ орому фароғат.
Майлига кечайин баридан,
Фақат бас, қийнама, муҳаббат!

Майлига сочимни супурги,
Кўнглимни пойандоз қила қол,
Ўтинчим: бу дардқаш юракни
Ўртамай, жонимни ола қол!

Қўй, меңдек ожизни, муҳаббат,
Таслимман, этмасман қасд-гина.
Беаёв жангингда бил, фақат
Беҳислар қилгайлар тантана!

2005

ОРЗУ

Мен боримдан кечмоқчи бўлдим,
 Кўзингда ишқ учқунин кўриб.
 Севдим, деган титроқ лабингу
 Бор вужудингда жунун кўриб.

Диллар аро йўқ масофани
 Осмону ер, кун ва тун кўриб,
 Ўзим отдим тийрагоҳларга
 Алиф қаддим долу нун кўриб...

Виқорингдан чўқдилар тоғлар,
 Фариб дилда чунон хун кўриб,
 Чекди фарёд ҳис-туйғуларим,
 Кулди, э воҳ, даҳри дун кўриб.

Суйган эдим ўксик дилингни,
 Чекингандим сўнг бутун кўриб,
 Бедорлигинг-чун кўзёшларим
 Тошдилар то Бистун, кўриб...

Софлигимдан кечмоқчи эдим,
 Атрофингни сертутун кўриб,
 Олов янглиғ норизо руҳим
 Этди орзум кул – кукун, кўриб...

Мен боримдан кеча олмадим,
 Жондан иймонни устун кўриб...

2003

ЭШИТДИМКИ...

Эшитдимки: висол иштиёқида
Уйқу келмаганмиш қароғингизга...
Меҳр деб аталмиш чашми зилолни
Излаб борган эдим гулбоғингизга...

Таъриф айлаб дилим, самимий калом
Сўйлаган эмишсиз ҳамроҳингизга,
Тарки хоб қошида тўсиқ бўлган ор
Сабаб чорлолмабсиз даргоҳингизга...

Оловранг ишқ расмин кўрдим сертуйғу,
Термулиб сермаъно нигоҳингизга,
Замину фалак тун — кавкабистонда
Ўтдилар хуфиёна гувоҳингизга!

Дардимни қўшардим, қалбим тўшардим,
Чин малҳам бўларди қалб оҳингизга —
Беаёв рашк ўтин балоси ёмон,
Етмасми дилдаги доғ моҳингизга?

Жафолар айласам, риё айласам,
Вафодор, муштипар салоҳингизга,
Оқибат надомат фаслига етгач,
Тўлмасми пайконлар садоғингизга?..

Эшитдиму васлим иштиёқида
Уйқу келмаганин қароғингизга,
Бенажот икки ўт аролиғида
Айландим айбдор адоғингизга...

2003

* * *

Кирсам бу кун боғимизга,
 Гул-чечаклар эгибдир бош,
 Маъюс қушлар хонишиндан
 Капалаклар кўзинда ёш.

Сирли булоқ сувлариндан
 Туйдим аламлар таъмини.
 Шаббодалар қулоғимга
 Сўйлаб ўтди ишқ ғамини...

Териб хомуш чечаклардан
 Изларингни безатдим, ёр.
 Тиниқ осмон аро сузган
 Булутлардан ўкинчим бор.

Нетай, ҳолинг сўролмадим
 Юзинг ўпган саболардан.
 Юрак унсиз хабар кутгай
 Мудом мунгли наволардан...

Тунги ёмғир шиддатидан
 Дарахтларнинг япроғи нам,
 Янги унган майсаларнинг
 Қадин эгур тонгги шабнам.

Қароғимда соғинч ёши —
 Йўлларингга қаролмайман.
 Кечир, ҳолинг сўраб асло
 Ҳузурингга боролмайман...

1999

ФИФОН

Булбул Гул домига тушганди ногоҳ,
Гул Булбул ҳолидан эмасди огоҳ,
Неча айлаб фифон, чекиб неча оҳ,
Булбул Гул боғига келди бу кеча...

Боғнинг бир четига қўнди-ю аста,
Хонишин бошлади Булбул оҳиста —
Зоҳиран хуш чаҳ-чаҳ, ботинан хаста
Эканлигин ошкор қилди бу кеча...

Аммо Гул атридан баҳра ололмай,
Гулнинг гул кўнглининг сиррин билолмай,
Орият мулкига раҳна сололмай,
Булбул Гул ёнидан жилди бу кеча...

Тонг отди...
Жисм аро асло жон йўқдир,
Кун ботди...
Юракда қатра қон йўқдир,
Гулнинг висоли ўт, нигоҳи чўғдир —
Гулхан гирдобида ёнди бу кеча...

Гулнинг гул ҳуснига волаи кўнгул —
Толе тухфасидан маст эди буткул,
Висол жодулаган Гул ила Булбул
Еттинчи фалақда елди бу кеча...

Тонг отди...
Вужуди титрагай Гулнинг,
Кун ботди...
Малҳами топилмас дилнинг...
О, наҳот, қайтса-да баҳори йилнинг,
Қайтмагай оҳорли энди бу кеча?!..

2000

БУЛБУЛ

Қўй-э, булбул, чаҳ-чаҳингни,
Сирим элга сочар бўлсанг.
Кўзим бойлаб, афсун айлаб,
Бағрим чўқиб қочар бўлсанг.

Қўнма кўнгил бўстониға,
Бесўроқ гул қучар бўлсанг.
Тўқиб гулбаргидин атлас,
Андин кафан бичар бўлсанг.

Отма жисминг қучоғимға,
Ғам булоғин очар бўлсанг.
Икки кафтинг бирла юрак
Қонин сиқиб, ичар бўлсанг.

Сан-эй, булбул, самоларда
Ғолибу ҳур учар бўлсанг,
Туфроқдадир кўксим маним,
Лабздин воз кечар бўлсанг...

...Майли, булбул, сайра, қалбим
Қаҳридин сал чўчир бўлсанг,
Ҳазин хониш қилиб, дийдам
Наҳридин сув ичар бўлсанг.

Шошма, сўнгги сўрорим бор:
Дил равотин очар бўлсанг,
Вафо сасин тинглагин, гар
Ишқ аҳлиға сочар бўлсанг.

1998

ЙЎЛДАМАН...

Йўлдаман: кўзимга кўринмас дунё,
Кетяпман, дилимни йўлингга ташлаб.
Қамарим эринчоқ нурлари рўё,
Шамсим ётар уфқдан кўтармай бошлар.

Сийратим ситамкор сийратинг тилар,
Гирёна юрагим ситилар чок-чок.
Дил торим арралаб, ўзни аллалаб,
Сен ором оляпсан сокин айни чоғ.

Умрбод умидвор умрим узилар,
Дилимга соялар солаверсанг, ёр,
Изингдаман, воқиф нигоҳлар, кўзлар
Васлингга интизор васлимни кўзлар.

Номус кучи ахир ўлимдан оғир,
Мусофир — бир сағир, бир кўнгли ярим.
Ҳажр уйи қабрдан минг бор қорадир,
Сарсонликда қолди сағир кунларим.

Ойдин орзуларга ошно оқшомим —
Ваъдаи висолинг — ишқи иқроринг!..
...Лабз остонасин ортида беҳис,
Бесўзгина жавоб: кибру инкоринг...

Тун пардасин тўсар: кўрмасин дунё
Дарди сиртга чиқмас Хуршид юзини!..
Нетай, бешафқатим, меҳрибонларнинг
Писанд этмаса дил мингу юзини...

Фақат, сен, деб юрак ёнса, нетайин,
Ҳажринг хароб этса, хор этса нетай?
У ёнда бир гулу бунда бир гулинг
Йўлимга таъқиби хор экса, нетай?

Садақа тилайми алардин ва ё:
 «Бир лаҳза унутгин гумон гинангни,
 Сенга борлиғимни берайин, ағёр,
 Бир бор ҳидлаб олай хушбўйгинангни!?!»

Умидсиз, ушалмас умидим ҳаққи
 Умидбахш ваъдалар айлама тухфа.
 Менинг маъсума, зор юраккинамни
 Баским, беқадрлик қилмасин хафа!..

...Саргардон сар-пойим топсалар завол,
 Сўлиб қолса кўксимда ишқ чечаги,
 Олиб кетсам ҳижронингни қучоқлаб,
 Жаннатлардан васлинг излар юрагим.

2004

САВОБ

Бир висол истадим, қуёшдай тафтли,
 Баҳордай хушчирой, сабодай майин!..
 Топмадим...

Бир умр юрак торларим
 Унсиз чалиб ўтди айрилиқ куйин...

Бир хаёл истадим, самодай тоза,
 Топдим..
 Ниҳояси кўринмас, аммо
 Телба руҳим йиғлаб, айласа нидо,
 Устимдан қаҳқаҳа урди ер-само...

Қадди дол истадим — ўзимдек маҳзун,
 Ўзимдек нимкўнгил, ўзимдек фақир..
 Топдим, топганим ишқ майин эмас,
 Ҳижрон денгизидан сув тутди тахир.

Даҳри зол истадим — мозийга боқиб,
Дедим: керакмиди ҳижроний мерос,
Йўқ эса муҳаббат, йўқ эса вафо,
Нечун даркор ахир ўтли эҳтирос?!..

Бир висол топмайин, савол истадим,
Даҳри зол бағридан жавоб истадим...
Хуш овоз янградик: "Хуршидага
Фироқ дардин бериб, савоб истадим!"

2000

* * *

Эй ёр, қачон аҳдли бўласиз,
қачон дилни бахтли қиласиз?
Қачон нурга кўмиб кўнгилни,
қачон гулга бағишлаб дилни,
қачон титратасиз юракни,
айтган сўзингиз ё эртакми?
Қачон ушалгуси орзулар,
ва кузақда баҳорий гуллаб,
юдуз бўлиб ўксик бағирга,
жойлармисиз нурли шуурлар?
Бу юрак бўлгаймикан шодлар,
қадни тутиб мисли шамшодлар,
овозларни балаңдлаб бир оз,
кулгулар ҳур айларми парвоз?
Завқ улашиб дарё, қирларга,
ўхшаб Зухро-ю Тоҳирларга,
оқиб кетсак майлийди, жоним,
ушаларди асрий армоним.

2000

Наҳри сиёош

*Мен сени эмасман тавалло,
Ки сени эмасам хастаман...
Мен қилган хатоини устиди
Сен қилган хатолаф ястанар...*

ЧЕКИНИШ

(Т у р к у м)

Билолмадим мақсадинг нима?
Билолмадинг мақсадим недир,
Сен мен учун танҳосан, дема,
Сен — мен учун ягона, нодир!..

Ололмадим кўнглингни чоғи,
Гарчи сен деб девона кўнгул!?!..
Сенга очмоқ офир қучоғим,
Сендан қочмоқ, ундан-да мушкул...

Кечир, магар ранжитган бўлсам,
Кечир, олганим-чун тафтингни!..
Кечир, дунни унутган бўлсам,
Қучоғингда билмайин тинни!..

Кечир, сени танлади юрак,
Нетай, бўлдим далли девона,
Оғушингда жонланди юрак,
Ва тиландим ишқ дарвешона!
Хаста кўнгил сен, дер ягона!..

Мен қувлоқ эмасман, қўй қочма,
Дил гумроҳ эса-да ишқингдан.
Севмайсан!?
Ва ёки севсанг-да,
Бир лаҳза тушгинг йўқ кўшқингдан.

Мен нодон эмасман, сўз очма,
Насихат кор қилмас юракка,

Билмасанг билгилки, дил асло
Кўнмагай шунчаки эрмакка...

Мен сарсон бўлмасман магарки,
Дил сарсон эса-да кўйингда,
Айтмайсан...
Билмасман тоабад
Не ният фикрингу ўйингда?!..

* * *

Тонгайман мен сени севганлигимдан,
Ёнсам-да ҳижронинг гулханларида...
Тонсанг-да сен мендан тонганлигиндан,
Тонмайман мен ёлғон суханларингдан...

Гарчи сен дунёнинг тенгсиз гавҳари,
Гарчи сен рўёлар ичра рўёсан!?!..
Гарчи сен бўлмасанг руҳим — сарсари,
Гарчи сен мен учун икки дунёсан —

Гарчи пойинг узра қалбим эрур хор,
Гарчи бахт қасрига йўлолма сенсиз,
Гарчи кўзларимда ашким шашқатор,
Сенга иддаолар қилолма ҳаргиз!

* * *

Мени демаганни демасман,
Мени севмаганни севмасман!
Дардли сасман, ўтли нафасман,
Лек севмасанг, мен ҳам севмасман!?!..

Менинг боғим шунчалар маҳзун,
Гулим маъсум, фунчалар маҳзун,
Кечир, эта олмасам мамнун,
Мен нотовон ва ношуд касман!?!..

Кўп қийнадим гулзорларимда,
Кўп қийналдинг озорларимдан,
Нетай ишқнинг бозорларида
Сотилмаган олтин қафасман!?..

Юрагимда ишқим соф эди,
Орзуларим Кўҳиқоф эди,
Надоматдан қандай наф энди —
Хазонларга кўмилган хасман!?..

Ололмасам ҳам дардларингни,
Кўтаролмам ҳеч радларингни...
...Нетай, севдим жўмардларингни,
Дунё, мен бир меҳрпарастман!?

* * *

Мен сенинг фикрингни англадим!
Ҳеч қандай сўзларга йўқ ҳожат.
Мен сенга қалбимни топширмай
Ўзлигинг англатдинг,
Минг раҳмат!

Мен сенинг пойингга бошимни
Қўймоғим олдидан, минг шукур,
Бағрингда тиконлар боридан
Хабардор айладинг,
Ташаккур!

Мен сенинг дилинга тегмайман!
Мен сен деб этмайман оҳ-нидо.
Айтарга бир сўзим бор фақат:
Алвидо, азизим,
Алвидо!

Келишув

Сендан ранжимамайман,
 Фақат дунёда
 Тирик эканингни билиб турсам бас!..
 Гарчанд сенга ишқим эди зиёда,
 Гарчанд сенга дунё қиларди ҳавас,
 Сенга интилмамайман,
 Фақат риёга
 Менинг тоқатим ҳе-е-ч
 Етмайди, жоним,
 Бошқа кел, демайман,
 Дорилбақога
 Гарчанд висолингсиз кетмайди жоним!?..
 Гарчанд сенсиз менга дунёлар абас,
 Сендан нолимайман
 Омон бўлсанг бас!

* * *

Сен менга англатдинг:
 Дилларда
 Ё ишқ, ё саховат йўқлигин!
 Зилол сув даркор, деб,
 Гулларга
 Тутмоқчи бўлибман...
 Ва лекин...
 Англатмоқ ҳам фарзинг эканин —
 Дунёинг меҳрга тўқлигин,
 Унутма,
 Дилафгор этганинг,
 Ўддирган — сен отган ўқлигин!..

* * *

Сирли оқшом...
Фараҳли оқшом!
Асрори аён иккимизга...
Мен сенга бир гули намозшом
Тутдим-у, лол кетдим...
Ва бизга
Ҳавас-ла тикилди нигоҳлар!..

...Ғамбода тонг,
Аламзада тонг...
Асрорин билолмай,
Изимга
Беистак қайтдим-у
Оловранг
Юрақдан яралган сойимга
Ўкинч-ла чўмилди сабоҳлар!..

* * *

Ёмғир каби селдир ҳажр,
Ёмғир каби тоза висол,
Агар менга қилсанг жабр,
Ёмғир бўлиб йиғлар ҳилол...

* * *

Нечун бир ҳоли паришонимни сўрмайди ул ёр,
Ё асл гулларни тортиқ айламиш унга авёр?..
Мен эса жону жаҳоним садқалар этсам, не тонг,
Минг араз бирла манга ул айламас бир эътибор...

* * *

Фироқинг жонимни ўртади, жоним,
Шодон кўзларимга қайгулар инди...
Ҳали айрилишга эртайди, жоним,
Ахир учрашгандик илк бора энди!?

Тун бўйи хонишинг сеҳри-ла дилни,
 Алдадим, хаёлот кўкида учдим...
 Васлинг тонгида гул очган кўнгилни
 Туннинг тиконлари мастона қучди...

Гарчанд ваъдаларинг самовий, улуғ,
 Вафолар юртидан изинг топилмас!?!..
 Майли қизғонсанг-да васлингни ўтлуғ,
 Нузли хаёлимдан айирмасанг бас!?!..

* * *

Сен менинг жонимни олган жаллодсан —
 Мен бир сиқим тупроқ, сен коинотсан,
 Минг бир азоб ичра сўрмасман имдод,
 Минг оҳ бесамардир — сен менга ётсан!?!..

Маҳзун хаёлимда порлоқ нигоҳинг,
 Мен бир остонангман, кўшқингда моҳинг,
 Мангу ғамхонага маҳкума этган,
 Мангу сарсоналар этган — фироқинг...

Аста қалб йўлингга ташлабон қадам,
 Мен сени бегардим, дея атадим...
 Хаста юрагимга олисдан қараб,
 Беҳис кетавердинг англамай дардим...

...Гул тутсам, олмайин кетган гумроҳсан,
 Саҳарлар отмайин кетган сабоҳсан,
 Дил сандан бир олам севинчлар кутса,
 Сен фақат бергувчи фарёду оҳсан!

• • •

Кўнглингда нелигин билолмам,
Севганга ўхшайсан баъзида,
Гумоним рост бўлса, азизим,
Пойингни ўпмоққа розийдим...

Севгини, паймонни гоҳида
Рўёга, риёга алмашиб,
Этмайсан аҳдингга вафолар,
Ўкситар қалбимни алдашинг...

Мен сенга этмасман тавалло,
Ки сенга етмасам хастаман...
Мен қилган хатонинг устида
Сен қилган хатолар ястанар...

Хатойим...
Билсанг, бу менингмас,
Тақдирнинг, умрнинг хатоси!?
Мен сенга етган кун ортидан
Ёқмоқда танни дил сафроси...

Майлига, хазонгир фаслимда
Хазондай ёқ мени, муҳаббат,
Баҳорга ошиқмам, аслида
Унга ҳеч ёқмадим, муҳаббат?!

Кўзимда қатра ёш кўринмас,
Юзимда изтироб яширин,
Ишқимни йўқликка элтдим мен,
Билолмай дилингда не сиринг?

2005

ЎСУМАН

(Т у р к у м)

Мен сизни тушундим —
 Ҳаракатингиз — менга аён этди
 Не дер дилингиз!?!..
 Мен розиман, фақат..
 Фақат, азизим,
 Қалбим билан қалтис ҳазиллашдингиз!

Гар сизга балолар ёғдирди ишқим,
 Гар сизга малоллар келди севишим?..
 Майли, мен розиманки,
 Жабрдийда
 Қалбимга санчингиз қалбингиз нишин —

Сиз мени тушунманг!..
 Майли, тоабда
 Васлингиз орзусин айлаб ўтсин дил..
 Майли,
 Хазонларга қўшилиб маҳзун,
 Байтул аҳзонларни кезсин бу кўнгил..

Майли,
 Бераверинг озорми, ситам,
 Мен — сабр элининг фуқаросига.
 Минг соғинч, меҳр ила суртгум жабрингиз
 Кўзгинамнинг оқи ҳам қорасига..

Мен Сизни тушундим!?!..
 Фақат, ўтинчим:
 Бундай ҳазил қилманг ўзга қалбларга!..

Фақат кутиш, фақат қаноат,
Бу не ҳукм, бу не синоат?..
Етгай сабр, етмас ҳарорат,
Кўтаролмам озорларингни;

(Чексиз алам, чексиз изтироб,
Ташна дилни қондирмас шароб.)
Тонгим қаро, тунлар тарки хоб
Этган ҳажр – мозорларингни.

Ҳислар бедор дилимни эзиб,
Жабринг ортар севишим сезиб!
Айрилиқдан, армондан безиб,
Кезмоқдаман гулзорларингни.

Нурсиз дунё, нурсиз коинот,
Ишқсиз давом этмас-ку ҳаёт,
Ажабланма айласам фарёд,
Эшитмайин оҳ-зорларингни!..

Дардсиз юрак – бесавдо юрак!
Дилга зармас, чин меҳр керак!
Нигоҳларинг бермоқда дарак –
Шарҳ айлабон изҳорларингни!?!..

Сездим: кутдинг менинг кетиб қолишим?..
Кетдим, тингламайин кўнглим нолишин –
Тун бўйи бетиним ашким хониши
Ҳўл этди бошимни қучган болишим...

Ёлғизлик истадим, истадим хилват,
Тиладим тонггача Аллоҳдан тоқат,

Суянчигим бўлди муз девор фақат,
Кўксимни ўт каби ёқдинг, муҳаббат!..

Истадинг, дил кечсин ишқидан дунё,
Истадинг, сув ичсин ашкимдан рўё,
Истадинг нурафшон юзимни гўё,
Қопласин надомат доғи зим-зиё!?!..

Ёқут лабларингдан ранг сўрамасдим —
Гарчанд усиз ҳолим танг, сўрамасдим...
Сочсанг сар то қадам зар, қарамасдим!..
...Мен унсиз — забонсиз олурман қасдим!..

* * *

Мен сиздан хафаман, қаттиқ хафаман,
Хушбўй ифорлари тансиқ ёсуман!
Аммо юрак қурғур гоҳида ёмон
Ўртаниб, интилар васлингиз томон.

Тилингиз ишқингиз яширсин, майли,
Кибр даҳридасиз — замона зайли!
Ҳажрингиз ўтида ёқай дил майлин —
Гулингиз яшнатсин кўнглингиз сайлин!?!..

Сизга фурсат бергум, вақт — муддат бергум,
Дилдошингизга эрк, саодат бергум —
Давру давлат бергум, синоат бергум,
Аммо халал бермам, қасамёд бергум!
Охир пушаймондан каромат бергум?!..

* * *

Ҳажринг дилим ёққан заҳоти
Такрорлагай забоним отинг...
Фурур боғлаб қўйган қанотим —
Боролмам ё унутолмайман.

Ўртанар дил, ўртанар нолам,
Беун, бесас тўкилар жолам,
Тебранмоққа ожиздир қалам —
Ғамдан бўлак сўз тополмайман...

Кўнглинда не эрур гумондир,
Шубҳа маҳжул тифдан ёмондир,
Ошкори ишқ фазли иймондир,
Дилинг сиррин тушунолмайман?..

Сабр ҳарамида зерикмам,
Севсанг, севгум токи тирикман!..
Инкори ишқингга шерикман,
Ўзгага лек дил беролмайман!..

Нафратлангум, дейсан-у, кўзинг
Жовдирайди у ёқ, бу ёққа...
Алдаяпсан ўзингни ўзинг,
Вужудингни ташлаб тузоққа!..

Нафратлангум, дейсан-у, ногоҳ
Дарагини кутасан унинг.
Соғингансан, кўксинг тўла оҳ!
Лек ичингга ютасан унинг...

Ўз-ўзингга сўзинг юракка
Бўлолмайди ҳозирча малҳам —
Вақт — унинг давоси якка,
Нафратдан ишқ топгуси барҳам!..

Бергил барча ситамларингни,
Ишқдан бунёд мотамларингни,
Қизғон майли, ҳотамларингни,
Фақат бошим мутеъ этмагил!..

Айтгил севги эртагин, майли,
Қалбим ишқдан ўртагин, майли,
Узгин умид куртагин, майли,
Фақат бошим мутеъ этмагил!..

Санчса нишин қўксимга ақраб,
Кулсин ағёр бахтидан яйраб,
Хаста қўнгил ўксисин, ё Раб,
Фақат бошим мутеъ этмагил!..

Мажнунтоллар сочларин силаб,
Кутай, майли, ишқ фаслин йиллаб,
Ўтай мангу ёр васлин тилаб,
Фақат бошим мутеъ этмагил!..

* * *

Ўзим Тошқандаман, қўнглим Андадир,
Дард бор улуғ — соғинч деган танда бир!..
Кундуз кулгу, тунда уйқу қададир,
Нетай, азму ихтиёрим сандадир!..

Қўлим ҳар ишда-ю, қўнглим сиришқда,
Хужраи ғамдаман, ағёр-чи кўшқда!..
Манимдек бир жафокаш борми ишқда —
Сенсиз гирён қалбим парокандадир.

Теграм тўла дўсту ёрлар — вафодор,
Эътиборим кутар йиллаб умидвор,
Нетай, жоним Анжонингга харидор,
Жисмим Тошқанда-ю, жоним Андадир!..

* * *

Мен Сени йўқотишдан қўрқаман!
Қайта қурбонлик!?!..
Йўқ, Сени йўқотишдан қўрқаман!
Энди ишқ топмоғлик машаққат!
Янги ҳис топмоғлик машаққат!
Ишқ!
Сени йўқотишдан қўрқаман!..

* * *

Мен сени гулларга топширдим,
Беҳис кўнгулларга топширдим,
Ишқимни кулларга топширдим,
Сен мени кимларга топширдинг?...

Мен сенга тилло бахт тиладим,
Вафодан тожу тахт тиладим,
Рашқдан кўксимни тифладим —
Йиғладим...
Йиғладим...
Йиғладим!..

Мен сени атадим эзгу, деб,
Баҳорий гулларга кўзгу, деб!
Сен мени бир хазонрезги, деб,
Топширдинг...
Йиғладим: севгум, деб!..

* * *

Афсус, Сизнинг асирангизман,
Афсус, Сиз, деб ўртанар юрак!..
Ишқ, деб тўлиб-тошган денгизман,
Охир ишқ, деб жон берсам керак?..

Афсус, Сиздан кечолмас кўнгил,
 Афсус, нурсиз сўнган юлдузман,
 Афсус, пойингизда пайҳон гул —
 Афсус, сувсиз сўлган нарғизман...

Афсус, Сизга боғлиқ қувончим,
 Бебош туйғу — жиловсиз ҳисман,
 Сиздан ўзга йўқдир суянчим,
 Афсус, Сизсиз мангу ёлғизман?!..

* * *

Бир киши унутса, унутибди-да,
 Бир киши рад этса, этибди, ахир,
 Бир киши дилингни оғритаверса,
 Бутун бир дунёни билмагил тахир!

Бир киши устингдан кулса мириқиб,
 Бир киши кўксингга қадаса ханжар,
 Дунёни айблаб, дунни унутиб,
 Ўксима, мағрур тур!
 Санчиса санчир!..

Бир киши ҳеч нега эмасдир қодир,
 Дунёлар фонийдир, даврон ўткинчи!
 Йиғлама!
 Кўзёшинг садқаисардир,
 Гарчаң бошинг эгик,
 Ютгил ўкинчинг!..

Бир киши унутса унутсин, майли,
 Балки бу Аллоҳдан имкон — иноят?..
 Бир киши дилингни оғритаверса,
 Сен ўзга дилларга айла шафоат!..

* * *

Соғинч деган садодан зирқирайди юраклар,
Соғинч кезган саҳрода ушалмагай тилаклар,
Соғинч абри — самодан ёмғир элар элаклар!
Соғинч куйин навода оғир чертар билаклар.

* * *

Хаста — беморингни ташлаб фироққа,
Сен кетиб боряпсан мендан йироққа...
Магар келгунингча жоним олса ишқ,
Кўзимни ёпгин-у, тўкмагил сиришк!..

* * *

Дедингки, дардингнинг давоси ўзим,
Садоқат мукининг гадоси ўзим!
Муддао отига миндингу дединг:
Ишқ фаслин беқарор сабоси ўзим!

* * *

Сенсиз менга ишқ деган сўз керакмас.
Боғу чаман, куну кундуз керакмас.
Лаҳза ором этолмагач бахшида —
Тун керакмас, ойу юдуз керакмас!..

* * *

Қара, дунёларга қуёш ярашур,
Ҳижрон тунларига кўзёш ярашур...
Юраклар амрига қараш ярашур!
Кел, ярашиб олайлик, азизим,
Биз ҳам ярашамиз бир-биримизга!..

...Биз-ку, ярашардик бир-биримизга,
Қарамади замон тақдири бизга.

Гоҳ унинг, гоҳ бунинг таҳқири бизга
Тўсиқ бўлди...
Ҳамда азизим,
Таслим бўлиб қолдик ғуруримизга!..

* * *

Не учун мен сенга ишондим,
Ишонмадинг нечун сен менга?
Хиёнатга дўст экансан-ку,
Диёнатим қолди безга?

Дилим энди ҳиссиз ва дардсиз,
Ишқим қайтиб очолмас ғунча,
Дунё ишонч берса-да бекор,
Сен менга то ишонмагунча.

* * *

Билмам, хаёлингдан нелар кечмоқда,
Билмам, менга нима демоқ истайсан?
Аммо менинг сенга айтар сўзим бир:
Севаман!
(Сен ҳамон янги ҳисдайсан!)

Нигоҳларимизда ажиб маънолар,
Ҳислар жисмимизни тортар ишқ томон.
Афсус, тоғлар каби ғуруримиздан
Ошиб ўтолмайди улар ҳеч қачон!

* * *

Азизим, мен сени бердим-ку қурбон!
Берсам берибман-да уни ҳам!
Минг афсуски унинг қабоҳатидан
Ишқимиз топди барҳам...

...Сен менсиз айт, яшай олурмисан йўқ?
Билмам!..
Сезишимча яшашинг аён?..
Сенсиз менга ҳаво, сув, жон йўқлигин
Билиб, ўз-ўзимга айладим зиён.

Ва кеча...
Сен менга энг керак пайтда
Кўрдим...
Кўзларингда ажиб маънолар,
Кўнгилларда умид, дилда ажиб ҳис,
Юзларда нурли тус — оҳанраболар...

Фақат ўт нигоҳлар сўзлашдилар жим,
Фақат хотиралар кечди юракдан...
Илиқ саломлашдик, сезмади ҳеч ким,
Сўнгра хайрлашдик аста йироқдан...

2004 — 2005

АЛАМ

Ичмоқ мумкин аламни қониб,
Қучмоқ мумкин армонни нолиб,
Ютмоқ мумкин юракка, дўстлар,
Ишқ шаробин ҳижронда ёниб!..

Муҳаббатнинг титроқ қўллари
Кўнглим жомин тўкиб юборди,
Изларингдан ўпмоқчи эдим...
Ёр, лабларим — лабинг губори!..

Ичмоқ мумкин май — илинж — нажот!
Кутмоқ мумкин дўстан ҳаловат,
Ютмоқ мумкин сирларни, бироқ
Юрак бўлмас асло саломат!?!..

...Ҳаёт дарахтининг япроғи
Ташнаи зор сарғайиб, сўлди,
Нур ваъдасин айлаган юлдуз
Тийра туннинг устидан кулди...

...Кетмоқ керак унсиз бу тундан,
Чекинмоқдир руҳим одати!..
«Ранжимоқлик йўқ, жоним, сендан!» —
Нотовон дил самимияти!..

...Тотли суҳбат тотини туйдим,
Висолингнинг ўтидан куйдим,
Шафқатингдан баҳраманд бўлиб,
Шафқат қилдим, суйилдим, суйдим!?

...Кел, дединг, бахт чақнатди кўзим,
Бил, дединг, чин муҳаббатимдир,
Ишонаман, ишон, чин сўзим!..
...Кунинг — иқрор, инкоринг тундир...

...Ёқимлидир озорларинг ҳам,
Гарчанд ҳамон юрак гирёна,
Сен нафосат ичра яктосан,
Сен юрагим ичра ягона!..

Сен манимсан, муҳаббатимсан,
Сен заминсан, самовий нурсан,
Сенга борим берсам-да жимсан,
Сен жаннатсан, малаксан — ҳурсан!

Мен пойингга интизор тупроқ,
Мен — садоқат даштида ташна,
Мен чин ишқ-ла севаман, бироқ
Сен севасан кўзимни ёшлаб!?!..

Битмоқ мумкин аламдан ашъор,
Кутмоқ мумкин васлингни йиллаб,
Ўтмоқ мумкин оламдан фақат
Сенга умр, омонлик тилаб?!..

2004

ВАФО

Бунчалар бепарво бўлмангиз,
Бу юрак Сизни деб яшайди!..
Не ғамким, пайваста ришталар
Тутуни кўнгилни ғашлайди...

Бунчалар бепарво бўлмангиз:
Дил қушим Сиз томон шайланар,
Ишқ — висол боғига қўнолмай,
Тиконлар устида айланар.

Бунчалар бепарво бўлмангиз,
Кўнгилда Сиз — бир-у, дунё — бир!
Вале қалб бечора жисмимнинг
Аҳди-чун ўлмоққа ҳам қодир...

Шунчалар бепарво бўлдингиз —
Кун сайин кетмоқда мажолим.
Азизим, билингки, ногаҳон
Йиқилсам, Сизнингдир заволим.

2001

* * *

Кутаман...

Изламасанг, манам сани изламарам...
 Излаб-излаб чарчаган дил ичра алам
 Бошим мағрур айлаганки тоғларданам —
 Изламасанг, энди манам изламарам!..

Кутаман...

Кунлар келур, бевафоинг ташлаб кетур,
 Осуда, тинч осмонингни ғашлаб кетур?..
 Кўзларимни гарчи соғинч ёшлаб кетур,
 Изламасанг, аммо манам изламарам...

Кутаман...

Муҳаббатим яктолигин англагайсан,
 Сабо элтса, ашғорларим тинглагайсан,
 Ки сатримда яшамоғинг билмагайсан!..
 Изламасанг, билки манам изламарам,
 Гарчи битмас тоабад дил ичра ярам...

2000

ТОҒ ЙЎЛИ...

Тамшанар забоним — ҳамиша ташна,
 Қониб сув ичмаган йилларим қақшар.
 Тоғ йўли...
 Қизчалар узатар лола,
 Кўзларимдан томар лоларанг жола...

Кетяпман, эргашар руҳ — кўнгил нолиб,
 Кетяпсан сен жуда олисда қолиб...
 Тоғлар, дардингизга дардим қўшингү
 Бўлингиз янада улканроқ,
 Оғир!..

Ваъда отлиғ енгил — бeбизoатни,
Армонлар дoяси — ҳажри фурқатни
Мулзам этсин вазмин, мағрурлигингиз,
Ўргатинг аларга раҳму рифъатни.

Лолалар — нолалар — тоғ ашки — жола,
Лоларанг юраклар — хаста дил — вола!..

2004

БЎЛМАСА...

Хуршида бўлмаса оламда,
Ер юзи чароғон бўларми?
Хуршида йиғласа аламдан,
Тўлмаган кўнгиллар тўларми?

Хуршида куйласа юракдан,
Қилгайми само акс садолар?
“Хуршида, ёзганинг кимга ҳам
Керак”, деб учиргай саболар!..

Хуршида кулмаса, куларлар
Бетуйғу — беишқ дилраболар.
Хуршида кимлигин биларлар
Энг ҳазин, энг мунгли наволар.

Хуршида, Хуршида сен жуда
Ожизсан, ожиз бу жаҳонлар...
Суйганинг — куйганинг беқадр —
Даҳр аро кўп Хуршидахонлар!..

2003

ГУНОҲ

Мен борманми,
 Йўқми,
 Не наф оламга?
 Керак бўлсам,
 Керақдирман онамга.
 Қулоқ солмай
 Юрақдаги ноламга
 Тўғри қиласиз!

Оқаверсин
 Кўздан дарё ёшларим,
 Ёқаверсин
 Дилимни дилдошларим,
 Етмаса ҳам,
 Етса ҳам бардошларим —
 Гувоҳ бўласиз!

Кулинг, майли,
 Кулмаса омадларим,
 Сўранг, берай,
 Асли бор бахтим — ярим,
 Лек тиламанг бевақт ўлим,
 Дўстларим,
 Гуноҳ қиласиз!

2004

* * *

Ҳолим ёмон деманг, ҳолим минг бор маним
 ёмондир,
 орзуларим бирён — ўжар руҳим ҳажр томондир.
 Таъқибу ор ўртамизда ҳадсиз баҳри уммондир,
 алвон ҳисларни ҳис этмас тошдидда бу замондир —
 мулки олам беишқ ғариб, беилтифот мезбондир!?!..

2003

...

Мен дардимни сўйладим...
Шамол
Эшитди-ю, бедарак кетди...
Сенга етолмади юрагим,
Афсус, сиру арзларим етди...

Мен дардимни сўйладим...
Илинж
Излаб ишқнинг кўчаларидан...
Юпанч тополмади юрагим
Ошиқларнинг нечаларидан...

Мен дардимни сўйладим...
Дунё
Кулди тўйиб абгорлигимга.
Ҳилвирайди ўксик юрагим,
Суянмоқни билолмай кимга?

Мен дардимни сўйладим...
Афсус
Олиб кетди шамол олисга...
Қолиб кетди ожиз юрагим,
Алдовлардан тўлганча ҳисга...

2005

...

Изингиздан ахтариб илинж,
Сўзингиздан кутмам эътибор.
Ўз ғамимни ўзим ейман,
ич-этим тинмай тилса ҳамки хор!..

Дилхастага бергувчи даво
Меҳр, ишонч, суянч сўзлари,

Оромингиз олаверинг, то
абад юмилгунча кўзларим...

Эй дил, етар, қушларингни бўғ,
Орзу, сан-эй ишқпараст, баским,
Самолардан кутавермай чўғ,
Қидир ернинг остидан таскин!

Юраклардан излайверма оҳ,
Вужудлардан тилайверма тафт,
Танҳоликда ўртанганинг чоғ,
Бағрингга бос тупроқни бир кафт.

Кўзни юмиб очгунча экан,
Тириклик ва ўлим ораси,
Кўзёш туртавериб чарчаган
Киприк, тин ол, руҳим яйрасин!

Ашъорнинг ҳам якуни бордир,
Умрнинг у сўнгги нафаси!?!..
Ёпса ҳамки оғзимни қабр,
То қиёмат ўчмагай сасим!..

2010

• • •

Мен дилимни очдим, азизим,
Ҳасратимни тўқдим ботиниб.
Меҳр элидан сўрадим изн,
Илинж қўйдим туйғум отини.

Муҳаббатдан буриб юзимни,
Садоқатга суяндим беҳол.
Руҳ мулкида ҳорган сўзимни,
Сўзингизга боғладим ҳалол.

Фалак билгай, ярим асрким,
Бир бедаво, бенаво каснинг
Кўкси олов, кўзи басирки,
Асрагайдир ташна нафасин...

Дилпорага риё на ҳожат,
Қалб акси гар ноаён Сўзда,
Бари кулга айлансин, ҳайҳот —
Мен розиман кечмоққа ўздан!?!..

2010

* * *

Бедор кўзларимга берган ҳаётий нур,
Дилда яшаш иштиёқин этган пайдо,
Ёруғ ҳислар оламига элтган сурур —
Соф дилингиз меҳри офтоби ҳувайдо.

2010

* * *

Узр сўрмоқ мумкинми Нурдан,
Мумкинми бош эгмоқ Самога?
Қандайин куч бошқарди, билмам,
Ўзим тортдим оҳанрабодан...

Юрагимни эзмоқда бир ҳис,
Оромимни олмоқда алам.
Узримни рад айламанг ҳаргиз,
Айб мендан ўтган бўлса ҳам.

2010

* * *

Аршда мангу ёнган дилнинг нафаси,
 Илоҳий ҳукм ила Сизга таралди.
 Бекор эди дунёнинг нур-зиёси,
 Меҳр Сизнинг қалбингиздан яралди.

2010

* * *

Дилда сайрайверса бир қушча,
 Типирчилайверса найлаин,
 Юрак ўтдан яралган бўлса,
 Ёнмай ахир нима қилаин?

2010

* * *

Кимнидир соғинмай яшаб бўлурми?
 Бўлурми ҳеч кимни кутмайин яшаб?
 То тириқдир инсон, ўлмагай ҳислар,
 Яшаб бўлмас жонсиз буюмга ўхшаб.

2010

* * *

Бағрим тўла баҳорий гуллар,
 Эсар маъюс руҳимда насим,
 Фунчадаин бокира, маъсум
 Ишқимга чанг солмоқда йиллар.

Вужудим минг титроққа солсин
 Азалий ва абадий бир ҳис,
 Илоҳий ишқ музофотида
 Ушшоқдаин қолдираман из...

Ишонч кезар мозийгоҳ аро,
Қадр билар тупроқда жойи!
Истак нима, сабр қурбони,
Юрак нима, ғуруринг пойи.

2010

* * *

Изн берманг узр сўрмоққа майли,
Бўлди қалб ғамдин йироқ сиз туфайли.
Омон етсин сизга сўнгги шу калом:
Минг узр, минг ташаккур, минг эҳтиром!

2010

* * *

Сизни унутмоққа етади қурбим,
Фақат ер ғурурим топмас ҳаловат...
Айлай сукут, сабр, чекай минг ғурбат,
Отманг лек бошимга санги маломат!

2010

ҚУЁШЛИ КУНЛАРИМ

Қуёшли кунларни соғиндим,
соғиндим, юлдузли самони!..
Қиш бўйи гувоҳим —
Оймомо
қошида қақшади бу жоним...

...Қуёшли кунлар ҳам келдилар,
тўлдилар юлдузлар самога,
баҳорнинг серташвиш кунлари
дилим ёр этди бевафога...

Қаноат отига ўлтириб,
оймомо қошига учдим мен,
ҳаёт, бу не синовким,
ишонч
тоғидан йиқилиб тушдим мен?..

...Ёз ўтди, куз ўтди, қиш ўтди,
кўкламга етарман эрта-кеч?
Бу бошдин анчайин иш ўтди,
минг излаб топмадим бир юпанч...

Қуёшли кунлар-ку қайтажак,
тарк этса гар туйғу қайтмагай,
тўлса ой, ҳилол юз кўргазар,
сўнса лек ишқ — семурғ қайтмагай!?!..

Серқуёш кунларим,
алвидо,
алвидо, серёғду самолар!..
Яшарман-ку...
Сизга ошино
Бўлмоққа қилолмам даъволар!?!..

2002

ГУЛ ЁШИМ

Гул ёшимни йўқотдим, аммо
 Кўзёшимни йўқотганим йўқ,
 Ўт нигоҳим сўнди-ю, сафо
 Қалбим мудом ёниб турган чўғ.

Ишончимни йўқотди дунё,
 Ишқим вале садоқатга дўст,
 Қувончим йўқ, муз қотдим гўё,
 Юраккинам тўла қасос — ўч.

Гулзоримни йўқотдим, рўё
 Бўлди гўзал сайргоҳларим.
 Мадоримни йўқотдим, риё
 Зарбидан кўп доду оҳларим.

Сардоримни йўқотдим — зебо
 Суйиб, авраб бандилар этди.
 "Қароримни йўқотдим", деб-о
 Қалбим тифсиз сўйиблар кетди...

Соф ишқимни йўқотдим, даво
 Топилгайми рашк дардига?
 Сиришқимни йўқотдим, равон
 Оқиб кетди ернинг қаърига...

Гул ёшимни йўқотдим, аммо
 Бардошимни йўқотганим йўқ.
 Сар — бошимни йўқотди само,
 Қуёшимни йўқотгани йўқ...

2003

«ВАФОДОРЛАР»

Бир оз қилсам сабр келур баҳорлар,
Бедиллар кўксин-да забт этур орлар...
Кулмасин қалбима ошиқи зорлар —
Тарки ишқ этгани рост «вафодорлар».

Сабр этсам, Офтобга қайтажак нурлар
Тафтидан тагин кўз очурлар гуллар.
Топилур ғофиллар йўқотган йўллар,
Васл уйин лек тополмас «вафодорлар».

Сабр этсам, янги Ой бир кун тўлиб, маҳв
Бўлган чоғ Шамснинг кўксин безар шавқ,
Ҳожат не, қудратин айламасман шарҳ —
Кўрни ҳам этгуси халос, «вафодорлар».

Гарчанд фано олий бир имтиҳондир,
Муҳаббат ўтида майли, Ҳақ, ёндир!
Кўнгил кушандаси шубҳа-гумондир:
Туманларда кезар маст «вафодорлар».

Наилож даҳр аро дажжол хиёнат —
Аждодлардан мерос энг бад омонат.
Сийласа беорни ҳамки саодат,
Риёни тутмасин дўст, «вафодорлар».

Забун жисму жоннинг юксак ғурурин —
Дилдан ёғиб турган садоқат нуруин
Айрилиқ онлари келмасдан бурун
Қўймасин тупроқдан паст, «вафодорлар».

Катгами, кичикми гуноҳингизни
Кечар, тинглаб Аллоҳ дод-оҳингизни,
Ризо этолмай жуфт-салоҳингизни,
Борсангиз Ҳақ кечирмас, «вафодорлар!»

2003

* * *

Майли, туннинг кучоғидан
 тундан қаро гуллар келтир,
 (Каззоб дунё, ўчоғинга
 алвон рангли ашким селдир!)
 Майли ўлдир,
 хиёнатли кучоғингда мени ўлдир,
 Аммо асло аён этмай,
 олиб кетгум асроримни.

Майли менинг гулзоримда
 сайрасин ёв булбуллари,
 Майли, мунгли осмонимда
 елсин ғолиб дулдуларинг,
 Майли, куйсин кўнгилларим,
 кулсин сенинг шўх дилларинг,
 Минг бор жабру жафо айла,
 алишмасман қароримни.

Мен жонимни бериб бўлдим —
 ишқ элида қабрларим,
 Агар ошкор этар бўлсам
 сенинг барча жабрларинг,
 Эшитмоққа етмас на ер,
 етмас само сабрлари!..
 Ўлсам ўлгум,
 Вале ошкор этмам ҳоли абгоримни...

ФОФИЛГА

1

Сен гулни ҳақорат қилмагил, эй дўст,
Кўнгилни ҳақорат қилмагил, эй дўст,
Мунча кўп чалмасанг хиёнат куйин,
Бас, етар, нақорат қилмагил, эй дўст!

2

Дерлар: айтилган сўз — отилган ўқдир,
Суяксиз тилга кўп эрк берма, нодон.
Малаклар номингга лаънатлар ўқир,
Ҳар сўзнинг жавобин қайтарар жаҳон.

3

Сен ўрнингни юксаклардан излама,
Юксакликка ой ва қуёш муносиб!
Ерни сен деб, самоларни сизлама,
Охир бўлгай жойинг тупроқдан насиб.

4

Мунча ёлғонларни хуш кўрурсан, айт,
Ёмби ёронларни туш кўрурсан, айт?
Мен сенсиз қуёшга ҳамроҳ бўлмишам,
Сен менсиз чоҳ сари кетмоқдасан, қайт!

СИНГАН КЎЗА

*(Дугонам дил дафтаридан)**(Т у р к у м)*

Ўн олти йил ўтиб, асл қиёфанг
 Кўзларим олдида бўлди намоён.
 Бўйнимга тилла деб таққан занжиринг
 Зангли кишан экан,
 Дилда зўр исён!

Ўн олти йил бурун ясаган кўзанг
 Чил-чил синдирди ўз қўлинг ниҳоят...
 Ямаш учун синиқ кўзани,
 Ҳатто
 Ўн олти минг йил ҳам эрур кам муддат!..

Ўн олти минг бора
 Ўн олти минг ғам
 Зарбидан кўзангни чертди кўзёшим...
 Вужудингга меҳмон куфрона ҳислар
 Макри-ла кўр каби уриб ўз бошинг —

Парчалаб ташладинг!..
 Риё баҳрида
 Кенг очиб қулочинг
 Ўн олти минг йил
 Сузсанг-да бир томчи оби ҳаётни
 Топмасинг муқаррар, бандаи ғофил!?..

Сенга-да, менга-да тупроқдан охир
 Абадий жой берар сахий Она ер!..
 Кўзангнинг ўн олти минглаб парчаси
 Танангга ўн олти минг бор ботиб, дер:

“Ўн олти минг кўза ясай жисмингдан,
Ўн олти минг томчи кўзёши тўккил,
Ўн олти минг бора дўзах ўтида
Тобланиб,
Кўзалар қадрига етгил!?”

• • •

Энди сен мен учун бегона,
Бўлмасман лек далли девона!..
Мен ҳали Қуёшга етгайман,
Ҳатто Ой бўлолмас парвона.

Билмадинг вафо не, бахт нима,
Шукроналик нима, тахт нима?
Оқибат нимадир, қадр не,
Муҳаббат не демак, аҳд нима?

Кўп учдинг қабоҳат макрига,
Гулсуврат тиконлар захрига,
Тавба не билмадинг, минг афсус,
Дил бердинг фано ишқ шаҳрига!..

Ақл-идрок, юрак-қон сенингдир,
Омонат ёлғиз жон сенингдир,
Гар ўйлаб босмасанг қадаминг,
Сарсон тан — саргардон сенингдир...

Сархушсан, сархуш май сеҳридан,
Нун соя пайдодир эGRIDан,
Кўзинг кўр этган нафс балоси
Айиргай энг улуғ меҳрдан!

Ҳавас, ҳирс ўткинчи, кун фоний,
 Куфрона нур сочган тун фоний,
 Надомат юртига етганда
 Азобдир лаззатинг шул оний!..

Кўнглинг кўчасида девона —
 Энди сен мен учун бегона!
 Қуёшга суюкли қалбим бор,
 Сен не?
 Ой бўломас парвона!..

• • •

Сенсиз яшаган дил,
 энди ўзим ҳам
 сенсиз яшамоқни ўрганадирман,
 маккор нигоҳингдан,
 қув забонингдан
 фориф тонгла Маҳшар уйғонадирман!?!..

Кишанбанд танаму туйғуларимни
 айни қиш чилласи айладинг озод,
 неча бетакрор гул баҳорларимни
 кузга айлантирдинг, бераҳм жаллод!..

Дил беун,
 мисоли она капалак —
 ҳар кун-тун учун бир қурбон бергувчи,
 дил беун...
 мисоли маъсума малак —
 иблислар кўксининг захрин сўргувчи...

Сенсиз яшамоғлик бахтлигин балки
 ҳамоно англамоқ истамас кўнгил,
 сафолат мулкининг сафилидан ё
 кечмоқ эмасмикан у қадар енгил?..

Сенсиз яшаган дил...
энди ўзим ҳам
Сенсиз яшамоқни ўрганадирман!..
Ёлгон сўзларингу
оғу тилингдан
фориф тонгла Маҳшар уйғонадирман?!..

...

Сенинг қилмишингдан ранжимам асло,
Бундан-да тубанлик кутмоғим мумкин...
Мен ахир нафосат ганжиман — сафо,
Сен эса эурсан сафолат мулки.

Сенинг қилмишингдан ранжимас юрак,
Унга ҳеч дахлдор эмассан чунки.
Дил бу мусаффо ишқ, мусаффо тилак,
У сендан айро-ку неча йил-кунки.

Дил фақат шафқату шафоатдадир,
Дил мутлақ юксақдир мағлубиятдан.
Сенинг қилмишингга қайғурса ахир,
У айро тушгуси салоҳиятдан!..

Ҳеч айро тушгим йўқ салоҳиятдан!..

...

«Тенг-тенги биландир,
Тезак — қоп билан!»
Энди муносибинг топибсан,
Қойил!
Ахир самоларга юдуз ярашар,
Зулмат қатларида яшайди ғофил!

Сен гулдан мушк тилаб,
Ишқ кутма нолон!
Қолган дил — чиққан жон,
Унутма, нодон!
«Кечир, адашдим», деб,
Адашма, асли
Сен энди тенгингни
Топдинг, «қадрдон!»

• • •

Қоч, мунаввар йўлимдан,
Қоч, зулматга бошлама!
Лойқаланган сувингни
Гулзоримга ташлама!

Қоч, дилимни ғашлама,
Юқтирасан гардингни,
Содиқ гумроҳларингга
Айт, давосиз дардингни.

Менга нима, мен ҳамон
Яшаяпман ўшандай!
Бор муаммо сенингдир,
Ечсанг, ечавер қандай!

Қоч, қўлингни узатма,
Қоч, кўнглимни оздирмай.
Қарашга ҳам ҳаққинг йўқ,
Менга, ҳатто сездирмай!

* * *

Балчиқли қўлларга ботдинг-у,
Дарёдан айрилдинг тоабад.
Қўй, менга чўпчаклар сўйлама,
Қўй, мени алдама, «муҳаббат»!

Чиркин қўл билан ишқ оби, деб,
Оғулар тутдилар, нўш этдинг,
Покиза туйғули оламдан
Харобот кулбасин хуш этдинг.

Бор, ўша кўнглингга муносиб
Ошингни ичавер шимириб.
Бас, олтин орзусин айлама,
Тошингни теравер қидириб.

Ўйлайсан: бу дунё вафодир!?
Ўйлайсан: кайф-сафо ғанимат!?
Эҳ ғофил, устингдан мириқиб
Куляпман — кулмоқда жамият!!!

Дунёни алдашинг мумкиндир,
Алдамоқ осонмас муршидни,
Зулматга равона бўлмаким,
Қаҳридан кул бўлиб хуршиднинг!

* * *

Йўқ!
 Мен сени қизфонганим йўқ!
 Фақат таҳқир оғир юракка!
 Севмайман!
 Рост!
 Ҳеч тонганим йўқ!
 Фақат тинч қўй, қўй мени якка!

Йўқ!
 Мен ҳали дунёга келиб,
 Бирор дилга бермадим озор!
 Яхшимисан ва ёки ёмон,
 Сен учун ҳам қурмагайман дор!

Яшайвергин истаганингча,
 Яшайвергин ғафлатда қониб,
 Мен яшайман мағрур ва ғолиб,
 Гарчи мағлубдирман сенингча!?

* * *

Мен таслим бўлмайман,
 Бўлмаганман ҳам!
 Фақат юрагимга тирама ханжар!
 Майли дунёлардан кечарман, малҳам
 Тополмасам кўнгил дардимга агар...

Мен таслим бўлмайман,
 Бўлмаганман ҳам.
 Фақат чуқурларга итарма мени!
 Сенга дунёингни қайтариб бергум,
 Фақат қўшилмайман дунёнгга сенинг.

Мен — само бағрида милтироқ юлдуз,
Тубан ниятларга қарам бўлмасман.
Сен менга ёмонлик соғинма ҳаргиз,
Сенинг қарғишинг-ла ўлмасман!

Фақат дунёингга қўшилгим йўқдир,
Фақат риёингга қилолмам тоқат...
Мени ўлдиролмас сен отган ўқ, бил,
Мени йўқ қилолмас қабоҳат!
Мен яшаяпман — дунё мен томон!
Сен ва фақат удир қабрда.
Мен чарчамайман,
Кечмам ҳеч қачон!
Сабрдан!

2003—2005

Дафтарн Заъфарон

Самандар қавмидаи эруф бу жисмим,
Қўҳи гам доғидаи қуфур бу жисмим,
Қўҳи Қоф шонига бинишур исмим:
Мен — Адам шахрнниг бир гамбодаси

АЛДАМЧИ ТОНГЛАР

Яна ҳижрон доғи кўксим тифламиш,
Дил шўрлик беланмиш тупроққа яна,
Маъсум юрак ўксиб-ўксиб йиғламиш —
Қайғу фолибона қилмиш тантана.

Кўнгил яна олис Самони кўзлар,
Қайсар руҳим ҳамон ор қошида лол.
Равон кўзёшлару соғинчли сўзлар
Мадҳияси мудом хаёлий висол...

Сафо қучоғинга етурман бир кун,
Эй олис Осмон, эй олий Тилак!
Бағримдаги харсанг тошларни кукун
Айласа, не ажаб, самовий юрак!..

Тунлар тушларимда меҳринг суратин
Чизгум — қалб девори ўйма нақшинкор.
Ўйилган кўксимга етмас сира тин —
Кутаман, ҳар ёруғ тонгни умидвор...

Лек, алдамчи тонглар бир-бир хўшлашиб,
Мозий денгизига сокин чўкмоқда.
Дарё кўнгил эса ўзандан тошиб,
Субҳи дийдор учун фифон чекмоқда...

Ҳаё тожин кийган мутё бошимни
Тилло остонанга қўйсам, дафъатан,
Киборинг сўндирса гар Қуёшимни —
Фарзанд доғида зор йиғлагай Ватан!..

1998

* * *

Насим оғушида
 соғинч нағмасин чалди торим,
 Изинг излашга чоғландим, лек тўсиқ бўлди орим,
 Маскани ноаён ёрим, озорлари бисёрим,
 Қадамлари ошёнима ҳаво янглиф даркорим.

Ташна дил захри мор ичди, ўртаган армон сабаб,
 Ўт ичинда хорни қучдим, захми зўр ҳижрон сабаб.
 Даҳр аро ишқ домига ҳеч топмадим имкон, сабаб:
 Кўнгил сенинг, жисму жоним побаста зиндон
 сабаб.

Жон физо ўйлар баҳрига чўлғонмоқни соғиндим,
 Умидбахш тунлар бағрида тўлғонмоқни соғиндим —
 Субҳи козиб ваъдаси-ла уйғонмоқни соғиндим,
 Дийдорсиз ишқ гулханида чўлғанмоқни соғиндим...

Эсласам, дил тоқчасига изтироблар таҳланур,
 Ёнар кўксим, вале ашким кипригимда яҳланур,
 Васлинг баёни кўйида қаламларим чарҳланур,
 Энг муқаддас Сўзим —
 Кўнгил жавонида сақланур...

1996

• • •

Унута олмасам нетай, севгилим?
Ҳамон тирнамоқда кўксимни фироқ.
Абгордир ситамлар заҳмидан дилим,
Фигоним Аллоҳга етмайди бироқ.

Унута олмасам нетай, севгилим?
Гирён туйғуларим кўр этди кўзни.
Ишқим розин ошкор этолмай тилим —
Дилга қулфлаб қўйди муқаддас Сўзни...

Хушқолликка ётман, токи, севгилим,
Этмагунча тақдир дуч иккимизни.
Лек ҳорғин, ғамзада кўзларим лим-лим
Ёшин сочиб энди изламас Сизни...

1996

• • •

Севгим туморин асрадим қалбимнинг ардоғида,
Хаёл мулкида сайр этдим соф муҳаббат боғида...
Ҳажрдин афтода ўлдим, ёр сарафроз чоғида,
Бесамар кетди нидолар тўбийнинг япроғида,
Ташнаман ишқ саҳросида, дилафгорман доғида...

Ситамгар шоҳвор фироқи бирла хунхор йиғларам,
Дўсту душмандин ниҳона бисёру зор йиғларам,
Ломакон қалбима тополмай ғамгузор йиғларам,
Бесамар кетди нидолар тўбийнинг япроғида,
Ташнаман ишқ саҳросида, дилафгорман доғида...

Занжирбанд кўнглима ошиқ харидорлардин
толдим,
Билмам, замирим нечун ул қимматбаҳоға солдим?!
Машраби девонадек дил можаросиға қолдим,

Бесамар кетди нидолар тўбийнинг япроғида,
Ташнаман ишқ саҳросида, дилафгорман доғида...

Севгисиз бехонумонман, бор бисотим найларам,
Толеим, тахтим фиғону ғамга сотдим, найларам,
Тун-куним зулмат эрур, Хуршида отим найларам?!..
Бесамар кетди нидолар тўбийнинг япроғида,
Ташнаман ишқ саҳросида, дилафгорман доғида...

1996

* * *

Еру кўқдан саралаб, ягона танлагоним,
Васлингга, жамолингга етсам армоним қолмас.
Такрорлайверар исминг тинмай ташна забоним,
Хаёлларим хаёлинг бирла қувлашиб толмас...

Еру кўқдан саралаб, ягона танлагоним,
Беиштибоҳки, магар кўрсанг бир оразимни —
Асиримга айланиб, такалум этган оним
Ортга қўярдинг Шошу Самарқанд, Хоразмни!..

Андижонни ошиён айларди кўнглинг сўзсиз,
Мисли оҳанрабодек этардим ром ўзимга..
Демагил, чиройинг-ла бунча ғурурланма, қиз,
Сеҳрлар севгим кучи, кўзинг тушса кўзимга!..

1996

* * *

Руҳим изтироблари қачон топгуси барҳам,
Токай бедаво дардга излар ҳақимлар малҳам?
Висол кошонасига ошуфтадурман мен ҳам,
Ҳижронга қул қалбимнинг шоҳи, қаерлардасан?

Бенажот қолдирса гар ҳақимларнинг давоси,
Этурман Мажнун мисол саҳрони қалб маъвоси...

Ҳаловатим ўғирлар ҳорғин асаб ғавғоси,
Зулматга ёр қалбимнинг моҳи, қаерлардасан?

Лайли, Ширинлар фақат афсонада бор эмас,
Улардек қасд жонига исломга хос кор эмас,
Ошкора ёр ишқида ёнса Зухро ор эмас,
Ишқи пинҳон қалбимнинг оҳи, қаерлардасан?

1996

* * *

Ёлғизим, борлигим сенга талпинар,
Сен томон шайланар неча бор юрак,
Армону орзуйим кўксимда тунар,
Лек боролмам...
Нетай, эй, бохабар фалак?!

Дилим фарёд чекиб, оҳ уриб толмас,
Вужудим бемажол, қўлим бетиним...
Юракни бу таним кўтара олмас,
У фақат ёстиқдан топгуси қўним.

Умид гулдастасин бир қучолмасман,
Армон тиконлари тўлиқ қўйнимда...
Орзу мусалласин ҳеч ичолмасман —
Чигал ўй иплари бўғар бўйнимдан...

Руҳим танимни ўз измига солар,
Кўнгилдан берухсат ташлайман қадам.
Не учун, не учун ўз руҳим тонар
Ўз кўнглимнинг хоҳиш-истакларидан?...

1996

* * *

Софиндим, кўқдаги танҳо юлдузим,
 Рухсорингни бир бор кўрмоққа зорман —
 Қувонч не, билолмам, хунхора ўзим,
 Сенсиз ҳолим забун, бенаво, хорман.

Фалақдан анжумлар аро пинҳона,
 Аҳён-аҳёнда бир кўргазурсан юз —
 Шуъла афшонингдан дилим тўлғона,
 Турфа ўйга чўмар кеча-ю кундуз...

Қайдасан, суюкли танҳо юлдузим?
 Покиза севгимни айла ижобат.
 Фам ажини қолаб олмасдан юзим,
 Ҳабибинг бўлайин, бергил ижозат.

1996

* * *

Кўзёшларим сочилиб, дилим сиёҳдир бутун,
 Қалбимнинг ўкинчлари фарёду оҳдир бутун,
 Армон тиғи танамга қазгувчи чоҳдир бутун,
 Халос этинг илинжим, ушбу тор шабистондан.

Неча йилдирки, кўнглим танҳо сизгадир қарам,
 Юрагим деворларин тинмайин тирнар алам,
 Надоматлар кулбасин тарк этмоқни истарам,
 Орзу этгум манзилгоҳ, ёруғ кавкабистондан.

Умидларимни ҳижрон гулхани этмасин кул,
 Найларам бу маконни кўнгилда очмаса гул?..
 Жаннатдир мулкингизда магар эрсам-да бир қул,
 Олиб кетинг, султоним, қулингиз зимистондан.

1996

Соғинчим бағрингга олгин, оқ қоғоз!
Чак-чак томчи бўлиб чертса деворинг.
Ором кечалари бу маҳзун овоз
Безовта этса ҳам ёпма узоринг.

Алвонранг бу ҳисга паноҳ бер, қоғоз,
Даргоҳингга сиғур ҳаттоки минг йил.
Хаста кўнгул аро фурсат эрур оз –
Йўқса шу кеч ани кул этгуси, кул!..

1997

Кўксимда кўкарган ғам дарахтининг
Ҳар бир япроғида исминг ёзиғлиқ,
Юрагимга тифдек санчилаётган
Шохларида зил-зил армон осифлиқ,

Хазонга айланган япроқ юзидан
Бирма-бир исмингни суғурар қалам,
Зулматга чўмганда беғубор қоғоз,
Дайди ел мисоли изғийди алам...

1997

ОНАЖОН

Соғинч ҳисси ва мунглиғ
Дилим айтар, Онажон,
Меҳрингиз нури янглиғ
Хотиримда чароғон –
Орзулар кўкида сайр
Айлаган онларга хайр!..

Қаноат тобеси — дил
 Эшик очар, Онажон,
 Қалбимнинг энг мусаффо
 Туйғуларини қурбон
 Этиб, бегоналарга —
 Суйиб оввораларга...

Байтул ҳазон кўнглима
 Ёғду сочар, Онажон,
 Қуёш тафтидан ўтлуғ,
 Қамар сиймосидан пок
 Чехрангиз, нурмаконим,
 Кўкси дурларга коним.

Наҳри Норин юзимнинг
 Шўрин ювар, Онажон.
 Нигоҳингиз ғамимни
 Дилдан қувар, Онажон...
 Бажармас юрак фарзин,
 Уқмас кўникмоқ дарсин,
 Йўлимга сочар арзин —
 Йиқилгайман, Онажон!..
 Пойингизга хазондек
 Тўкилгайман, Онажон!..

1997

НАМ САТРАЛАР

Қоғоз қоралаган қалам ҳамкори
 Сиёҳ эмас, қаро кўзим ёшидир.
 Сатрлар — безовта руҳимнинг зори,
 Кўксим эзаётган алам тошидир.

Турарлар сафлашиб,
Ожиз, безабон
Кўнглим кашкулидан тўкилган сўзлар.
Бошпана ахтариб қанчаси сарсон,
Ё қоғоз, ё дилга сиғмайин бўзлар...

Сатрларга сизиб сўзлар қаъридан,
Ашким жилға бўлиб оқмиш бетўхтов.
Кимдир киприк ювар ўқир чоғида,
Мисралар намлигин сезмайди биров...

Қоғоз қоралаган қалам ҳамкори
Сиёҳ эмас, қаро кўзим ёшидир,
Деманг, сўз саралаш экан-да кори?!
Шеър — юрак озиғи, қалб қуёшидир!

1997

ХИЁНАТ

Қалбим шикастадир юзинг аксидан,
Бағритош зотларга соя солсанг-чи!..
Аёвсиз афсунгар нигоҳинг тигин
Рақибим кўксига санчиб олсанг-чи!..

Кўнглим эрур — тирик ғам мақбараси,
Чироқ тансиқ вайрон юракларимда..
Ҳамла қилсанг тагин,
Эй, бераҳм ёв,
Жонсиз таним ётгай йўлақларингда...

Кўзимнинг шароби гар бўлса даркор,
Майли гирён айлай ҳар он, ҳар соат.
Ягона ўтинчим:

Лоақал бир бор
 Менга қиё боқмай кет, эй хиёнат!

1997

ПАНОҲ

Не нафким, бедорхоб байт битурсиз, дер,
 Ором ёр бўлмағай, гар ёзмасам шеър,
 Қўним йўқ жисмима, ё фалак, ё ер —
 Шояд, кўнгил юкин олсалар, ё Раб!

Ёзсам, чекингай мунг, дейману гумроҳ —
 Армон ва ҳижрон мунг мулкига ҳамроҳ,
 Кезгайлар садоқат гулбоғида... Оҳ!..
 Кошки, пайҳон айлаб толсалар, ё Раб!

Неча мезон, неча фаслар, ойлар
 Жолаларин дийдам шашқатор айлар,
 Қоғоз ашк шодасин кўксига жойлар —
 Зора, зорима кўз солсалар, ё Раб!

Ишонч қасрига ўт ёқса иштибоҳ —
 Топгум шеър бағридан кўнглима паноҳ!
 Умр иддизига тега урса, чоҳ,
 Тубига чўккай бир кун алар, ё Раб!

1997

* * *

Тунда тундек тийра дилга
Илк баҳри нур сочолдинг сен.
Таҳаммул-ла ташна гулга
Ишқ булоғин очолдинг сен!..

Надоматким, вобаста гул
Ихтиёрин ниҳон этди,
Ёғдуларингга бўлди қул,
Вале этмай аён, кетди...

Тагин тундек қаро зулфинг
Насиб бўлғайми, билолмас...
Чашминг, қароғинг оҳ, қулфинг!..
Гул — банди, озод бўлолмас.

Бир дам саховатли ҳариф
Бўлдингу бахш этдинг ҳаёт!
Наҳот, эй беназир шариф
Маҳшаргача эурсан ёт?!

Жон олғувчи малак ташриф
Этса ҳам боғ кезмасмисан?
Гул — ғофил эрса, сен — ориф,
На дер кўнгил, сезмасмисан?

Чархи кажрафтор гулни гар
Элтмаса ул висолингга,
Йўлла малақдин хуш хабар —
Зори гуфтори болингга...

1997

* * *

Сиздан ранжимоққа ҳаққим йўқ сира,
 Гарчи ўртанса-да минг бора кўнгул!
 Сизсиз туйғуларим ҳамон бокира,
 Армон саҳросидан излармиди гул?..

Дерларким, ер юзин меҳру диёнат
 Тарк этиб, мангулик сари равона
 Бўлса гар, яқиндир рўзи қиёмат —
 Қолмаса яхшилар охир замона...

Сиздек соф кўнгиллар яшасин доим,
 Замин юklarини ортиб елкага!
 Шояд, олислагай қиёмат қойим —
 Раҳматлар ёғилгай шунда ўлкага!..

Сиздан ранжимоққа ҳаққим йўқ сира,
 Майли, ҳабиб бўлинг ҳабибингизга.
 Мен пинҳон севгимни асраб бокира,
 Яратгандан толе тилайман Сизга!..

2000

* * *

Келишга ваъдалар айлаб,
 Вафолар қилмадинг, ёрим,
 Жаҳонни тутди фарёдим,
 Сенга лек етмади зорим.

Эдинг бир лутфима муштоқ,
 Сенингдир борлигим бу кун,
 Ки сезмайсан, бутун олам
 Ҳажрдин торлигин бу кун.

Сиру асрорларим қисмат
Санга этганди шарҳ бир-бир,
Бу кун ғамларга фарқ қилган
Ўзингсан — дилни эзган сир...

Ситамлардан эдим безор,
Билардинг бу юрак ҳолин.
Фироқинг наҳри гирдоби
Тамом танг қилди аҳволим.

Ҳукмрондир бугун дилда
Алам отлиғ қасоскор ҳис.
Видо сўзин этур такрор
Умид кўнгил аро танқис...

2000

ГУМОН

Ёлғизман, ёлғизим, юрагим ёлғиз...
Сен — шерюракдурсан, мен — ожиза қиз.
Соғиндим, соғинчим, соғинчим — чексиз,
Афсус, қайтиб Сени кўрмоғим гумон...

Мен Сендан на гуҳар, на дур сўрадим,
Висол хобгоҳида сабр сўрадим,
Ҳисларинг авайлаб, дилга ўрадим...
Афсус, қайтиб Сени кўрмоғим гумон...

Менга керак эмас жаннатий гулзор,
Қалбинг гулларига бўлганман хумор,
Ойу юдузлар ҳам эрур хабардор!..
Афсус, қайтиб Сени кўрмоғим гумон...

Қўрқма, гулбофинга қадам қўймасман,
 Гарчанд ўзга боғнинг гулин суймасман...
 Э воҳ!
 Дил куйга-ю, ўзим куймасман?!..
 Афсус, қайтиб Сени кўрмоғим гумон...

2000

* * *

Қалбинг тўла гул экан!
 Лек, не сабаб қўлимга
 Тутдинг бир даста тикан?!..

Овозинг экан майин,
 Ҳам сўзларинг пурмаъно —
 Мафтун бўлдим кун сайин!..

Фуруринг бирам баланд
 Эканки, фуруримни
 Этди тупроққа монанд...

Шарифинг гарчанд улуғ!
 Аммо тушунмас юрак —
 Нечун гоҳ ваъданг қуруғ?

Бек экансан!
 Во дариг!
 Билмам не ҳис дилимда —
 Ранғим этмоқда сариг?..

2000

* * *

Босган қадамимча харидорларим
Бошлари хам эрур қошимда...
Руҳимни ҳолсизлик енгди-ю
Бошгинам эгилди қошингда...

Тупроққа кўмилган ғурурим
Юракдан симирди ёшимни...
Мукаммал борлиғинг қуёши
Илитган эди дил-тошимни...

Сездимки, ҳисларинг мен томон
Тортдилар жисмингни оҳиста...
Во ажаб!...
Сенингдек метинни
Топмоғлик машаққат минг истаб...

Билурман,
Эй умри азиз ёр —
Босган қадамингча харидорларинг
Бошлари хам эрур қошингда...
Ҳажрингда бедармон эсам-да,
Орият тожи бор бошимда —

Боролмам,
Эй умри азиз ёр!

2000

* * *

Бағрим аро босиб йўл,
Меҳр исмли бир гул
Ўсиб чиқади аста...

Елга боғлаб муҳаббат,
Қадди долдир, оқибат
Излаб юраги хаста!

Хастаки, давоси йўқ —
 Асло интиҳоси йўқ,
 Фам куйига пайваста...

Булбул жўр дил дардига,
 Жилвагар гулбаргига
 Товус кўнгли ҳавасда...

Ел англамас дилини,
 Элга очмас сирини —
 Зухур этар ораста.

Ҳуснига ой маҳлиё,
 Маъсума боқмай қиё,
 Ўлтирур жим қафасда...

1999

* * *

Мисоли кўксимда, э воҳ,
 Фам кони борга ўхшайди.
 Бу ғамлардин холи бўлмоқ,
 Хўб мушкул корга ўхшайди.

Армоним дилдан тамоман
 Узилган торга ўхшайди,
 Ҳажру аламлар кўнглима
 Етган озорга ўхшайди...

Бунча ситам: оҳу андуҳ,
 Бергувчи ёрга ўхшайди,
 Кўзларим мангу йўлинда
 Қолгувчи зорга ўхшайди...

Фироқ дарёсига отган
Жисмимни — орга ўхшайди,
Севгим бамисли Хуршиду
Дардим бисёрга ўхшайди.

1996

Кўзларинг тубинда маъно яширин,
Мисли дурдонадир, сухонинг ширин,
Кўнглингда не ҳис бор, ошкор эт сирин,
Матонат мулкининг эй шаҳзодаси?!

Безабон нигоҳим — оҳим сенингдир,
Меҳру муҳаббатим шамс ила тенгдир,
Не бахт, изларинг ер узра менингдир,
Минг оҳ, кўксим тўла армон шодаси!..

Висол ваъда айлаб, тонглар оқарар,
Хуш сабо паришон сочларим тарар,
Юз очган умидим ғунчасин саҳар
Маҳв этар оқшомнинг шум шаббодаси...

Орзулар эртагин сўйлайди дилим:
Хаёлот водийсин боғлари сўлим,
Гулларин тергали етмайди қўлим —
Базми ишқ жомида ҳажр бодаси...

Самандар қавмидан эрур бу жисмим,
Кўҳи ғам доғидан қурир бу жисмим,
Кўҳи Қоф тошига битилур исмим:
Мен — Адам шаҳрининг бир ғамбодаси!..

1999

Нури хиллол

Шеър бағрида индион қўшиқлар —
Ойга сирдои нурафшон Ғўё.
Қуён ва дил — шенисиз ошмақлар,
Қуён ва дил — тексиз оғ Ғўё

МАКОН ВА РУҲ ОРАЛИФИДА...

(Сизга етмас сатрлар)

(Т у р к у м)

* * *

Сизда уммон қудрати мавжуд,
Меңда қуёш ҳарорати бор.
Сиз бергайсиз дунёга умид,
Мен шу умид дардида бемор.

Сиз қатъият юртида шоҳсиз,
Мен ҳиссиёт мулкига қарам.
Сиз нақадар мендан йироқсиз —
Музаффарсиз, олий, мукаррам!

* * *

Ишонч ипларига бойланса ҳислар,
Самовий сирларга бурканса дилим.
Кўз очса кўксимда умид булоғи,
Изингизга атрин сочса ишқ гулим...

Ногоҳ узиб ишонч ришталарини,
Даштга айлантириб кўнглим гулзорин,
Ишқ йўлида сарсон хаста юракка
Жойламасмикансиз дунё озорин?..

* * *

Сиз бир қадам босдингиз-у,
Босолмай мен бир қадам,
Сукунатнинг йўлларида
Чекяпман ранжу алам.

Нигоҳингиз сўйласа гоҳ,
Эътибору хурматдан,
Шеър яралар дилда ногоҳ,
Нур ёғар самоватдан.

Дил дегани бир девона,
Кашкули тўла туйғу,
Ишқ даштида кезар сарсон,
Билмас тиним ва уйқу.

Чалар маҳзун куй — тарона,
Солар ўзин минг кўйга.
Йиғлар зарра чиқармай ун,
Тиғлар кўксин минг ўйда...

Сиз бир қадам ташланг яна,
Босмам қадам ортимга,
Бурмам юзим муҳаббатдан,
Кўнурман дил шартига?!..

* * *

Аршдан ёғилган соф тилакларимни
Лолу асир бўлиб тинглади дунё...
Шу тун кўзларимга келмади уйқу,
Шу тун юрагимда тунади дунё...

Меҳр риштамиздан яралди ҳайрат,
Суйиб назар қилди ҳазрати Хизр,
Сирримиз билса-да нури илоҳий,
Бизга бериб кетди тоғдайин сабр!..

Биламан, висолга умид йўқ сира,
Гарчи юракларда ҳислар бокира.
Хаёлот мулкидан дил изн сўрар,
Тақиқ этмасмикан Сизни суйишдан?

Дунёда неъмат йўқ туйғудан азиз,
Гарчи қолдирсак-да айро-айро из,
Ҳасрат-надоматга қул бўлмам ҳаргиз,
Мен ишқ оловида қўрқмам куйишдан!

Эҳтиром ёфилса нигоҳингиздан,
Хушкалом янграса даргоҳингизда,
Гарчи бу шаҳодат илоҳий ҳисдан,
Ортиқ журъатим йўқ шукр дейишдан...

Хаёлотга дил бериб бўлдим,
Беролмайсиз Сиз хаёлга дил —
Қўл узатиб турибди дунё,
Нажот тилаб Сиздан муттасил!

Мен меҳримни сочдим мардона,
Меҳрингиздан меҳрга тўлиб,
Гар хатога йўл қўйсам, ҳатто
Айбимни қон ювмоғин билиб!..

Минг бир савол тилди кўксимни,
Минг бир нигоҳ айлади таъқиб.
Ёқолгайми Қуёш кўксин ўт,
Бўлгайми Ой балдоғин тақиб?..

Аллалар хуш хаёллар ҳар тун,
Энг мунаввар, сирли шу лаҳза —
Мен дунёдан излаган шуур,
Мен Худо-ла сўзлашган лаҳжа!..

* * *

Йўқ, Ишқ оловидан қўрқаман!
 Нафақат дил, куйиб битган тан —
 Ахир бошдан оёғим майиб!..
 Лек Ишқсиз жон бергум дафъатан!
 Ҳа! Мен Ишқсизликдан қўрқаман!
 Ишқсизлик бу — ҳиссизлик демак!
 Яшаб бўлмас ахир бетуйғу —
 Бетуйғулик бу ахир ўлмак!

* * *

Менга шеър ёзмагил, дегандан кўра,
 Келинг, юрагимга санча қолинг тиф!
 Жисмим мансуб эса ҳам бу дунёга,
 Руҳим ўзин кўкка айлаган тортиқ.

* * *

Тагин кирибди Ой тушимга,
 Ишқи пинҳонмикан ботинда?
 Ер-кўк қадар кўп масофани
 Зумда босиб ўтади тунда!?

Ҳавасланар дунёлар ғариб,
 Ҳайратланар хаёллар дайди,
 Дилда эса алақандай ҳис
 Бу ҳол сиррин мендан сўрайди...

Тонг энтикар ажиб тўлғониб,
 Кун бағрида узун хўрсиниқ,
 Термулади ўғринча Қуёш,
 Ойнинг юзи сутдайин тиниқ!..

Ҳаваслардан, дунё, юр нари,
 Ҳайратларга тўлма ер-фалак!

Ҳаддим сира сифмас, Ой нури
Берса ҳамки ишқидан дарак!..

Ажаб, ул Ой тушимда гоҳ-гоҳ,
Бир пўртана ясар руҳимда!?
Ё ростмикан, тушга кирмоғи
Сени кимдир ўйласа зимдан...

Шукрилиллоҳ, чекинмиш кадар,
Йироқданмиш бир оз бедорлик,
Юрагимдан тортмаяпти ер,
Зеболанмиш ниҳоят борлиқ!..

Иншоаллоҳ, тозармиш ҳаво,
Ноз-неъматин тутмоқда ҳаёт,
Сокингина вақт бермиш садо,
Юпанч ҳисси бўлмоқда бунёд.

Биҳамдиллоҳ, умр – синоат,
Шукрилиллоҳ, синаддим узоқ.
Иншоаллоҳ, сенга етурман,
Унга етолмадим, ё Аллоҳ!..

Ҳажр тийғи тилса-да танни,
Сағир туйғу, дилни тарк этма!
Ожиз тилак, кўзлаб осмонни,
Беиз замин қаърига кетма!

Дунё, юкинг ортма елкамга,
Само ишқи қаддим этмиш дол!
Ўкинч дарёсида елкандай,
Овунч рўё – муаллақ ҳиллол.

Тақдир менга жилмайган они,
 Мен тақдирга боқдим хўмрайиб.
 Бу қанчалар оғир, ёмон-а —
 Кунлар турар тундай хўмрайиб...
 Дунё ўзин санар беайб.

• • •

Мен барибир бахтлиман, шукр,
 Нигоҳингиз сири овутар.
 Кўзингизга қаролмам, узр,
 Нигоҳимдир ҳуркак кабутар.

Мен барибир бахтлиман, шукр,
 Арзир дунё ҳавас-ла боқса —
 Ва йўқотган меҳру вафосин
 Иккимизнинг юракдан топса!

Мен барибир бахтлиман, шукр —
 Измингизда турса-да дунё,
 Илиқ меҳр офтобингиздан
 Таратасиз дилимга зиё!

Бу — ер-само излаган толе,
 Бу — ой-қуёш орзу этган ҳис,
 Мен барибир бахтлиман, шукр,
 Гарчи айро бизлар босган из...

• • •

Сизга етармикан бир куни,
 Ёзаётган ушбу байтларим?
 Дилга илҳом бергани учун
 Дилингизга бордир айтарим...

Ҳислар мисли пўртана, жондай,
Гарчи юҳо ўртада дарё,
Дил сиздан куч олаётганда
Ҳасадлардан ўртанар сахро...

Муҳаббат энг мусаффо орзу,
Ишончдандир юксак эҳтиром,
Мен учун бахт саналгай эзгу,
Етар бўлса сизга шу калом.

* * *

Сизга ҳам аёнми сиришк нелиги,
Ҳижрон нималиги, азоб нелиги?
Бегонамисиз ё ҳислар оҳидан,
Сизга намоёнми дунё кенглиги?

Воз кечолгайсизми ишқ дея жондан,
Тонгни уйғотарми тунги бедорлик?
Кўксингиз ёнарми истак авжида,
Кўзингиз ёқарми ишқи хумморлик.

Ва ё дунё ғами меъдами тутқин,
Фақат менми ишқ деб келган оламга,
Минг чекавергувчи изтиробдан ун,
Жим ўтавергувчи ҳажру аламда!?!..

* * *

Қандай бахт, кўксингда кулса нур-анжум,
Қандай бахт, дилинга тўлса ифтихор,
Меҳр чашмасининг об-ҳаётидан,
Умринг сафҳасига¹ битилса ашъор!

¹Сафҳа — саҳифа.

Бошингни силаса отангдек кимдир,
 Иззатдан елкангга қўнса хумоқуш,
 Руҳингни овутса ишонч-эҳтиром,
 Кўнглингни кўтарса юрма деб хомуш.

Фанимлар ҳасаддан ғафлатда қотса,
 Ич-этин тирнаса алам ва ҳайрат,
 Санамлар кўзлаган остоналарга
 Сенинг қадамларинг етса беминнат.

Самога бўй чўзса умидларинг шод,
 Навога айланса ғамларинг аста.
 Яратганга шукр айласанг минг бор,
 Иймон нурларига дилинг пайваста!
 Қандай бахт, қувонса бир дили хаста!

• • •

Юракдан бир ғазал тўкилар ҳар тун,
 Сўнгра тушларимда такрорланар байт...
 Тонгги насим каби мусаффо, маъсум
 Нигоҳингиз сирли сўзлаётган пайт!

Осмон узоқлиги аён ҳақиқат,
 Заминнинг кафтига тушарми юлдуз?
 Уммон саховатли, қуёш қудратли!
 Тундай кароматли бўлолмас кундуз!

Мен англагандекман само асрорин,
 Сиз ҳам ер сирридан эрурсиз огоҳ?
 Ишқдан сўзлай билган тил лисон эмас,
 Севги салтанатин султони — нигоҳ.

Ҳислардан яралгай гарчи шеър — баёт,
 Туйғу оламига етмас сўз кучи,

Юрак деб аталган энг нозик ҳилқат
Борини тўкишга ботинмас, чўчир.

Ҳар кун нигоҳларда ёнади юлдуз,
Ашғор тўкилади ҳар тун иложсиз...
Ишқ отлиғ покиза илоҳий нурга
Биламан, сиз ҳам мен каби муҳтожсиз!?!..

Кўзимдан қочди уйқу, дилми ё кўзми дайди?
Тун хўмраяр, ухла, бас, тинчимни бузма, дейди!
Иншоаллоҳ, отса тонг, Қуёш чиқар чарақлаб,
Менга боқ дейди у, чўғ нигоҳинг узмай, дейди!

Тун кўзига нигоҳим қадайман тик дўст билиб,
Қуёш юзига, ҳатто қаролмам бир қайрилиб.
Унга айт, эй ер-фалак, юраккинам ўтлидир,
Боқсам ёнгуси дилим, жондан қолгум айрилиб.

Ўнглашга етмас қурбим, дунё турар тескари,
Қаршимда мени алқар ўксик қалбим меҳвари.
Диллар мисли мутаржим, мусаввир кўз ер чизар,
Юзимни тўсар ҳаё, Қуёш боққани сари.

Ўйловдимки, сиз мени ўйлаб,
Тунлар беун чекасиз фиғон,
Фироқимда бўласиз хомуш,
Дийдорлашсак кўнгил чароғон.

Бугун сездим, адашгандекман,
Менингсиз ҳам кўнглингиз обод!
Сиздан умид узгайман, энди
Таскиним деб юролмайман шод...

Бироқ оғир вобаста дилга —
 Кимни дегай суйнчим ёлғиз?
 Кимни ўйлаб кўз юмгум тунда,
 Кимни ўйлаб тонгда очгум кўз?..

* * *

Ажабланманг, йиғласа созим,
 Ғамга ботса ногоҳ сўзларим.
 Тўхтаб қолса чарчаган юрак,
 Нурсизликка чўмса кўзларим.

Қадрдонлар, ажабланманг, гар
 Ўздан кечар бўлсам дафъатан,
 Сочилса-да бошим узра зар,
 Гарчи қадрим билса-да Ватан.

Муҳаббатнинг сўқмоқ йўлида,
 Топилмагач борар манзилим,
 Жисмим қолур ҳижрон чўлида,
 Жоним олур ишқ берган зулм.

* * *

Биласизми, нигоҳингизда
 Кўриб кеча бедардлик расмин,
 Юрагимда музлади ҳислар,
 Бўлиб қолдим ўксик, аразли.

Умидларим кўмилди ерга,
 Қувончларим тарк этди дилни,
 Байт битмоққа қолмади ҳожат,
 Синдирди ғам ишқ берган гулни...

...Тонгда яна тилай бошладим,
 Ҳақдан ўтли нигоҳингизни,

Висол насиб этмаса ҳамки,
Қайтарса деб дил оҳимизни...

Менга ётдир кулгу ва ханда,
Ҳамроҳимдир маъюс хаёлот,
Мен Худодан тиладим туйғу,
Лек Худога қилмадим фарёд.

Олажакман ишончдан мадад,
Кўкка етар ҳурматдан бошим,
Курашаман енгмас адоват,
Синалгум етганча бардошим.

Дилда бўлса муҳаббат олий,
Сийлаб турса ғамхўр нигоҳлар,
Яқин кела олмагай қайғу,
Юз буролмас субҳи сабоҳлар...

* * *

Ашъор ёза олмадим кеча,
Карахт эди дилда ҳисларим,
Саболардан тиландим хуш бўй,
Қизғондилар лек нарғизларим.

Она сўзи азиз, инчунун,
Унга меҳрим икки оламча,
Онам яшар фақат мен учун,
Малҳам излаб дилда ноламга...

Ватан онамдайин меҳрибон,
Бошим силар ўксиган чоғим,
Ҳижронида қийнамас суйсам,
Суйиб очар тафтли қучоғин.

Кўзларимга тўлганда кўзёш,
Она сўзи келар тилимга.

Ёлғизланиб қолганимда гоҳ,
Ватан меҳри таскин дилимга.

Аммо Сизга аталгай мудом,
Ёзганларим тунлари бедор,
Кўзингизда кўрсам ишқ ўтин,
Туғилади энг гўзал ашъор!..

Сиз Ватандай бўлолмайсиз кенг,
Онам каби тутолмайсиз жон,
Замин ётар онам пойида,
Мен Сизни деб кўқда андармон...

* * *

Ишонсангиз бўлади менга!
Муҳаббатга ишонган каби.
Сирдошим йўқ юракдан бошқа,
Йўқ вафодан ўзга матлабим.

Ишонсангиз бўлади менга!
Эл корига ярайман ҳар он,
Ишқ кўйида сарсон юрагим
Ҳақ йўлидан боргай бегумон.

Ишонсангиз бўлади менга!
Дўстларимга дўстдирман асил,
Душманнимга қилмасман парво,
Эзгуликка эшман муттасил!

Ишонсангиз бўлади менга!
Жондан кечгум, иймондан эмас,
Фақат ўта қатъийдир феълим,
Ундан кеча олмаслигим рост,
Ахир менга бу — ота мерос!

Кимларнидир қиласиз танқид:
Ишқ боғида аңдармон, дея,
Демак Сизни ўртамас туйғу,
Демак Сизга хосдир раддия?

Балки мендек яшаш тарзингиз:
Севмоқ мумкин, висол шарт эмас,
Дунё битта, ишқдир ягона,
Малҳамли дард асло дард эмас!

Балки бедор кутасиз тонгни,
Кунни ўтказасиз бемадор?
Муҳаббатдан бегона дилда,
Бўлармиди тоғдайин виқор!?

Оқибатдан яралгандирсиз,
Садоқатли ахир дилингиз,
Орзуйимдек олий мақомда,
Юз очгайдир орзу гулингиз?

Балки мендек куйган кўнгилсиз,
Ҳам менингдек мағрур, сабрли —
Ўзингизни тутиб бепарво,
Сездирмассиз ҳажру жабрни?

Дилда ҳислар покиза, эзгу,
Балки ишқда эрурсиз тенгсиз?
Не бўлса ҳам хуш кўрдим Сизни,
Асрагайман дилда меҳрингиз!

* * *

— Нега жилмаясан, Қуёшжон?
 — Само бағри бирам соф, мовий!
 — Юрагингда туйғу, ҳаяжон!?
 — Жўш урмоқда ҳисларим олий!
 — Аммо Ерга сочилар меҳринг,
 Само эса кутар эътибор!
 — Ҳақнинг ҳукмин этяпман адо,
 Замин мендан ҳақдор, умидвор.
 Самога бас келолмас дилим,
 Ерга тақдир боғлаган маҳкам.
 Дил Само деб уриб турса ҳам,
 Жисм қурбон бўлмоққа маҳқум.

* * *

Ой қошида сеҳр бўлгуси восил:
 Сирга тўлгай ишқ олами муттасил,
 Минг ҳаяжон, эҳтиросдан титрар дил,
 Узр, минг бора узр!

Бунда тиллар эмас, диллар сўзлашар,
 Бефарқликка баҳоналар излашар,
 Ўғринча бир-бирларига қарашар,
 Зўр-базўр...

Синоатли бу лаҳзалар сотқиндир —
 Зоҳирни забт айлагувчи ботиндир,
 Энг титроқ сўз, энг гўзал сўз отингдир —
 Гавҳар, зар!

* * *

Ожиз гул ишқи олис Қуёшга тушди ногоҳ,
Кўз тикмоқ қайда унга, ёниб кетгайдир нигоҳ.

Кўнгил зори ниҳондир, аросат бунда жондир,
Дил армонга макондир, юракни ўртайди оҳ!

Яқин борсанг Қуёшга, куйиб битгайсан, деманг,
Бўйнимда зуннори ишқ, қалбим тўла иштибоҳ.

Дил муҳаббатга ташна, гул парваришга муҳтож,
Вале ишқ оламида ҳамиша ҳушёр, огоҳ!

Босолмам бир қадамни, чексам-да минг аламни,
Йўқ малҳами ярамнинг — кўксимда санчиқ гоҳ-гоҳ...

* * *

Олиб қўйдим, узр, сўзингиз,
Ҳазир бўлмай суҳбатингизда...
Беихтиёр бу ҳол берди юз,
Умидворман шафқатингиздан!?..

Раҳмат сўзин ўрнига бехос,
Арзи ҳолим айтдим ботиниб,
Сиз мардларча этдингиз эъзоз,
Азиз билиб аёл зотини.

Гарчи узрим етолмас Сизга,
Арзим ерда қолмас беомон,
Гарчи бари тушса-да изга,
Кечиролмам ўзим ҳеч қачон!

* * *

Йиғлаб чиқди тун бўйи юрак,
 Тилаклари мавҳум, яширин...
 Тонгда Қуёш унга ўғринча,
 Ташлаб қўйган эди кўз қирин...

Умидланиб турса-да дунё,
 Бир эътибор, шафқат ишқида,
 Парво қилмай оламга Қуёш,
 Дилга боқди бир оз рашк ила...

Ажаб, пинҳон қандайин асрор,
 Балки олий ишқдан бу дарак?
 Жавоб қайда, саволлар бисёр,
 Дилни ҳислар айлар муборақ!

Дилда сукут, сабр, шукрона,
 Улуғ ҳикмат мужассам нигоҳ!
 Аламдан лол зайли замона,
 Армонлари титроқ иштибоҳ!

Йиғлаб ўтар тоабад юрак,
 Англаёлмай Қуёшнинг сиррин!?!..
 Толе шулки, тонгда ўғринча
 Ташлаб олган у ҳам кўз қирин!..

* * *

Тунда Ойнинг рухсорин тилаб,
 Тонгда Қуёш нурин кутаман,
 Юракдаги сирли қўшиғим
 Шеър исмли қушга айтаман.

Ой рухсорин қизғонмас тунда —
 Тушларимга сочади зиё,

Қуёш меҳри ёғилса дилга,
Юрагимда гуллайди дунё!

Аммо Ойнинг висоли олис,
Қуёш бағри ўтдир беаёв!
Юрак эса хокисор, маъюс,
Истакларим бежилов бедов.

Қаноатдан эгнимда либос,
Синоатдан кўксимда тўлқин,
Қуёш менга нур сочгани чоғ,
Дарёларнинг кўзида ёлқин...

Қуёш нурын боғу чўл узра
Тенг сочмоғи эмасми фарзи,
Ҳасадгўйлар чоҳ қазир шундан,
Етолмагач Қуёшга арзи.

Шеър бағрида пинҳон қўшиқлар —
Ойга сирдош нурафшон рўё.
Қуёш ва дил — тенгсиз ошиқлар,
Қуёш ва дил — чексиз ор-ҳаё!

Йўлда

Кетяпман азизим, кўнгилда оғриқ,
Сезяпман Сизни-да ёқмоқда алам.
Нетай, замин паноҳ бўлолмади-ку,
Сиздиролмади-ку бағрига олам...

Йўл олис, кўк йироқ, дарёлар сокин,
Зимистон бағрига чўккан тоғу тош,
Дунё жим, мутаржим — сукунат ҳоким.
Беҳисгина чорлар қучоғига Шош...

Қоялар бошларин эгиб битар байт,
 Ёмғирлар шивирлай бошлар дафъатан:
 "Азизам, кўзингнинг ёшларини арт,
 Не бахт дил паноҳинг — мағрур ва ўктам!"

Ёнидан оққан сув топмаса қадр,
 Ҳаддан ошса тагин ғийбату таъна,
 Кетгум, қанча берманг Сиз менга меҳр,
 Андижонга сифмай қолганда танам.

Илиқ сўз айтибсиз менинг тўғримда,
 Тилга олиб исмим қайта ва қайта...
 Мен-чи дайри дунда сақлагум сукут,
 Дилсўзим ҳеч кимга олмайман айта.

Қаноатда гирён эрурман, гарчи
 Мен учун ишқ устун бўлса-да жондан.
 Вулқонни шаштидан қайтаролмас ер,
 Дил тутиб турган ҳис кучли вулқондан.

Яна ҳижрон, яна изтироб,
 Яна қалбим ўртамиш нола.
 Дил талпинар тагин ҳеч қачон
 Қўлим етмас офтоб жамола.

Нигоҳ ташлар оҳиста ҳилол,
 Илиқ ёғду сочади қуёш,
 Мен ҳақимда сўзлар заминга,
 Гарчи сиррин этмаса-да фош...

Фариб дилда туғилар илинж:
 Чин севгидан даракми нигоҳ?
 Топилгайдир муҳаббатдан куч,
 Ёғилгайдир самолардан оҳ!..

Мен қуёшдай эмасман ғозий,
Дилни ҳислар енгай ҳамиша...
Лек ҳеч кимга деёлмам бир сўз,
Мени асир олган андиша.

Аламларим айланар гирён,
Оламларим тўлар қўзёшга.
Умр боғим бўлса-да хазон,
Гул тутар қўл етмас қуёшга!..

* * *

Эътибордан ҳавойи дилни,
Қучоғига чорлайди само,
Биз ҳеч қачон сирлашолмаймиз,
Тақдир бизни сийламас асло...

Очолмайсиз кўнглингиз сира,
Сочолмайман йўлингизга гул...
Сиз азобга бўлмассиз қарам?
Ҳислар мени айлаб қўяр қул.

Армонлардан синар бардошлар,
Таъқибларга тўлар замона,
Макон ва руҳ оралиғидан
Таралади маҳзун тарона.

Энтикади дил қаршингизда,
Титраб кетар ишқ салтанати...
Юрагимда пинҳон ётар сир,
Очолмайсиз сиз ҳам дил қатин!?..

...

Рўё!
 Борлигинг асли!
 Ҳисларим — рўё!
 Сатрим оралар фасли
 Найсоний насим —
 Хаёл тин олганда тушимга кириб,
 Бағишлаб кетасан
 Кўклам нафасин!?!..

Хаёл!
 Борлигинг асли!
 Борлигим — хаёл!
 Руҳим настарин исли
 Хушхонни истар.
 Қўй, овутма мени, эй нури ҳилол,
 Айлаб кун, тун, умр —
 Барисин музтар.

2010 — 2011

...

Қуёш кулиб, қорлар эриб кетган кун,
 Ишқ юксалиб, ганим ерни ўпган кун,
 Оҳим Арши аълोलарга етган кун,
 Дунё, гўзаллигинг намоён бўлмай!?!..

Қурим босган мўрилардан нур чиқар,
 Балчиқлардан гавҳар чиқар, дур чиқар,
 Туҳмат аҳдин пешонаси шўр чиқар,
 Дунё, замонларинг лол-ҳайрон бўлмай.

Яратган меҳр боғимдан ўсар бахт,
 Ниҳолларим чинор бўлур бақувват,

Умидларим ушалгусидир барвақт,
Дунё, чор тарафинг боғ-чаман бўлгай!

Осмон пастлаб қолармиди, тухматдан,
Ер айланиб толармиди, тухматдан,
Қуёш четлаб олармиди, тухматдан,
Дунё, фақат озоринг ёмон бўлгай!

2011

Икки олам ичра инсон қалбидин йўқ нозиги,
Ким савол берса қараб сўз очсин аввал оғзига.

Пок муҳаббат боғидан нопок сифат изловчилар,
Минг қабоҳат этмасин, албатта гуллар очилар.

Чин саховат мулкида зулму адоват не қилур,
Минг надомат, беҳаё андишани қўрқоқ билур.

Ёғса нур кимнинг юзидин дил тажаллиси гўзал!
Ўз-ўзингча фол очиб, эй нотовон, бўлма ўсал.

Ки самимиятга ошно эрса кўнгил ложарам,
Зоҳиру ботини ободдир, Худо этмиш карам!

Минг сафоҳат¹ мулкида сен айлаким бедодлик²,
Бил, қилолмайсан асил яхшини ёмон отлик.

2011

¹ Сафоҳат — подонлик, қабихлик.

² Бедодлик — адолатсизлик, зулм.

* * *

Дунё, сенга кераклигимдан
 Тангрига минг шукрлар қилгум,
 Зиммамдаги масъулиятни
 Ҳақнинг олий карами билгум.

Халқим, сезгум меҳринг тафтидан,
 Яшамоқлик ҳақ-ҳуқуқимни,
 Сендан айро қолса юрагим,
 Суянчим деб атайман кимни?

Сенга хизмат қилиб овунгум,
 Четга сургум дил армонимни,
 Касби-корим пок манзилида,
 Омонатинг билгум жонимни.

Борим сенга бағишлагайман,
 Бош тортмасман ҳеч юмушингдан,
 Фақат сендан сўрорим битта:
 Ёруғ юз бер, асра муштингдан.

Балолардан йироқ тут Ерни,
 Ҳасадлардан асра юлдузинг.
 Яхши номим шеърим-ла қолсин,
 Хазонингдек учирма сўзим...

2011

* * *

Садоқатли дулдул — юрагим,
 На ҳожат, сиз бермангиз баҳо!
 Ёт қудуқдан ичолмайди сув,
 Минг йил ташна этса-да сахро.

Нафосатли гулдир юрагим,
Сафолатдан сўз очманг асло,
Ифоридан яралар назм,
Ниш урмоқлик ундан мустасно.

Ҳилвирайди жулдир юрагим,
Най сеҳрига ошиқ, бенаво,
Адоватга ёвдир бемисл,
Адолатга оҳанглари жо.

Титкилайди кимдир юрагим,
Гард қидириб топса-да сафо,
Ҳасадлардан чарчайди дунё,
Нафасларин учиргай сабо!

Муҳаббатга қулдир юрагим,
Хиёнатдан олис мутлақо,
Сизга исбот, шаҳодат шартми?
Шеърим кафил этмасми бақо!?

2011

...

Шеър ёзиш ҳам гуноҳми, айтинг,
Хаёлот ҳам хиёнатми ё?
Орзуга ҳам қўйилгаймми айб,
Қўшилгаймми ё шеърга риё?

Жиноятми ҳайратланмоқ ҳам,
Тонг — бокира, тун ахир қора!
Шайдир юрак жазоланмоққа,
Даъво қўзгаб бўлманг овора.

Ёзган — дилим!
Қилаверинг суд!

Шеърларимни тинтинг беаёв!
 Бошлайверинг терговингизни,
 Муҳаббатим қилгайман гаров!
 Шеър ёзиш гар жиноят бўлса?...
 2011

ҲАСАДГҲЙГА

Эй сиз, оёғимга урмангиз болта!
 Зарби ўзингизга қайтмасин ногоҳ,
 Чунки олам мени яхши билгувчи,
 Суйиб қўллагувчи ҳамиша Аллоҳ!

Тинчгина ишлашга берингиз имкон,
 Эзгулигин сочар дилим бегумон,
 Бундан ўзингиз ҳам хабардор, аммо
 Нечун ичингизни кемирар шайтон?

Риёга тоқатим етмас, қилинг бас,
 Ўзингизни билинг, қўйинг ўзгани!
 Ҳазир бўлинг, менинг айбимни излаб,
 Изингизнинг билмай қолманг тўзганин.

Мен-ку эркин парвоз қилавераман,
 Сизга нима руҳим Самони қучса?
 Сизнинг дилингизда яшаса илон,
 Менинг дилим Аршга суюмли қушча!

Эй сиз, азобламанг ўзингиз бунча,
 Барибир сиз айтган бўлмади ҳосил!
 Яхшиларнинг умри дунё тургунча,
 Ёмонлар касрига қолгайдир насл.

2011

* * *

Фуруримга тегма, тубанлик!
Ишон, яхшилар бор оламда!
Ўзингни фош этма ҳасаддан,
Ўзингга тош отма аламдан!

Чўлпон ерга ботди рашкингдан,
Осмон қолди усиз мунғайиб,
Саиданинг тўккан ашқидан
Андижоннинг кўксидир майиб...

Бошин олиб кетганда Бобур
Юрагида лахта-лахта қон,
Ожизона ингради замин,
Маккорона кузатди замон...

Муҳаммадга осилди ғийбат,
Муҳаммадни чарчатди риё,
Омонатин топширди ногоҳ,
Уни қўллаб турса-да дунё!

Юракларда яралди қабр,
Тупроқ кўмди азиз жисмни.
Нечун қақшар вужудинг, ахир
Мақтасалар атаб исмимни?

Бад ниятинг ер қилгай юзинг,
Айлагайдир номингни қаро!
Менга тегмас, бил, отган тошинг,
Ҳақиқатни енголмас ифво!

2011

* * *

Сени деб эй қабоҳат,
 Оқ қоғозни кир этдим,
 Алҳазар, минг надомат,
 Сенга атаб шеър битдим!?!..

Қилолмам лек адоват,
 Юрагимни пок тутгум.
 Кўқдан ёғсин маломат,
 Заволингни жим кутгум.

Чиранасан ҳар соат,
 Тинмай отасан ўқлар,
 Қани, кўрғаз каромат!
 Кўксингда-ку чандиқлар?

Мен, шукр, соғ-саломат,
 Юзимда балқир қуёш,
 Кулиб боқмоқда омад,
 Ташлаб кетмоқда кўзёш!?!..

Сени деб эй сафолат,
 Оқ қоғоз бўлди қора,
 Эртанга йўқ кафолат,
 Тугаб боряпсан, қара!

2011

* * *

Ёмонларнинг юзларини терс айлагил,
 Кўнгли қаро, тубанларни паст айлагил,
 Маним борим, мавжудлигим рост айлагил,
 Курашларда олиб қўйма мадоримни.

Самодаги абрлармас, менинг бағрим,
 Ёмфирлари кўзларимдан томган сабрим,

Қуёш билар, юлдуз билар фақат қадрим,
Азиз билар ҳилол ҳар бир қароримни.

Мен шеър ёзай муҳаббатдан ёна-ёна,
Қолгани ҳеч, қолгани пуч бир афсона,
Тинч қўйишсин, яшайвераё дарвешона,
Яширмам бас, ўқишсин дил иқроримни.

Ёмонларга айтар сўзим йўқдир бўлак,
Арзонларга бўлолмади шеър муштарақ,
Йиллар пучни пуч, саракни айлар сарак,
Омон бўлсам кўргум ҳоли абгорини.

2011

Мен Ватанни куйлай десам,
Ёмонлар дил яролади.
Қаро ният билан ойдин
Кунларимни қаролади.

Муҳаббатдан сўйлай десам,
Қалам тутди қаро юзлар,
Оёғимга осилдилар
Мен борар манзилни кўзлаб.

Нафосатли гулзоримга
Тиконларнинг тухмин экди...
Ҳароратли юрагимдан
Фанимга ҳам меҳр сепдим.

Мен Ватандан сўйлай, қўйинг,
Муҳаббатдан куйлай наво!
Ёмонга ҳам бордир ўлим,
Ёмонларни топсин Худо!

2011

САМИМИЯТ

Сиёсатхон Абдуллаевага

Кибр аҳли самимиятни
Ўргансалар қанийди сиздан,
Ибратлисиз катта-кичикка,
Нур сочасиз Олтин юлдуздай.

Сабри меҳнат, ҳалоллик ошин
Ошаб ўтмоқ осонмас сира.
Тунларингиз ёруғ меҳрдан,
Тонгларингиз гулдай бокира.

Улуғликнинг ортида шаксиз
Камтаринлик турар яширин.
Талх туюлар гарчи тўғри сўз,
Хосиятан лаззатли, ширин.

Сиз боқсангиз самимий, кулиб,
Ёнингизда кибру ҳаво-ла,
Турса турсин, кимдир керилиб,
Ноқис виждонига ҳавола...

Шуҳрат кимни қувласа тоза,
Бўлиб қолса гар иззатпараст,
Ва ҳаммадан устун деб ўзин,
Ўз сўзига бўлса у сармаст.

Маҳмадона, вайсақи, тажанг,
Авлиёдек тутар ўзини,
Кимларнидир айлаб андармон,
Сингдиради сохта сўзини.

Аслида-чи риёкор, бадхў,
Қолмас ҳеч ким соғ гийбатидан,

Ўзин кўрса, мақтовин бошлар,
От ҳуркигайдир ҳайбатидан.

Э шундайин касларга агар,
Сизнинг шараф бўлсами насиб,
Ердан узиларди оёғи,
Инсонликни қўярди осиб.

Аллоҳ билур иноятини,
Ҳар кимга ҳам сочмас нур-зиё.
Эл ҳурматда, юрт эҳтиромда,
Сизга таъзимдадир бу дунё.

2011

ҚИЗИМ

Гулжаҳонга

Дунёларга алишмасман қувончингни,
Дастёргинам, хушёргинам, онам қизим.
Истиқболинг бўлсин ёруғ, ишончимсан,
Армон тўла бағримдаги лолам қизим.

Кўз тегмасин, яйра доим, табассум эт,
Юракчангда осмон қадар орзу, умид,
Бошинг узра ёғилсин нур, муродга ет,
Ҳайратда лол қолсин минг бир санам, қизим!

Мен банд эсам, муштдек жисму жонинг билан,
Уринасан ҳар ишга имконинг билан,
Сен бор ташвиш билмам хонумоним билан,
Хаста кўнглим суяб турган қалъам, қизим.

Яхши жойдан этсин ато бахт юлдузинг,
Кўнглинг обод, бўлмасин нам чақноқ кўзинг,

Ҳамдардимсан, ҳаммаслагим, танҳом ўзинг,
Омонатим, кўзимдаги шабнам қизим...

Дунёсининг ёлғонлари бисёр, абас,
Толеингни тилар фақат дил ҳар нафас,
Энг ёруғ кун, энг ёруғ тонг этгай ҳавас,
Сенинг бахту камолингга олам, қизим!

2011

...

Отам эди тоғдай улуғвор,
Нигоҳидан чўчирди риё,
Юзларидан ёғар эди нур,
Нафасидан гулларди дунё.

Нафосатдан сўзларди чандон,
Ишқ деб урар эди юраги,
Нур сочарди атрофга чунон,
Бўлар эди диллар тиргаги.

Садоқатдан топарди ҳузур,
Юз бурарди мулозаматдан,
Яшар эди мардона, мағрур,
Яхшиларга иззат-ҳурматда.

Керак бўлса кечарди жондан,
Юртга фидо, аҳдига содиқ,
Юксалганди тоза иймондан,
Сўзларини тингларди борлиқ!

Мен отамни йўқотганим йўқ!
У яшайди руҳимга пайваст!
Ҳадеб менга ураверманг дўқ,
Ҳадеб қадрим қўяверманг паст!

2011

Она, Сиздан сўрайман узр,
Корингизга яролмаяпман.
Тинчмисан, деб айлайсиз шукр,
Соғинганда боролмаяпман.

Она, сезиб турсам-да умр,
Омонат бир устунлигини,
Ногоҳ қулаб кетмоққа қодир,
Ва бўлажак ўтинлигини,

Тез-тез Сиздан хабар олмоққа,
Бандман, дея тополмайман вақт,
Сиз бетиним дуоимдасиз,
Тилаб икки фарзандимга бахт.

Оромимни олмоқда дейман,
Танг асабнинг зўриқишлари!?
Йўқ, Онажон, ҳаммаси бекор,
Баҳонадир бу қилмишларим.

Она, мени кечирманг асло,
Сизни соғинтириб у ёқда,
Минбарлардан соғинч ҳақида
Шеърлар айтсам минг бир бўёқда!

Баҳоналар кўпдир изласанг,
Иш топилар, топилар шуҳрат,
Фаниматдир онанг, кўзинг оч!
Эртага бой берилар фурсат!

2011

* * *

Жуда қизик экансиз?
 Яшаяпмиз қайси асрда?
 Ҳисоблашмоқ аҳмоқ фикри-ла,
 Минг тусланмоқ шартми басирга?

Жуда оми экансиз?
 Туҳмат ажраб турса ростидан,
 Вақтингизни бой бериб, ғубор
 Ахтарасиз тирноқ остидан?

Жуда қалтис ҳаракат!
 Она туққан сизнинг-да ахир,
 Синглингиз, жуфт-ҳалолингиз бор,
 Аёл зотин айламанг таҳқир!

Лўндагина бир савол:
 Мунча сизда тор дунёқараш?
 Ўлчар ҳар ким ўз қаричи-ла,
 Ўзингизни этасизми фош?

2011

* * *

Бора-бора жўнлашар сатрим,
 Бора-бора юз бурар ташбеҳ,
 Бас, етар минг ёзганим, ахир,
 Бас, етар минг маломат, танбеҳ!

Туйғуларнинг тасвирин чиздим,
 Орзулардан яратдим ашғор,
 Сабр боғин беаёв кездим,
 Туболарни излаб умидвор.

Ўтмоқ учун дилни опичлаб,
Синоатнинг кўчаларидан,
Дилга сирли эртақлар айтдим,
Уйқу қочган кечаларида.

Иштиҳордан терс буриб юзим,
Шеър бағрида жим ўтдим яшаб.
Ҳақиқатнинг пойида сўзим
Ўтар балки асрлар ошиб?..

...

Кўринмас ғунчалар гулбоғларимда,
Тўлқинлар кўксимни ёрмас,
Наҳримда
Сокин жилваланар орзу-армонлар,
Ювош тортган ҳислар ҳамроҳларимдир.

Тун ва тонг ранглари айрича экан!
Хуштаъм улашмоқда сархил мевалар!
Ниқобин ташлади табассум охир,
Гулзоримдан умид узди кўзтикан...

Атрофда неки бор аён!
Юрагим
Ниҳоят ер билан ҳамдил, ҳамнафас,
Муҳаббат осмонин остида
Ҳавас
Йўлларига солар жимгина разм...

2011

НОЗИКҚАЛЬ ШОИРА

Илк бор бир шоир укамнинг тавсияси билан мен ёш шоира Хуршиданинг шеърларини қўлёзма ҳолида ўқиб чиқдим. Кейин икковлашиб, уларни «Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетасига тавсия қилдик. Чунки бу шеърлар ёш шоиранинг ўзига хос истеъдод соҳибаси эканлигидан, айниқса, муҳаббат мавзусидаги шеърлари ўқувчининг юрак торларини черта олишидан дарак берарди. Хуршиданинг бу шеърлари газетамиз таҳририятига ҳам маъқул бўлди-ю, уларни тезда чоп этдилар.

Мен ва шоир дўстим янглишмаган эканмиз. Ёш шоиранинг шеърлари газетхонлар томонидан ҳам илиқ кутиб олинди. Негаки, ёш шоиранинг нозик қалбини улар ҳам англаган, бошқача қилиб айтганда, шоира ифода этмоқчи бўлган туйғулари, ўйлари, орзуларини газетхонларга етказа олган эди.

Шундан кейин шоиранинг шеърлари бошқа газеталар, жумладан, «Марказий Осиё маданияти» газетасида ҳам чоп этила бошлади.

Ниҳоят, шоиранинг фойдасига яна бир яхши гап. Шу йил март ойида Марказий Осиё Ассамблеяси, Ёзувчилар уюшмаси ва Республика байналмилал маданий маркази Наврўз байрамига бағишланган ёш шоир ва оқинлар мушоирасини ўтказдик. Мушоирада Хуршида ўқиган шеър ҳайъат қарори асосида биринчи ўринни эгаллади ва соврин олди.

Ҳозир шоиранинг ёзган шеърлари бир китоб ҳолига келди ва Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси тавсиясига кўра чоп этиш учун нашриётга топширилди.

Шуларнинг ҳаммасини ҳисобга олган ҳолда, мен ёш, истеъдодли шоира Хуршиданинг шеърлятидаги порлоқ истиқболига ишонч билдираман.

Одил ЁҚУБОВ,

*Ўзбекистон халқ ёзувчиси.
1998 йил, апрель, Тошкент.*

РУҲИЯТНИНГ НОЗИК ЧИЗГИЛАРИ

(«Изҳор» китобига ёзилган сўз)

Шеърни кўнгил иши деганлар нечоғлик ҳақ эканлигини Хуршиданинг шеърларини ўқиганда англайсиз. Чунки кўнгил инсоннинг кўксигаги шоҳ — унинг амри вожиб, бажарилиши шарт ва уни адо этмаганлик учун баҳона-ю сабаблар инobatга ўтмайди. Зотан, Хуршиданинг ҳар мисраси юракдан яшашга фатво олиб яралгандай.

Шеър — гўзал руҳий фикрларнинг тажассу-ми. Шеър билан гўзаллик эса ҳам маънан, ҳам шаклан ғоят ўхшаш бўлиб, улар такомилга етган бўлса, гўзаллигича, шеърлигича қолаверади.

Мен шоиранинг ушбу шеърини тўпламини ва-рақлар эканман, нозиктаъб қизимизнинг қалбида ҳақиқий шеърини чечаклари солланиб турганига ишондим.

Хуршида — ажойиб мумтоз шоиралар нашъу намо сурган Фарғона водийсининг бугунги на-виҳолларидан. Менинг назаримда, бу қизимиз-нинг шеърларида хосиятли водий замида униб-ўсган шоираларнинг ўлмас анъаналари, гўзал ғазал-лиётнинг сеҳрли анъаналари бордек...

Шоиранинг аксарият шеърларида, ғазалла-ри-ю мухаммасларида инсон қалбининг, руҳия-тининг нозик чизгиларини учратамиз. Хуршида тинмай изланади, ҳар бир сатрида янги ташбеҳ-лар қўллашга уринади.

Мен бу ўринда унинг ушбу тўпламидаги шеър-ларидан истаганча мисоллар келтиришим, билди-рилган фикрларимни тасдиқлаб олишим мумкин эди. Бироқ шоира сўзлари ортиқча изоҳ ёхуд шарҳга муҳтож эмас, фикрлари ўз ўрнига шун-дай ифодалаб қўйилганки, уларни ўзингиз ўқиб кўрганингиз яхшироқ.

Ўз овози, ўз сўзи, ўз эътиқоди билан шоира Хуршиданинг шеърят гулшанида дадил жавлон уришига ишонаман.

Абдулла ОРИПОВ,

Ўзбекистон Қаҳрамони, халқ шоири.

2001 йил.

ҚАЛБНИНГ БЕДОР НУҚТАЛАРИ

(«Сифмагай жисмим жаҳонга» китобига ёзилган сўз)

Адабиётнинг бағри кенг. Барча пок ниятли истеъдод соҳиблари учун унинг эшиклари очик. Ҳар ким ўз имконияти қадар қалби буюрган мавзуларда бемалол ёзиши, уни ўқувчи ҳукмига ҳавола қилиши мумкин. Асарнинг холис баҳосини эса зукко ўқувчи беради.

Улуғ алломалардан бири айтганидек, адабиёт ўзининг турфа хил нурлар таратувчи, олис-яқин, катта-кичик юлдузлари билан гўзал ва бойдир. Ҳар бир давр адабиётига назар ташлайдиган бўлсак, унда ёруғ юлдузлар атрофида минглаб "сомончи"ларни кўришимиз мумкин. Улар фалак "сомончи"ларидан фарқли ўлароқ ёруғ юлдузлардек нур таратиш армонлари билан яшаётган "юлдузча"лардир.

Хуршида эса кўп йиллардан буён қалам тебратиб, муваффақиятсизлик сўқмоқларида қоқила-қоқила йўлини топиб олган ёшлар сирасига мансуб эмас. Унинг ижоди асосан, кейинги уч йилда юз кўрсата бошлади ва унинг шеърлари ўзининг бир қатор фазилатлари билан Одил Ёқубовдек, Абдулла Ориповдек адабиётимиз яловбардорларининг ҳам диққатини тортди. "Ўзбекистон адабиёти ва санъати", "Марказий Осиё маданияти", "Ёзувчи", "Холис" каби газеталарда чоп этилган

дастлабки шеърлариёқ, унда истеъдод мавжудлигидан далолат берди.

Шу йил март ойида Марказий Осиё халқлари маданияти Ассамблеяси, Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси ҳамда Республика байналмилал маданий маркази ташаббуси билан Тошкентда ўтказилган қардош халқлар шоирлари ва оқинларининг катта мушоирасида Хуршида ҳам иштирок этди. Бу мушоирада қатнашган ўзбек, қозоқ, қирғиз, уйғур, тожик шоирлари ичида Хуршида устозлар томонидан "энг ёрқин шеър муаллифи" деб эътироф этилди. Айти ани шу анжумандан сўнг шоира Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоллигига қабул қилинди.

Хуршида рассомлик касбини ҳам чуқур эгаллаганлиги учун рассомона кузатувчанлик, қалбнинг рангларини рассомона ҳис этиш унинг шеърларига ҳам кўчган. Унинг бир қатор шеърларида учрайдиган топилдиқ мисралардаги тасвир оламга рассом нигоҳи билан қараб, шоир қалби билан ифодалашга интилаётган юракнинг бетиним изланишлари маҳсулидир.

Шоиранинг "Она истаги" шеърида тунларни фарзанд қошида бедор ўтказаётган она кечинмалари ҳароратли сатрларда шундай ифодаланади:

*Юракнинг қонига уйқаш армоннинг
Баярига тилларанг пайкон жойласанг...*

Онанинг фарзанд ўстиришдан муддаоси нима? Унинг аллаларидан мурғак қалб бўшлиқларига эзгулик, нафосат, саҳийлик чашмалари оқиб кирмоғини истайди:

*Пайваста дилларга қалбингдаги шамс
Айласа беадаг меҳрдун нисор.
Қуритса кўкарган риё томирин,
Сочса вафо нурин заминга бисёр...*

Хуршида ўз тенгдошларидан фарқли ўлароқ Шарқ мумтоз шеърияти анъаналарини ҳозирги замонавий шеърият билан омухта этган ҳолда образ яратади. Бундай кузатишларни унинг шакл борасидаги изланишларида ҳам кўриш мумкин.

Тўпلامдан ўрин олган шеърлар аруз вазни ва бармоқ системаси имкониятлари асосида ёзилган. Шоира шеърларидаги фикр мумтоз адабиётга хос бўлган бадиий санъатлар воситасида ифода этилганки, бу унинг изланишлари самарали кечаётганлигидан далолатдир:

*Бу на туйғудир, юракни бир ажиб ҳол ўртагай,
Бу на кўнгил, соҳибин ҳар субҳи висол ўртагай.
Бу на гулдир, кўксига шабнамни жойлар ёшурун,
Этмай осон мушкулин ул гулни ниҳол ўртагай.*

Хуршида ўзининг илк тўпламини "Сифмагай жисмим жаҳонга" деб номлабди. На жисм, балки унинг шоирона туйғулари ҳам жаҳонни тутмоғига тилақдошмиз.

Йўл бошида турган ҳар бир қалб ўзининг мақсад манзилларига етмоқ истайдир. Хуршида шеъриятнинг нурли манзиллари сари интилаётган экан, биз бу умидли шоирага ижодий парвозлар тилаб қоламиз.

Исмоил ТўЛАК,

филология фанлари доктори, профессор.

1998 йил.

АДАБИЙ МАКТУБ

(«Ёшлик», 2008 йил, 5-сон.)

Мен Сизга дунёнинг энг гўзал
Гулларин иноят айласам,
Денгиздек мавжланиб муфассал
Дилларим
Дурларга айланса.
Ва Сизни энг зилол,
Мусаффо
Нурларга менгзаса дил сўзим!
Сиз-чи ишқ мулкидан
Вафолар
Келтира оласизми,
Азизим?..

Бу сатрларингизни ўқигач, сизга мактуб ёзмоқни лозим топдим. Коммуникация ривожланган давримизда хат битмоқ эски услуб бўлса-да, бунинг айрича гашти бор. Зотан, хатлар инсонларга ўзаро ҳурмат, илиқлик белгиси, кўнгил ойнаси. Сизнинг шеърларингиз билан матбуот орқали танишман. Ижодингизни имкон қадар кузатиб бораман. Одатда, бирор ижодкорнинг асарларини биринчи бор ўқиганингизда маъқул келса, ўз-ўзидан унинг ижодини кузатувчисига айланиб қоласиз. Ҳар бир адабиёт мухлисида шундай бўлса керак, менимча. "Тажалли" тўпламингиз қўлимга тушгач, яна бир бор севиндим, чунки китоб муаллиф ҳақида тўлиқроқ маълумот беради, шоирнинг ижодий қиёфасини ўзида акс эттиради. Сиз, албатта, тажалли сўзининг маъно-мазмунини ҳис қилган ҳолда китобингизни шундай номлагансиз. Бу ном менга-да хуш келди, чунки ҳар бир ёзилган асар муаллиф кўнглининг тажаллисидир. Китобдан хушнудлигимнинг яна бир боиси, вилоятларда яшаб ижод қилаётган шоирларимиз ижодидан кўпчиликнинг баҳраманда бўлишидир. Шу ўринда Андижон адабий муҳити ҳақида фикрларимни айтгим келди. Ўзбекистон халқ шоири

Тўлан Низомнинг кетма-кет эълон қилинаётган дostonу шеърлари, Қамчибек Кенжанинг сайланмаси, сафарномалари китобхонларда яхши таассурот ўтамоқда. Заҳматкаш инсон Зокиржон Машрабовнинг улур аждодимиз Бобур меросини ўрганишдаги саъй-ҳаракатлари таҳсинга сазовор. Отахон адиб Олимжон Холдордан сизгача яна кўпгина ижодкорларни эшлаш мумкин.

Энди "Тажалли"га қайтайлик. Тўплам "Ватан" шеъри билан бошланади. Ватан шаънини яхши ардоқлабсиз, раҳмат. Ҳақиқий шоир борки, эл-юрт тақдирига бепарво бўлмайди. Ватаним "кўзгинамнинг қароғи" деб билган.

*Сенсиз тупроқларнинг исин сезмасман,
Ёмғирлар сасин, қор тусин сезмасман!
Оламни яшнатиб, ифор таратиб,
Баҳорлар гул очиб келсин, сезмасман!..*

Бу сатрларни ўқиганда ватандан айри тушган кимсаларнинг кунини нурсиз, кечаси юлдузсиз бўлишини, ҳамиша кўнгли ғариблигини ҳис қилади киши. Ватанни шунчаки севиб бўлмайди. Она юртга бўлган меҳр, садоқат ҳар нарсадан устун бўлиши керак. Ватанни улурлаб азиз билганлар меҳнатини унутмаслик, эл фаровонлиги учун фидо бўлганларни ёд этиш ҳам юртсеварликдир.

*Ватан сўзин улур, азиз билганлар,
Она тупроққа чин меҳр берганлар,
Бу кун бизни деб жон фидо қилганлар
Номларин унутма асло, эй халқим!*

*Ҳеч ким топмагай бахт кечиб виждондан,
Ахир Ватан сўзи эрур иймондан,
Агар Ватан дея кечмасак жондан,
Авлодлардан ёғар жафо, эй халқим!*

Албатта, келажак авлодни ўйлаб, уларнинг биздан-да порлоқ бўлиши керак бўлган ҳаётига замин яра-

тишга ҳаракат қилиш, ҳар бир иймонли ватандошнинг бурчидир.

Ватан мавзусида минглаб шеърлар ёзилган. Муҳими бу меҳрни ўзига хос тарзда, янги либосда айта олишда. Сиз буни уддалабсиз. Шу ўринда жаҳонга машҳур шоир Расул Ҳамзатовнинг "Менинг Доғистоним"даги қуйидаги сўзларини эшлаш мумкин: "Шундай мавзу борки, уни такрорлаганинг сари ибодатдай иймонингни бут қилади, кўнглингни ўстиради, маънавиятингни бойитади. Бу мавзу ибодат, бу мавзу — Ватан!"

Шеърларингиз мавзу жиҳатидан турфа хил. Чаман ранг-баранг гуллари билан гўзал бўлганидек, бу турли мавзудаги шеърлар "Тажалли"га чирой берган. Аммо соф туйғулар тасвирига бағишланган лирик шеърларингизда қаламингиз яйраб ёзади, назаримда сизнинг ўзингизга хос майин овозингиз бу борада яққолроқ сезилади.

Баҳор!

Қалбим сенингдек софдир, ишон!

Шаббодангдек ҳисларим бедор,

Беозор

Осмонингдан юксақда ишқим яшар.

Тупроғингнинг остида юрагим бор...

Бедор ҳислар ҳаволаниб-ҳаволаниб қоғозга тўкилганидек, шеърга айланиб қўним топгандек туюлади. Дил бедорлиги шоир сўзига мазмунан уйқаш. Шу оромсизлик туфайли гўзал асарлар яратилган. Ижодкорнинг ҳаловати бузилмаса, қалбини нимадир ўртасида яхши асарлар туғилмаслиги шоён ҳақиқат. Бу ҳақда улуғлар кўп айтганлар.

Сиз кўпгина шеърларингизни нафис сезимлар номи билан атайсиз: "Хаёлий висол", "Вафо", "Орзу", "Меҳр", "Соғинч" кабилар. Бунинг ўзи инсонийликка урғу беришингизни кўрсатади. Инсонийликнинг бош белгиси сифатида ишқни биласиз.

*Ишқсиз ахир қандай яшар одамзод?
Дарёлар тўлқинсиз наҳрми,
Юрак
Тўлғониб, қўймаса кимга ҳам керак?*

Бу сатрлар бепарволикка, беҳисликка, лоқайдликка исёндек янграйди. "Мулки оламини беишқ вариб" кўрасиз. Атрофингиздаги одамларни бир-бирига меҳрли кўришни истайсиз.

*Мен дунёдан фақат меҳр изладим,
Дилга чин вафодан муҳр изладим...
Меҳр излай-излай кўксим музлади,
Ўзимни сенлабон, ишқни сизладим.*

"Ишқни сизлаш"ни мен кенг маънода тушундим. Бу дунёвий ишқдан ишқи илоҳийгача бўлган тадриж йўли. Бу борада кимдир йўлини топа олади, кимдир адашишлар қуршовида қолади. Асосийси беишқликдан асрасин. Ишқ эса меҳрдан туғилади. Шунинг учун "Дилга зармас, чин меҳр керак" деганингизда минг бора ҳақсиз.

"Ишқ! Сени йўқотишдан кўрқаман!" дея бонг уришингиз ўринлидек туюлади. Бу ўринда ишқни йўқотиш одамгарчиликни йўқотишдек янграйди. Балким сиздаги мана шу руҳий ҳолат устоз шоирларимиз ғазалларига мухаммас боғлашга етаклагандир. Ҳазрат Навоий, ширинкалом Фузулий, Нодирабегим, Ҳувайдо, замонамизнинг забардаст шоири Абдулла Ориф ғазалларига боғланган мухаммасларингизни ўқиб, қувондим. Аввало, улуғлар сўзига сўз қўшмоқ, "панжасига панжа урмоққа" ҳар ким ҳам журъат қилавермайди. Бунда озми-кўпми ўзига ишонч керак. Иккинчидан, аруз қонун-қоидаларининг мураккаблигиданми ёки бошқа сабабдан, бутунги шеъриятимиз вакилларида арузда ёзгувчилар кам. Кимдир ғазалларингиздан сакталик топиши мумкин, аммо бу йўлдаги интилишларингизга иддао йўқ.

*Хаста бўлдим, зоҳиримда намоён этмадим зинҳор,
Саодат роҳига қалбимни шоён этмадим зинҳор.*

*Фаслар чарҳи-ла беинтиҳо айланди андуҳлар,
Нажот берди қаноат, чашми гирён этмадим зинҳор.*

Бу байтларингизда хаёлан "зоҳирини намоён қилмаган", лекин андуҳларини қаноат билан енгган Шарқ аёлининг нигоҳи кўринади. Шеърларингиздан яна бир сезганим, сиз аллестерацияни, айрим сўзларга алоҳида урғу беришни суяркансиз. Бу-да туйғуларингиз пўртанасини кўрсатадиган ҳолат.

*Афсус, Сиздан кечолмас кўнгил,
Афсус, нурсиз сўнган юлдузман.
Афсус, пойингизда пайҳон гул,
Афсус, сувсиз сўлган нарғизман.*

Ушбу сатрлардан келиб чиқиб бир мулоҳаза айтмоқчийдим. Муҳаббатли дил нолишлари, "алам тоши" изтироблари, ўзига оғир олишлар гоҳида шеърларингизда устуворлик қилиб қолгандек. Менимча, яхши лирик шеърларингиздаги майинлик нурафшонлик билан уйғунлашса маъқул бўлармиди. Мен сизга йўл кўрсатмоқчи эмасман. Шоирликка, шеър ёзишга ўрғатиб, ўқитиб бўлмаслигини тушунаман...

Хуршида, "Тажалли"нинг яна бир хуш келувчи томони, унда сизнинг ижодий имкониятларингиз анча кенглиги, келажакда ёзиладиган нафис шеърларнинг ифори сезилиб турибди. "Шеър — юрак озиғи, қалб куёшидир!" дея сўз саралашга интилишингиз фикримнинг маълум маънодаги тасдиғидир. Ижоднинг машаққатли йўлида сабот, туйғуларга тўла қалбингиз йўлчи юлдуз бўлишини тилаб қоламан.

Ҳурмат ила Агҳамбек АЛИМБЕКОВ,
Ўзбекистон Миллий университети доценти.
2008 йил.

МУНДАРИЖА

Ишқи шуурий

Мусаффо маскан	6
Бедорингман, Ватан	7
Ватан	8
Пахтакор	9
Андижон	10
Ғалла хирмони	11
Улуғ зот	12
Ватан посбони	13
Она истаги	14
Саодат фасли	15
Шараф	16
Фидолик	18
Меҳр қуёши	19
Фаҳрия	20
Муқаддас Ватан	21
«Арзир элга хизматингиз...»	22
Дунё	22
Юрт ишқи	23
Ватанга	24
Эътиқод	24
Истак	26
«Мен жой ахтариб юрибман»	26
Бобур бобо билан мулоқот	27
Сени севамиз	30
Огоҳлик	31
Тилак	33
Баҳор	34
Умид	35
Саид Аҳмад	36
Шоир Муҳаммад	37
Машғала	38
Изладим	39
Оқибат	39
«Зулмат қучоғида...»	40
«Сўрдилар: ишқ, деб топганинг...»	41
Гул фасл	41
Ёшлар	42
Қуёш	43
Устозга	43
Қуш	44
Сўз	45
Ўзлик	46
Топилмас	47
Дўст қадри	48

Ёлғизлик	49
Яхшилар	50
Она	51
Соғинч	52
Отажон	53
Бузруквор	54
Таскин	59
Ота	60
Отамдан қолган	60
«Ота, яшаб-яшаб...»	61
Иқроқ	61
Дил армони	62
Мурод-ул шамс	
Самойинур (<i>Изтироб достони</i>)	64
Дури азалий	
«Ақлга бўйсунар жисмим...»	102
«Кўнгил таскин излар...»	102
Бу кун	103
Сўроғлаб	104
«Етти ёт бегонадек...»	104
Андижон томонларда	105
Зулм этманг	106
Алдасанг	107
Қолмади	107
«Бесўроқ...»	107
«Не сабаб...»	108
Ўртагай	109
«Йўқ ҳушим...»	109
Хаста бўлдим	110
«Дилим куйди...»	111
Жамолинг	112
Аржуманд этмас	113
Ўландан сўр	114
Ўлум уйқуси	116
Баҳор айёми	118
Арзимни айтдим	119
Эҳтиёж	121
Тун билан йиғлабди булбул	123
Бул ажаб...	124
«Дил аламда...»	125
«Дейдиларки...»	126
«Дарёдин оқиб келодир...»	127
«Ҳазон янглиғ...»	127
«Не ҳуш кун...»	128
«Куч-мадад сўзинг...»	128
Қатраи уммон	
«Бугун оламимда қуёш кўринмас...»	130
«Дунё хиёнатга тўлиб ётибди...»	130

«Дийдам қотди менинг...»	131
«Кўнглимда очилди...»	131
«Тобора...»	132
Хулоса	132
Қорхат	133
«Сен шафқатни билмайсан...»	136
«Бутун куйдириб Офтоб...»	137
«Меҳрнинг бағрига сингсайдим...»	138
Томчилар	139
Риёкорга	153
«Бирдан маъюсликка...»	163
«Тақдир дастида...»	163
«Бошингга...»	164
«Ахир ким бўлибман...»	165
Тақдир	165

Тухфаи ризвон

«Энг олий севинчим...»	168
«Мен сизга...»	169
«Мен сизни...»	170
«Мен сиздан кетаман...»	170
«Ё Раб...»	171
«Муҳаббат...»	171
«Бизни Аллоҳ бирга яратди...»	172
«Сенсиз саҳроларда...»	173
«Ҳаётимга кир...»	174
«Худо хоҳламади...»	174
«Мен сени соғиндим...»	175
«Бирам бахтли эдим ўшанда...»	175
Ўтинч	176
Сой бўйида	176
Оразинг	178
«Алвидо, муҳаббат...»	179
«Ҳар лаҳза...»	179
Ёмғир	180
«Мен сени...»	181
Мавҳумот	182
Таъқиб	183
«Атрофга боқаман...»	184
«Айб фақат сендан ўтди...»	184
«Эсингдами...»	185
Муҳаббат	186
Орзу	187
Эшитдимки...	188
«Кирсам бу кун...»	189
Фигон	190
Булбул	191
Йўлдаман...	192
Савоб	193

«Эй ёр...»	194
Наҳри синоат	
Чекиниш (Туркум)	196
Ёсуман (Туркум)	203
Алам	212
Вафо	214
«Кутаман...»	215
Тоғ йўли...	215
Бўлмаса...	216
Гуноҳ	217
«Ҳолим ёмон деманг...»	217
«Мен дардимни сўйладим...»	218
«Изингиздан ахтариб илинж...»	218
«Мен дилимни очдим...»	219
«Бедор кўзларимга...»	220
«Узр сўрмоқ...»	220
«Аршда мангу ёнган...»	221
«Дилда сайрайверса...»	221
«Кимнидир...»	231
«Бағрим тўла баҳорий гуллар...»	221
«Изн берманг...»	222
«Сизни унутмоққа...»	222
Дашти фано	
Куёшли кунларим	224
Гул ёшим	225
Вафодорлар	226
«Майли...»	227
Ғофилга	228
Синган кўза (Туркум)	229
Дафтари заъфарон	
Адамчи тонлар	238
«Насим оғушида...»	239
«Унута олмасам...»	240
«Севгим туморин асрадим...»	240
«Еру кўқдан саралаб...»	241
«Руҳим изтироблари...»	241
«Ёлғизим...»	242
«Соғиндим...»	243
«Кўзёшларим сочилиб...»	243
«Соғинчим бағринга олгин...»	244
«Кўксимда кўқарган...»	244
Онажон	244
Нам сатрлар	245
Ҳиёнат	246
Паноҳ	247
«Тунда тундек...»	248
«Сиздан ранжимоққа...»	249
«Келишга ваъдалар айлаб...»	249

Гумон	250
«Қалбинг тўла гул экан...»	251
«Босган қадамимча...»	252
«Бағрим аро...»	252
«Мисоли кўксимда...»	253
«Кўзларинг тубинда...»	254
Нури ҳилол	
Макон ва руҳ оралиғида... (Туркум)	256
«Қуёш кулиб...»	275
«Икки олам ичра...»	276
«Дунё сенга кераклигимдан...»	277
«Садоқатли дулдул...»	277
«Шеър ёзиш ҳам гуноҳми...»	278
Ҳасадгўйга	279
«Фуруримга тегма...»	280
«Сени деб эй қабоҳат...»	281
«Ёмонларнинг юзларини...»	281
«Мен Ватанни куйлай десам...»	282
Самимият	283
Қизим	284
«Отам эди тоғдай улуғвор...»	285
«Она, Сиздан сўрайман узр...»	286
«Жуда қизиқ экансиз...»	287
«Бора-бора жўнлашар сатрим...»	287
«Кўринмас гунчалар гулбоғларимда...»	288
Нозикқалб шоира	289
Руҳиятнинг нозик чизгилари	290
Қалбнинг бедор нуқталари	291
Адабий мактуб	294

*Муқовада Ўзбекистон халқ рассоми
Акмал Нур асари.*

ХУРШИДА

САМОЙИНУР

Сайланма

«Sharq» нашриёт-матбаа
акциядорлик компанияси
Бош таҳририяти
Тошкент — 2011

Муҳаррир *Қодиржон Қаюмов*
Бадий муҳаррир *Шухрат Қурбонов*
Рассом *Мурод Умар*
Техник муҳаррир *Раъно Бобохонова*
Саҳифаловчи *Ҳилола Шарипова*
Мусаҳҳиҳлар: *Нодира Охунжонова,*
Юлдуз Бизаатова

Нашр лицензияси АІ № 201, 28.08.2011 йил.

Теришга берилди 25.02.2011. Босишга рухсат этилди 25.10.2011.
Бичими 84x108 ¹/₃₂. Офсет босма. “BalticaUz” гарнитураси. Шартли
босма табоғи 15,96. Нашриёт-ҳисоб табоғи 13,0. Алади 1500 нусха.
Буюртма № 1891. Баҳоси келишилган асосда.

**«Sharq» нашриёт-матбаа
акциядорлик компанияси босмаҳонаси,
100000, Тошкент шаҳри, Буюк Турон кўчаси, 41.**